

கிருஷ்ணம் காலம் உரும்

(நாகசூகிஷி நாடகங்கள்)

ஜி.பி. வேதநாயகம்

கழுதைக்கும் காலம் வரும்

(நகைச்சுவை நாடகங்கள்)

ஜி. பி. வேதநாயகம்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

த.பெ. எண் : 1447

7 (ப.எண் : 4), தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017

தொலைபேசி : 24342926

தொலைநகல் : 0091 - 44 - 24346082

மின் அஞ்சல் : manimekalai@eth.net

website : <http://www.tamilvanan.com>

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	: கழுதைக்கும் காலம் வரும்
ஆசிரியர்	: ஜி.பி. வேதநாயகம்
மொழி	: தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	: 2005
பதிப்பு விவரம்	: முதல் பதிப்பு
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	: 11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	: கிரௌன் சைஸ் (12.5 x 18.5 செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	: 10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: X + 190 = 200

நூலின் விலை : ரூ. 50.00

இலங்கை விலை : ரூ. 150.00

லேசர் வடிவமைப்பு : தங்க.காமராஜ்
பேசி : 24332272

அச்சிட்டோர் : முருகன் ஆப்ஸெட்
சென்னை - 600 004

நூல் கட்டுமானம் : தையல்

வெளியிட்டோர் : மணிமேகலைப் பிரசுரம்
சென்னை - 600 017

சமர்ப்பணம்

எனது பன்னிரு பராயத்தில்
பாங்காக எனைப் பயிற்றிப்
பக்குவமான ஒரு நடிகனாக, எனை மாற்றி,
'சிறுவர் மலர்' நடிப்புப் போட்டியில்
பங்கேற்க வைத்து -
முதற் பரிசீட்டச் செய்ததன் மூலம்
என்னுட் கனன்ற நடிப்பார்வமும்
எழுத்தாற்றலும் சுடர் வீடத்
தூண்டு கோலாயமைந்த
எனதருமை அண்ணன்
காலஞ் சென்ற - அஞ்சலோ மரியதாஸ்
வேதநாயகத்துக்கு
இந்நூல்
சமர்ப்பணம்.

முகவுரை

நகைச்சுவைக்கு முக்கியத் துவம் அளித்து வானொலிக்கும், மேடைக்கும், தொலைக்காட்சிக்குமென நான் எழுதிய நாடகங்கள் சிலவற்றின் தொகுப்பு நூலிது.

சிரிப்பு ஓர் அருமருந்து என்பர்.

சிரிப்பு வாழ்வுக்குச் செழுமை

யூட்டுகிறது. மனதுக்கு மகிழ்வுட்டி அதன் இறுக்கத்தைத் தளர்த்தும் சிரிப்பினால் நன்மையேயன்றித் தீமை ஏதும் விளைவதில்லை.

நகைச்சுவைக்கெனத் தனியொரு நிகழ்ச்சியைத் தமிழ் வானொலியில் ஆரம்பித்து நீண்டகாலமாக நடத்திய பெருமை இலங்கை வானொலிக்குண்டு. காலஞ்சென்ற 'கலாஜோதிசானா' அவர்களுக்கு அப்பெருமையில் கணிசமான பங்குண்டு.

'மத்தாப்பு', 'குதூகலம்', 'கதம்பம்' எனும் மகுடங்களில் காலத்துக்குக் காலம் மாற்றமுற்ற நகைச்சுவைக் குறுநாடகங்களின் தொகுப்பு நிகழ்ச்சியானது நமது நாட்டிலும் நல்ல பல நகைச்சுவை எழுத்தாளர்கள் உதயமாகக் களமமைத்துக் கொடுத்தது.

50-60களில் இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பான 'இலங்கையர்கோனி'ன் 'லண்டன் கந்தையா' அந்நாட்களில் நேயர்களின் அமோக வரவேற்பைப் பெற்ற ஒரு நகைச்சுவைத் தொடர் நாடகமாகும்.

காலஞ்சென்ற சி.சண்முகம், காலஞ்சென்ற S.S. கணேச பிள்ளை, S. ராமதாஸ், மஹதிஹசன் இப்ராஹிம், S. ஜேகரட்னம், பூதீதர் பிச்சையப்பா, செ.குணரத்தினம், லிங்கவேலாயுதம்,

ராம் சுந்தரலிங்கம், ரொசாரியோ பீரிஸ், ராஜாகணேசன் ஆகியோருடன் மறைமுதல்வன் எனும் புனைபெயரில் நானும் எழுதிய நகைச்சுவை நாடகங்கள் பின்னைய நாட்களில் வானொலி நேயர்களைச் சிரிப்புக் கடலில் ஆழ்த்தின.

நகைச்சுவைக்கெனத் தனியொரு சஞ்சிகையை நீண்ட காலமாக வெற்றிகரமாக வெளிக்கொணர்ந்தவர் 'சிரித்திரன்' சிவஞானசுந்தரம் அவர்கள். தமிழகத்தில் 'குமுதம்' சஞ்சிகை நகைச்சுவைக் கதைகளையும் நாடகங்களையும் பிரசுரிப்பதில் 60களில் முன்னணியில் நின்றது. அதில் வெளியான கோமதி ஸ்வாமிநாதன், பாக்கியம் ராமஸ்வாமி போன்றோரின் நகைச்சுவை ஆக்கங்களும் 'சோ'வின் நகைச்சுவை நாடகங்களும் ஏற்படுத்திய பாதிப்பின் காரணமாக நானும் நகைச்சுவை எழுத்தில் ஈடுபாடு கொண்டேன் எனலாம்.

நகைச்சுவையாக எழுதுவதென்பது சிலருக்குக் கைவந்த கலை. பலருக்கு அது பிரம்மகுத்திரம். அதை வாலாயப்படுத்த முடியாதவர்கள் தாமெழுதுவனவே மானிடத்தை உய்விக்க உதவும் உன்னத எழுத்துக்கள் என்றும் ஏனையவை குப்பைகள் என்றும் ஒதுக்கி விடுவது வழக்கம். இதில் எனக்கு உடன் பாடில்லை.

நகைச்சுவை எழுத்தில் பல்வேறு பரிமாணங்களுண்டு. சம்பவங்களின் அமைப்பினாலும் பாத்திரங்களின் குணவேறுபாடுகளாலும் பல்வேறுபட்ட மொழி வழக்குகளினாலும் அவற்றைப் பிரயோகிக்கும் முறைகளினாலும், தமிழ் மொழியில் இயல்பாகவே உள்ள எதுகை, மோனை, சிலேடைப் பண்புகளாலும் நகைச்சுவையானது வெளிப்படுத்தப்படலாம். இவை ஒவ்வொன்றையும் தேவையான அளவில் கலந்து பரிமாறும் பொழுது உயர்தரமான நகைச்சுவை விருந்தைப் படைக்கலாம் என்பது எனது அநுபவம்.

அடிப்படையில் நான் ஒரு நாடக நடிகனாகவும் இருப்பதால் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தினது தன்மையையும் உணர்வுபூர்வமாக

மனஅரங்கில் நடித்துப்பார்த்து அதை எழுத்தில் பதிவு செய்வது இயல்பு. ஏனோதானோவென்றிராமல் ஒவ்வொரு பாத்திரமும் தனித்தன்மையுடனும் இயல்பாகவும் படைக்கப்படும்போதுதான் நடிகர்களும் தம் பாத்திரங்களுடன் ஒன்றிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். நாடகப் பிரதியில் பாத்திரவார்ப்பும் உரையாடலும் கச்சிதமாக அமைந்தால் மட்டுமே நடிகனால் வெற்றியீட்ட முடியும்.

திரையிலோ மேடையிலோ குரலால் மட்டுமன்றி, பாவனைகள் அங்க அசைவுகள் மூலமும் நகைச்சுவையானது வெளிப்படுத்தப்படலாம். வானொலியைப் பொறுத்தமட்டில் நடிகனின் நடிகனின் குரல் ஒன்றினால் மட்டுமே அனைத்தையும் புலப்படுத்தியாக வேண்டும். ஆசிரியனின் எழுத்தை சரியாக விளங்கி உள்வாங்கிக் கொண்டு சரியான நேரஇடைவெளி பற்றிய பிரக்ஞையுடன், தேவையான ஏற்ற இறக்கங்களுடன் பாத்திரத்தின் தன்மையை உணர்த்தும் குரலமைவுடன் நகைச்சுவையை வெளிக்கொணர், தேர்ந்த ஒரு சில நடிகர்களாலேயே இயலும்.

அத்தகைய திறமைவாய்ந்த நல்ல நடிகர்களான S.K. தர்ம லிங்கம், S. ஜேசுரட்னம், T.மயில்வாகனம், P.N.R. அமிர்த வாசகம், K.S.பாலசந்திரன், C.நடராஜசிவம், S. செல்வசேகரம், K. சந்திர சேகரன், பாலசிங்கம் பிரபாகரன், S. கணேஸ்வரன், R. யோக ராஜன், ஜெயராஞ்சன், ராஜா கணேசன், S.S.கணேசபிள்ளை. A.M.C. ஜெகசோதி, கமலினி செல்வராஜன், வனஜா ஸ்ரீனிவாசன், ஷாமினி ஜெயசிங்கம் போன்றோரின் தரமான நடிப்பால் எனது நாடகங்கள் உயிர் பெற்றன. பெரும்பாலானவற்றில் நானும் பங்கேற்றேன்.

எனது நாடகங்கள் வானொலியில் ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் S.விக்னேஸ்வரன், காலஞ்சென்ற S.வாசுதேவன், S. எழில் வேந்தன், R.யோகராஜன் ஆகியோரினதும் தொலைக்காட்சி சேவையில் S.வரதராஜனினதும் தயாரிப்பில் ஒலி, ஒளிபரப்பு பாயின. நடிகர்களுக்கும், தயாரிப்பாளர்களுக்கும் ஒளிபரப்பிய

இலங்கை வானொலியினருக்கும் ஒளிபரப்பிய ITN நிறுவனத் தாருக்கும் என் நன்றிகள்.

காற்றலைகளில் கலந்து விடும் நாடகங்களை எழுதிய 'எழுத்தாளர்கள் விமர்சகர்களது கணிப்புக்குள்ளாவதில்லை. அவை அச்சில் வெளிவரும் பட்சத்தில் மட்டுமே அவ்வெழுத் தாளர்களும் பார்வைக்குப்படுகிறார்கள். ஈழத்தில் வானொலி நாடகத் தொகுப்புகள் பலவெளியான போதிலும் நகைச்சுவை நாடகங்களின் தொகுப்பாக முதன் முதல் வெளியாவது இத் தொகுதியே. பல இயற்கை, செயற்கை அனர்த்தங்களுக்குத் தப்பி எழுத்துருவில் ஜீவித்திருந்த இப்பிரதிகளை அச்சுருவில் வெளிக் கொணர்வழிவகுத்ததிரு. ரவி தமிழ்வாணனுக்கும் மணிமேகலைப் பிரசுரகர்த்தாக்களுக்கும் என் இதயபூர்வமான நன்றி.

நகைச்சுவை எழுத்துத் துறையில் தனக்கென ஒரு தனியிடம் பிடித்துக் கொண்டவர் என் பெருமதிப்பிற்குரிய எழுத்தாளர் திரு. ஜ.ரா.சுந்தரேசன் அவர்கள். அவரது எழுத்துக் களால் மட்டுமே அவரை எனக்குத் தெரியும். என் முகமறியாத அவர் இத்தொகுதிக்கு வழங்கியுள்ள அருமையான அணிந்துரை மூலம் எனது எழுத்துக்களுக்கு ஒரு கௌரவத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து விட்டார். அவருக்கும் எனது நன்றிகள் கோடி.

இந்நூலை வாசித்துச் சிரிப்பவர்கள், நாடகங்களை மேடையேற்ற விழைபவர்கள் எனக்கும் ஒரு வரி அறியத் தந்தால் நானும் மகிழ்வேன்.

அன்புடன்,

ஜி.பி.வேதநாயகம்

7/G/3 - தேசிய வீடமைப்புத் திட்டம்

எட்மன்ரன் வீதி

கொழும்பு - 5

தொலைபேசி: 0722-965751

Bhagyam Ramasami
(Ja.Ra. Sundaresan)

அணிந்துரை

மிகக் கஷ்டமான ஒரு வித்தையை மிகச் சுலபமாகவும் ஆக்கபூர்வமாகவும் ஜனரஞ்சகமாகவும், ரசித்து ரசித்து நகைத்து நகைத்து இன்புறும் வண்ணமும் செய்திருக்கிறார் இலங்கை வாழ எழுத்தாளர் திரு. ஜி.பி. வேதநாயகம்.

‘தமிழக நகைச்சுவையாளர்களின் எழுத்து தன்னை ஊக்கப் படுத்தியது’ என்று தன்னுரையில் கூறியிருக்கிறார். இந்த நாடகங்களை இவர் எழுதிய பிறகு நிலைமை தலைகீழாகியுள்ளது. ‘இந்த நாடகங்களைப் படித்து விட்டுத்தான் தமிழ்நாட்டில் இனி எழுத்தாளர்கள் நகைச்சுவை நாடகங்கள் எழுத வேண்டும் மேடை ஏற்ற வேண்டும்’ என்று கூறத் தோன்றுகிறது.

சாதாரணமாக வானொலி, நகைச்சுவை நாடகங்களுக்கும் அச்சில் வெளிவரும் நகைச்சுவை நாடகங்களுக்கும் மிகுந்த வித்தியாசம் உண்டு. அச்சு எழுத்தைப் படிக்கும்போது வரும் சிரிப்பு, ஒலி வடிவில் வானொலியில் அதே வார்த்தைப் பிரயோகங்களைக் கேட்கும்போது சுமார் ஐம்பது விழுக்காடு குறைந்து விடும். அதேபோல வானொலியிலோ மேடையிலோ, திரைப்படத்திலோ பார்த்து, கேட்டு குலுங்க நகைத்த நாடகங்களை அச்சில் படிக்கும்போது அந்த அளவு சிரிப்பு மலரத்தயக்கமாயிருக்கும்.

இந்தப் பெரும் இடைவெளியும் வித்தியாசமும் இந்த நகைச்சுவை வித்தகரின் எழுத்தில் இல்லை. ஒலியாகக் கேட்டாலும், எழுத்தாக வாசித்தாலும் சிரித்தேயாக வேண்டிய பக்குவத்தில் வடித்திருக்கிறார்.

எத்தனையோ வருஷங்களுக்கு முன்னரே (1960களிலேயே) இவர் இந்த வித்தையை நிரூபித்திருக்கிறார் என்பதை அறியும்போது, தமிழ்நாட்டு வாசகர்கள் அடைந்த நஷ்டம் புரிகிறது. நாற்பத்தைந்து வருட வட்டியும் சேர்த்தால் மலைப்பு ஏற்படுகிறது.

மணிமேகலைப் பிரசுரத்தார் இவரது நகைச்சுவை நூலை வெளிக்கொண்டு வந்திருப்பது நகைச்சுவை ரசிகர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள பாக்கியம். அதிருஷ்டம்.

நண்பர் திரு. ஜி.பி.வேதநாயகத்தின் அனைத்து நாடகங்களிலும் கிண்டல்களும், கேலிகளும் மட்டுமல்ல, நாட்டு நடப்பின் லூஸான நட்டுகளை முடுக்கித் திருகி ஒழுங்கு செய்யவல்ல பயனும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். (யம தர்பார் அபாரம்!) அனைத்து நாடகங்களையுமே திரும்பத் திரும்பப் படிக்கத் தோன்றுகிறது.

அமுதசுரபி மாதிரி சிரிப்புச் சுரபி வைத்திருக்கும் நாடக ஆசிரியர், எழுத்தாளராக மட்டுமின்றி, நடிகராகவுமிருப்பதால் வசனப் பிரயோகங்கள் மகா சரளமாக அவரைச் சரணடைந்திருக்கின்றன. வேதனை தீர்க்கும் நாயகமாக வேதநாயகம் ஜொலிக்கிறார்.

நம் தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகள், திரு.ஜி.பி.வே அவர்களின் எழுத்துக்களை ஏன் இவ்வளவு நாள் நம் கண்ணில் காட்டவில்லை, மேடைகளில் ஏற்றவில்லை என்று ஆச்சரியப்படுகிறேன். வானொலியாவது பயன்படுத்திக் கொண்டதா தெரியவில்லை.

கும்மாளமான நடை, குத்தலான விமர்சனங்கள், குதூகலமான உணர்வுடன் கூடிய இந்த மாதிரி நாடகங்களை நிறையப் படிக்க மாட்டோமா என்று ஏக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டார் நாடக ஆசிரியர் வேதநாயகம்.

மழைக் காலத்தில் தொட்ட இடமெல்லாம் ஷாக் என்பதுபோல புத்தகத்தில் தொட்ட இடமெல்லாம் சிரிப்பு. வாழ்த்துகள்.

இங்ஙனம்

பாக்கியம் ராமசாமி

பொருளடக்கம்

1. பொற்கிழி	1
2. கழுதைக்கும் காலம் வரும்	13
3. ஒரு ஜீன்ஸ் தையலைத் தேடுகிறது!	23
4. இஞ்சேருங்கோ இஞ்சேருங்கோ	53
5. வெளிநாடும் வெங்காயமும்	67
6. உள்ளே வெளியே	81
7. நடிகர்கள் ஜாக்கிரதை	97
8. கலிகாலக் கலியாணம்	135
9. குலுக்கிய பின் சிரிக்கவும்	157
10. மாறாட்டம்	170
11. எலி வேட்டை	183

பொற்கிழி

பாத்திரங்கள் :

மன்னர்

மந்திரி

புலவர் கருமி

புலவர் தீரணார்

மன்னர்: மந்திரியாரே இரவு நான் உறங்கும்போது...

மந்திரி: கனவேதும் கண்டீர்களா மன்னா?

மன்னர்: வினாத் தொடுக்காமல் கேளும் ஓய்...

மந்திரி: சரி சொல்லுங்கள் வேய்...

மன்னர்: என்ன சொன்னீர் வேயென்றா? என்னைப் பார்த்தா?

மந்திரி: மன்னிக்க வேண்டும் மன்னா, வேயென்றால் முங்கில். நீங்கள் முங்கில் போல்...

மன்னர்: ஒல்லியாய் இருக்கிறேன் என்று எள்ளி நகையாடுகிறீரா?

மந்திரி: இல்லையில்லை.. முங்கில் போல் வளையாத உறுதியான உரம் கொண்ட திண்ணமான... தனித்துவமான...

மன்னர்: காணும், காணும் நிறுத்தும் புளித்துப் போய்விட்டது - புகழ்ச்சிகளைக் கேட்டுக் கேட்டு...

மந்திரி: ஆச்சரியம்... நூறல் மீனை நாடாத நாயா? புளிச்சல்
கள்ளைத் தேடாத புலவர்கள் வாயா? புகழ்ச்சியில் பூரிக்காத
மன்னவன் மெய்யா? புல்லரிக்கிறது உங்கள் உளப்பான்மை
கூண்டு.

மன்னர்: மீண்டும்... ஐ (தும்மி) ஸ்... ஐஸ்...

மந்திரி: ஐஸா அப்படியென்றால்?

மன்னர்: ஐஸுமில்லை நைசுமில்லை தும்மினேன் காணும்.

மந்திரி: தமிழில் புதிய சொல்லேதும் இரவில் கண்டு பிடித்து
வீட்டினார்களோ என்று பயந்து போனேன்.

மன்னர்: பயந்து போனீரா ஏன்?

மந்திரி: ஏற்கனவே தமிழில் உள்ள மூன்று லகரம் சொற்களை
வைத்துக் கொண்டு கழுத்தறுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்
நம் புலவர்கள். இன்னுமின்னும் புதுச்சொற்களைச் சேர்த்துக்
கொண்டால் நாம் தலையைப் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியது
தான்.

மன்னர்: நானுமிப்போது தலையைத்தான் பிடித்துக் கொண்டிருக்
கிறேன். இரவெனக்கு தூக்கமே வரமாட்டேனென்று விட்டது.

மந்திரி: (அறிவிப்பாளர் பாணியில்) மூட்டைப் பூச்சித் தொந்தரவா?
பயப்படாமல் பாவியுங்கள் உங்கள் சொந்த வீரல்களை...
ஒரே நொடியில் நல்ல பலன் காணலாம்.

மந்திரி: என்ன மந்திரியாரே, ஏணிப்படித் திடீரென ஏதோ
உளறுகிறீர்?

மந்திரி: என்னவோ தெரியவில்லை. இரவு எனக்கொரு கனவு.
அதில் நான் 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பின் பிறந்திருக்கிறேனாம்.

பிறந்து இப்படித்தான் சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமல் ஒரு குவளைக்கு
முன்னிருந்து குழறிக் கொண்டிருக்கிறேனாம்.

மன்னர்: அதைவிடும் நேற்றிரவு...

மந்திரி: ஹி... ஹி...

மன்னர்: என்ன இளிக்கிறீர்?

மந்திரி: இல்லை இரவென்றவுடன்...

மன்னர்: கிளுகிளுப்பாகப் போய்விட்டதோ... கதையைக்
கேளும் ஓய்...

மந்திரி: சொல்லுங்கள் வேய்.

மன்னர்: எனக்கொரு பயங்கரமான சந்தேகம்.

மந்திரி: அடிக்கடி வருவதுதானே... வைத்தியரிடம் சொல்லி
இலேகியம் ஏதும் சாப்பிட்டால் சரியாகி விடும்.

மன்னர்: முட்டாள்...

மந்திரி: ஆமாம். அரண்மனை வைத்தியர் சென்ற முறை
இலேகியத்தில் அபினைக் கூடக் கலந்து விட்டான். ஆளை
மாற்றிவிடுவோம்.

மன்னர்: உம்மையும் சேர்த்து மாற்றிவிட்டால்தான் சரி.

மந்திரி: ஐயையோ நான் பிள்ளை குட்டிக்காரன். நீங்கள்
தரும் வேதனம் போனால் என் மூன்று மனைவிமாரையும்தான்
வேலைக்கனுப்ப வேண்டியதாகப் போய்விடும்.

மன்னர்: முந்திரிக்கொட்டை மாதிரி இப்படிக் குறுக்கே
குறுக்கே பேசிக் கொண்டிருந்தால் சீலி விடுவேன் உமது
தலையை ஜாக்கிரதை.

மந்திரி: ஹி...ஹி...

மன்னர்: என்ன இளிப்பு.

மந்திரி: உங்கள் உறையில் வாளிருந்தாலல்லவா தலையை நீங்கள் சீவுவதற்கு ஹி...ஹி...

மன்னர்: (அதிர்ந்து) ஆ... என் வாளை ஒளித்து வைத்துவிட்டு எனக்கெதிராகச் சதி செய்யப் பார்க்கிறீர்... எங்கே என் வாள்?... எங்கேயது?...

மந்திரி: பலாப்பழம் பிளக்க கத்தியைக் காணவில்லை என்று அரசியார் கேட்டார்.

மன்னர்: எடுத்துக் கொடுத்து விட்டீரோ?

மந்திரி: ஹி...ஹி....

மன்னர்: இப்போது எங்கேயது? சட்டென்று செப்பும்.

மந்திரி: மொட்டையாக இருக்கிறதென்று கொல்லன் உலைக் களத்திற்குக் குளிக்க அனுப்பி விட்டார் தேவியார்.

மன்னர்: நீரும் போய் எங்காவது குளித்து விட்டு வந்தால் நல்லது. நாற்றம் குடலைக் குமட்டுகிறது.

மந்திரி: நாற்றம் என்னிடமிருந்தல்ல மன்னா.

மன்னர்: பின்னே என்னிடமிருந்தா? என்ன தைரியமிருந்தால்...

மந்திரி: அமைதி மன்னா அமைதி. நீங்கள் அனாவசியமாக அடிக்கடி இப்படி உணர்ச்சி வசப்படுவதால் உங்களுக்கு இரத்தக் கொதிப்பு அதிகமாகி விடுகிறது. தேவியார் கவலைப்பட்டார்.

மன்னர்: நீர் சந்தோசப்படுகிறீரோ... நான் மண்டையைப் போட்டுவிட்டால் எனது சிம்மாசனத்தையும், கூடவே மகாராணியையும் அடைந்து விடலாமென்று யுனப்பால் குடிக்கிறாக்கும்.

மந்திரி: இந்த ஆடும் நாற்காலியில் எனக்கு அக்கறையில்லை அரசே.

மன்னர்: அப்படியென்றால், அரசியாரில் அக்கறை உண்டென்கிறீர்?

மந்திரி: ஹி...ஹி... விதவைகளுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்ற விசால மனப்பான்மை இருப்பதில் தவறேதுமில்லையே மன்னா.

மன்னர்: சரி சரி அதைவிடும். நாற்றம் எங்கிருந்து வருகிறது. அதை விண்டுரையும் விரைவில்...

மந்திரி: நீங்கள் அணிந்திருக்கும் ஆடையிலிருந்துதான், மணமெங்கும் பரவுகிறது.

மன்னர்: அதுதான் எல்லோரும் ஐந்து முழம் தள்ளி வாய்பொத்தி நின்று என்னோடு உரையாடுகிறார்களா?

மந்திரி: ஆமாம் மன்னா.

மன்னர்: நான் ஏதோ அவர்கள் மரியாதை செய்கிறார்கள் என்றல்லவா இத்தனை நாளும் எண்ணியிருந்து விட்டேன். பார்த்தீரா அரசனாக இருப்பதில் எவ்வளவு வில்லங்கம் என்று... இத்தனை கடிஞ்ஞடன் இந்த ஆடையைப் போட்டுத் தொலைக்க வேண்டியிருக்கிறது. முடிவேறு தலையை அழுத்தித் தலைவலியைக் கொடுக்கிறது. கழுற்றி வைத்தால் எவனாவது, ஏன் நீரே கூடப் போட்டுக்கொண்டு... நான்தான் அரசனென்று சொல்லி விடுவீரோ என்று பயமாக இருக்கிறது.

மந்திரி: நீங்கள் அஞ்சுமளவிற்கு அப்படியொன்றும் நடந்து விடாது மன்னா... ஏனென்றால் எங்கள் கஜானா சுத்தமாக காலியாகி விட்டது.

மன்னர்: அப்படியா? நல்லதாகப் போயிற்று. எதிரி நாட்டு மன்னன் படையெடுத்து வந்தால் எங்கே ஒளிவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தேன். கஜானா காலியாக இருந்தால் அங்கேயே ஒளிந்து கொள்ளலாம் அல்லவா? ம்... காரற்றுப் புவதற்கு மட்டும் நாலு ஓட்டை போட்டு வைக்கச் சொல்லும்.

மந்திரி: நானே ஒளியலாம் என்றெண்ணி ஏற்கனவே ஓட்டை போடுவீத்து விட்டேன் மன்னா.

மன்னர்: சபாஷ்... உமது மதியூக யோசனைக்கு ஆயிரம் கழுஞ்சுப் பொன் உடனடியாகப் பரிசளிக்கத்தான் அவாவுகிறேன். ஆனால் கஜானா காலியாக இருப்பதால் கவல்கிறேன்.

மந்திரி: கவலற்க மன்னா கவலற்க. நீங்கள் கவன்றால்...

மன்னர்: நாடே கவிண்டு விடுமென்கிறீரா?

மந்திரி: இல்லை மகாராணியார் விதவையாகி விடுவாரே என்றுதான் நான் கவல்கிறேன்.

மன்னர்: நீர் கவன்றது காணும். எனக்கிரவு தோன்றிய சந்தேகத்தைச் செப்புகிறேன் செலிமடும்.

மந்திரி: மடுக்கிறேன் மடுக்கிறேன். செப்புங்கள்.

மன்னர்: மாதர்களிடத்தில் இருக்கின்ற கொழுப்பு இயற்கை யானதா? இல்லை செயற்கையானதா? இதுதான் என் சந்தேகம்.

மந்திரி: இது கொழுப்பினால் வந்த சந்தேகம் போலும்.

மன்னர்: என்ன?

மந்திரி: இல்லை மகாராணியார் இரவு ஏதும் ஊடல் கொண்டு உங்களைத் தனியே வாடவிட்டுப் போய்விட்டு அதனால் உங்கள் மனம் புண்பட்டு...

மன்னர்: சட்டென்று சொல்லித் தொலைக்காமல் ஏனிப்படி விட்டு விட்டு விழுங்கித் தொலைக்கிறீர்?

மந்திரி: சந்தேகம் தீராத வியாதி மன்னா.

மன்னர்: அது வந்தாலே தடுமாறும் அறிவென்னும் ஜோதி. எனக்குத் தெரியுமது. என் சந்தேகத்திற்குச் சரியான விடை கூறும் புலவனுக்கு பொற்கிழி பரிசளிப்பதாக அறையுங்கள் முரசம் இப்போதே.

மந்திரி: அறையலாம்தான் மன்னா ஆனால்...

மன்னர்: என்ன ஆனால்? கழறித் தொலையும் - நானும்மை அறைவதற்குமுன்.

மந்திரி: கஜானா காலியாக உள்ளது.

மன்னர்: கஜானா காலியானால் என்ன, கடன் வாங்கி என்றாலும் காப்பாற்றுவேன் என் வார்த்தையை.

மந்திரி: கடன் வாங்கி விடலாம்தான் மன்னா. அதை அடைக்க?

மன்னர்: மீண்டும் கடன் வாங்குவேன், வேறு நாட்டில்.

மந்திரி: கடன் வாங்கி வாங்கியே உங்கள் காலம் கழிந்துவிடும்.

மன்னர்: ஆமாம் அடுத்து அரசு கட்டிலேறுபவன் கடனைத் துக்க காப்பான் என் மானத்தை. நீர் கவலைப்பட்டத் தேவையில்லை. விரையுங்கள் உடனே, அறையுங்கள் முரசத்தை.

மந்திரி: முரசறைபவன் வயிற்று நோவாம் என்று விடுப்பிலுள்ளான் மன்னா.

மன்னர்: அவன் விடுப்பிலிருந்தால் அடுப்பில் வேலை செய்யும் அடுத்த மடையனை முடுக்கிவிடும் ஓம்.

மந்திரி: அப்படியே வேய்.

(இடையிசை)

மன்னர்: எமது சந்தேகத்தைத் தீர்க்க வல்ல புலவர் யாரும் வந்துள்ளார்களா? மந்திரியாரே. சொறி மந்திரியாரே.

மந்திரி: சொறி மந்திரியார் என்று என்னை ஏனையவர்கள் கூறலாம். நீங்கள் கூறலாமா மன்னா... என் மனம் புண்பட்டு விட்டது.

மன்னர்: வைத்தியரிடம் களிம்பு வாங்கிப் பூசும் - சொறிக்கும் புண்ணுக்கும்.

மந்திரி: கருமி என்றொரு புலவர் வந்து வாசலில் தவமிருக்கிறார்.

மன்னர்: அவர் தவத்தைக்கலைத்து உடனே அழைத்து வாரும்.

கருமி: (வந்தபடி) வந்துவிட்டேன் மன்னா... நானாகவே வந்து விட்டேன்.

மன்னர்: வாரும் புலவரே வாரும்.

கருமி: உங்கள் காலை வாரும் எண்ணம் எனக்கு இல்லவே இல்லை மன்னா. நான் வந்தது...

மன்னர்: என் ஐயத்தைப் போக்கும் கவிதை சொல்ல - எங்கே சொல்ல வந்ததை - கொண்டு வந்ததை விண்டு... அது என்ன ஒரு கையில?

கருமி: இது கடலை மன்னா வாயிலில் காத்திருக்க வேண்டி வந்தாலும் என்று என் அடிசிற்கினியாள் ஆக்கித் தந்தது.

மன்னர்: ஒரு கையில் கவிதை மறுகையில் கடலை... கடலை என்றால் எனக்கும் பிடிக்கும். கொண்டு வாராமதை. கடலையை என் வாயுண்ண உம் கவிதையைச் செவி உண்ணட்டும். ஆறா

உமதடிசிற்கினியாள் அருமையாகத்தான் ஆக்கியிருக்கிறாள் கொடுத்து வைத்தவர் நீர்.

கருமி: மண்ணா மழை மேகக் கண்ணா அறிஞரண்ணா வாணமது விண்ணா...

(பலரும் சிரித்தல்)

தீரனார்: பாவம் கவிஞர், கடலையை வாயுள்ளடக்கிக் கொண்டு 'ன'கரத்தை எல்லாம் 'ண'கரமாக்கித் தவிக்கிறார் போலிருக்கிறது.

மன்னர்: என்ன கவிஞரே உமது உச்சரிப்பு உதைக்கிறதே...

கருமி: இல்லை மன்னா. மண்ணா என்பது மண்ணை ஆள்பவனே எனப் பொருள்படும். அதனால் அது மன்னா அல்ல மண்ணாதான்.

தீரனார்: மழைமேகம் போல் தண்ணளியுள்ளவன் கண்ணன்தானே? நீர் கண்ணா என்றல்லவா பாடினீர்?

கருமி: ஆமாம் மழைமேகம் வானை மறைப்பது போன்ற கண்ணை உடையவரா தாங்கள் - அதாவது ஐயம் உங்கள் கண்களை மறைத்துவிட்டதா எனப் பொருள் படத்தான் அவ்வாறு பாடினேன். நீங்கள் எண்ணுவது போலல்ல புலவர் தீரனாரே?

தீரனார்: அறிஞரைப் போன்றவனே என்றால் அறிஞரன்ன என்றுதானே வரவேண்டும்.

கருமி: அறிஞர்க்கெல்லாம் மூத்தவர் எனும் பொருளில் அறிஞரண்ணா என்றேன்.

தீரனார்: வாணமது விண்ணா - என்றால் வானத்தைப்போல் விண்ணனே என்று பொருளோ?

கருமி: இல்லை வாணமதைப் பிரித்தால் வான்+நமது என்றாகும். விண்ணாவைப் பிரித்தால் வீள்+நா என்றாகும்.

தீரனார்: அப்படியென்றால்?

கருமி: அதாவது வீள்ளுகின்ற நா, சொல்லுகின்ற எனது நா வாள் போன்றது. நமது வாள் இந்த நாத்தானே புலவரே?

மன்னர்: ஆகா அற்புதம்... உமது கவியாற்றலில் களிகூர்கிறோம்.

தீரனார்: சரி சரி பீடிகை போதும் வீடியத்திற்கு வாரும்.

கருமி: மண்ணா மழை மேகக்கண்ணா

அறிஞரண்ணா வாணமது வீண்ணா

கொழுப்பினி வழு வழப்பில்லை

காந்தியில்லை நேருயில்லை

பிகர்களுக்கினிமை தருவது

வாய்க்கொழுப்பு

பூவையர்க்குத் தலைக்கனமளிப்பது

தார்க்கொழுப்பு

கொழுப்பு அவருடன் பிறப்பு

அ.:தில்லா அணங்கு

வாளில்லாச் செருப்பு

வாசமில்லாச் சோப்பு.

தீரனார்: காந்தியில்லை நேருயில்லை என்கிறீர். அது யார் காந்தியும் நேருவும்?

கருமி: அவர்கள் மாந்தரல்ல. காந்தியென்றால் ஒளி, நேரென்றால் நிகர். கொழுப்பினி முகத்திற்கொளியில்லை. அதற்கு நிகரானது வேறோன்றுயில்லை எனப் பொருள்.

தீரனார்: பிகர், சோப்பு இவையெல்லாம் தமிழ்ச்சொற்கள்தாமோ?

கருமி: பிகம் என்பது குயில் - பிகர் என்பது அதன் பன்மை. குயில் போன்ற அழகற்ற பெண்களுக்கும் கூட அவர்களின் வாய்க் கொழுப்பு இனிமை சேர்க்கிறது அல்லவா?

தீரனார்: வாசமில்லாச் சோப்பென்றால்?

கருமி: சோம்பு அதாவது சீரகம். இதைத்தான் கவிதை அமைதி கருதி சோப்பாக்கி வீட்டேன்.

தீரனார்: அப்படியென்றால் உமது கவிதைப்படி பெண்களுக்கு இயற்கையாகவே கொழுப்புள்ளதென்கிறீர்.

கருமி: ஆமாம்... அதிலென்ன ஐயம்?

தீரனார்: ஊன் முதலானவற்றையும் நெய்ப்பதார்த்தங்களையும் புசிப்பதால்தான் மாதருடலிற் கொழுப்பூறுகிறதேயன்றி அவர்களுக்கியற்கையாக கொழுப்பில்லை.

மன்னர்: புலவர்களே உங்கள் கொழுப்பைக் கூட்ட இது இடமில்லை. கருமியவர்களே உங்கள் அரிய கவிதையால் என் ஐயத்தைப் போக்கினீர்கள் நன்றி. கையில் பையும் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். புரிகிறது. உமக்கென்று வைத்திருந்த பொற்கிழியை நேற்றிரவு யாரோ திருடன் வந்து களவாடிச் சென்று விட்டான். கலங்கரத்தும் உமக்காக காத்திருக்கிறது வேறொரு பொற்கிளி.

மந்திரி: மன்னா...

மன்னர்: சற்றே பொறும்... யாரங்கே... அந்தப்புரம் சென்று நானழைத்ததாகக் கூறி எதைமுக மகளை அழைத்து வருங்கள்.

(நிலமதி பொற்கிளி வருதல்)

கருமி: மன்னா ஏற்கனவே எனக்கு மணமாகி விட்டது.

மன்னர்: அதனாலென்ன...?

கருமி: நான் ஏகபத்தினி வீரதன்.

மன்னன்: நல்லது.

கருமி: என் சகதர்மிணி பத்ரகாளியாகி விடுவாள்.

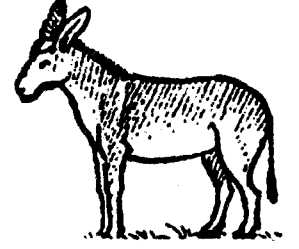
மன்னர்: பொற்கிளியைக் கண்டா... (சிரித்து) புதுமையான பெண்தான். புலவரே, புலவரே... நில்லும் நில்லும்... எங்கே ஓடுகிறீர்... பொற்கிளி, உன் கழுத்து காதுகளிலிருக்கும் நகைகளுக்கு நல்ல காலம் போலும். அவற்றைப் புலவனுக்குக் கொடுப்போமென்று பார்த்தால் பைத்தியக்காரன் ஓடியே போய் விட்டான். ஏன் அவன் ஓடினான்... எதற்காக ஓட வேண்டும்...? ம்...

மந்திரி: மீண்டும் ஒரு சந்தேகமா? வேண்டாம் மன்னா... அடுத்து நானும் ஓட வேண்டியதுதான்.

(முடிவீசை)

கழுதைக்கும் காலம் வரும்

பாத்திரங்கள் :

யமன், சித்திரபுத்திரன், ஆசிரியர்

யமன்: வர வேண்டும்... வர வேண்டும்... தாங்கள் யாரென்று நாமறியலாமோ?

ஆசிரி: நான் ஒரு வாத்தியார்... அதாவது மாஸ்டர், தட் மின்ஸ் எ டீச்சர்.

சித்தி: சுருக்கமாச் சொன்னால் ஆசிரியர் பிரபு.

யமன்: இதையே சரியாகச் சொல்லத் தெரியாத இவர் எப்படி ஆசிரியராக இருந்தார்.... சரி அதை விடுவோம்... தாங்கள் இங்கு வந்த நோக்கம்?

சித்தி: நாங்கள் தான் அழைத்து வந்தோம்.... இல்லையெல்லாம் இழுத்து வந்தோம் எமதர்மராஜரே.

யமன்: இவரையா இழுத்து வந்தீர்கள்...? ஆள் மாறாட்டமேதும்....?

சித்தி : இல்லை பிரபு... ஆடையைப் பார்த்து இவன் ஜாடையைப் பார்த்து நீங்களே அசந்து போய்விட்டீர்கள்...

யமன்: அப்படியென்றால்...?

சித்தி: இவன் ஒரு மகாமகா மகா கொடிய ஆத்மா.....

யமன்: நம்ப முடியவில்லையே... எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனல்லவா?

சித்தி: அந்த ஈசன் பெயரைச் சொல்லியே ஏமாற்றிய நீசன் இவன்.

யமன்: இவன் மீதுள்ள குற்றச்சாட்டு....

சித்தி: எண்ணிடலங்காதவை ... என் பேரேட்டில் இருபது... இருபது...

யமன்: என்ன நிறுத்திவிட்டீர்?

சித்தி: இல்லை... இவன் என் கைக்குள் ஏதோ....

யமன்: இலஞ்சமா....இங்குமா? ஹா.....

ஆசிரி: இலஞ்சமில்லை ஹி... ஹி... இது சம்திங்.

யமன்: சம்திங்... ஐடோன் கெயார் எணிதிங்.

சித்தி: பிரபு... நீங்களா பேசுவது....

யமன்: புரியவில்லையா... ஹா... ஹா... மானிடர் சிலர் பறையும் மொழியிது. இப்போ எம் தமிழர்கள் பலரும் இந்தப் பாஷையில்லாதான் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அதில் நாலு சொற்களைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு நம்மைப் போன்றவர்களையே ஏய்க்கப் பார்க்கிறார்கள்.

சித்தி: யேஸ்... யேஸ்... ஒஃப் கோர்ஸ்... யூ ஆர் ரைட் மை லோட்...

யமன்: ஓகோ நீரும் அறிந்துள்ளீர்... நன்று நன்று. மானிடா உன் அகவை என்ன?

ஆசிரி: அகவையா அப்படியெண்டால்?

யமன்: இதைக்கூட அறியவில்லையா? நீர் ஓர் ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறீர். அவமானம்! அகவையென்றால் வயது.

ஆசிரி: ஓகோ ஏஜைக் கேக்கிறியளா? இப்பதான் நாப்பது... வாளுற வளாற வயசில பிடிச்சிக்கொண்டு வந்திட்டினம்.

யமன்: ஓ... நோ... செண்டிமெண்ட் ஹியர் உமது பதவி.....

ஆசிரி: உதவி ஆசிரியராக இருந்து அதிபராகி ஆறு மாசங்கள்தான்.

யமன்: நாற்பதுக்குள் அதிபராகி விட்டீரா? அது எப்படி?

சித்தி: உங்களுக்கே வேறேதும் பதவி வேண்டுமென்றால் கூடப் பிடிக்க வேண்டியவர்களைப் பிடித்து கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்து எடுத்துத் தந்துவிடுவான்.

யமன்: எமகாதகன் என்கிறீர்... ம்... சித்திரப்படுத்தினாரே, வாசியும் இவன் செய்த குற்றங்களை வரிசைப்படி....

சித்தி: முதற்குற்றம் உதவி ஆசிரியனாக இருந்த காலத்தில் நித்திரை செய்தது.

யமன்: உறக்கம் மானிடரின் பிறப்புரிமையன்றோ... நித்திரைகொள்வது எப்படிக்குற்றமாகும்.

சித்தி: மன்னிக்க வேண்டும் பிரபு...இவன் துயில்கொண்டது பள்ளியறையிலில்லை... பள்ளிக்கூடத்தில் அதுவும் பாடவேளையில்.

எமன்: ஐ... ஸீ...

சித்தி: தாமாகப் படித்துக்கொண்டிருந்த மாணவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இவன் குறட்டை ஒலியால்.

எமன்: இதற்கு நீ என்ன சொல்லுறாய் மானிடா?

ஆசிரி: பிரபு அது என் பிழையில்லை மது செய்த பிழை.

எமன்: மதுயாரது?

சித்தி: இவன் டபிளாறைக் குறிப்பிடுகிறான் பிரபு.

எமன்: ஒகோ அந்த மதுவா?

ஆசிரி: ஓம் பிரபு... பாடசாலைக்கு வெளிக்கிடைக்க கொஞ்சம் போடாட்டால் என்னால வேலை செய்ய ஏலாது... பாடத்தில மயக்கம் வரப்பாக்கும்... ஆனால் நேரஞ் செல்வச் செல்ல அது என்னை மயக்கிப் போடும்.

சித்தி: அத்தொடர்கதையின் கடைசி அத்தியாயம்தான் இவன் குரல்வளையிலிருந்து பீறிட்டுக் கிளம்பும் குறட்டை.

எமன்: புனிதத் தொழிலைப் பொறுப்பேற்ற நீ மதுவைத் தொடலாமா மானிடா?

ஆசிரி: அதைத் தொடாட்டால் மனம் கேக்காது பிரபு... அது மற்றவர்களைத் தேடத்துவங்கீடும்... போர் எக்ஸாம் பின் மாத்ரு... மாணவியைப் பாக்கேக்க மனசு அலைமோதி ஆடப்பாக்கும்.

எமன்: போதும் நிறுத்து, பள்ளிக்கூட அறையைப் பள்ளியறையாக மாற்றியதுமல்லாமல் அதற்கு வாய் கூசாமல் வீளக்கம் வேறு வீளம்புகிறாயா?

ஆசிரி: எதுக்கும் வீளக்கம் குடுத்துக்குடுத்துப் பழக்கமாயிற்றுது... என்ற தொழில் அப்பிடி. மாத்ரு முடியேல்லை பழக்கத்தை. மன்னியுங்கோ...

எமன்: வேறென்ன சின்னத்தனங்கள் செய்துள்ளான் இந்தச் சனக்கன் செப்பும் சித்திரபுத்திரே.

சித்தி: முந்நாறு பெட்டி வீசுக்கோத்துகளை மூன்று வருடங்களில் முழுங்கி ஏப்பம் விட்டிருக்கிறான் இந்த மலை முழுங்கி.

எமன்: அதனால்தான் இவ்வளவு விரைவாக இங்கு வந்து சேர்ந்து விட்டான் போலும்... ஆசிரிய நரனே, உனக்கெத்தனை பிள்ளை குட்டிகள்.

ஆசிரி: மூண்டு பிள்ளையள் - ரெண்டு நாய்க்குட்டியள்.

எமன்: முந்நாறு பெட்டி வீசுக்கோத்துகளை முழுங்கிய அவற்றின் நிலை எப்படி?

ஆசிரி: இன்னும் நோஞ்சானாகத்தான் இருக்குதுகள்.

எமன்: கள்ள உணவு உடம்பில் ஒட்டவில்லையோ?

ஆசிரி: கள்ளமெண்டு நான் அதை நினைக்கேல்லை ஐயா....

எமன்: உனது பிள்ளைகளை ஊரார் பிள்ளைகளாக எண்ணி ஊட்டி வளர்த்தாய் போலும்.

சித்தி: பிள்ளைகளிடம் ரைக்குக் காசு, மைக்குக் காசு, மணி வாங்கக் காசு, வாணிவீழாக் காசு என்று கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சுரண்டியே அடுக்குமாடி வீடு கட்டிவிட்டான் அயோக்கியன்.

எமன்: பூ.... பிச்சைக்காரத்தனம்.

ஆசிரி: சிறு துளி பெருவெள்ளம் எண்டு சொல்லி வச்சிருக்கினம் பாருங்கோ பழைய ஆக்கள்.

எமன்: வீடு பேறடைய வழி காட்ட வேண்டியவன், கேவலம் மாடி வீடு கட்டுவதற்காக மோசடி செய்திருக்கிறாய்.

ஆசிரி: கட்டிய வீடும் நிலைக்கேல்லையே?

எமன்: வன்செயலால் தரை மட்டமானதோ?

ஆசிரி: முத்தபெட்டை காதலிச்ச களிசடை எழுப்பிக் கலைச்சுப் போட்டுது வீட்டை விட்டு.

எமன்: எத்தனுக்கும் ஒரு எத்தன் இருக்கத்தான் செய்வான் ம்... அடுத்து.

சித்தி: மேதைகளாக வரவேண்டிய எத்தனையோ மாணவர்கள் இவன் அடிதாங்காது பாடசாலையைத் துறந்து கல்வி என்றாலே காதலாரம் ஓடும்படி செய்திருக்கிறான்.

ஆசிரி: படிச்சுப் பட்டதாரிகளாகி அவர்கள் வேலையில்லாம தவிக்கிற நிலை வராமல் முன்னாலேயே அவர்களைக் கலைக்கவிட்டது பிழையோ ஐயா.....

எமன்: ஆசிரியன் என்பவன் ஒரு ஏணி.

ஆசிரி: ஓ...நானும் அதை மறக்கேல்லை.....மேல ஏறி விழுந்து போகாமல் அவங்கள் கீழ் இறங்க உதவி செய்திருக்கிறான்.

சித்தி: அதிபரான பிறகு தன் கீழ்க் கற்பித்த திறமைசாலிகளான பல ஆசிரியர்கள் தனக்கு இசையலில்லை என்பதற்காக பெண்ணாசிரியர்கள் உட்படப் பலரை தண்ணியில்லாக் காட்டுக்கு மாற்றுவீத்து அவர்கள் குடும்பங்களை நட்டாற்றில் தவிக்க விட்டிருக்கிறான்.

ஆசிரி: தண்ணியில்லாக் காடெண்டுறார். பிறகெப்படி அவையன் நட்டாத்தில தவிச்சிருப்பினம். சித்திரபுத்தினாருக்கு சங்கதி விளங்குதில்ல... அந்த அந்தப் பகுதிப் பிள்ளையாரும் பாலமெண்ட் பரந்த மனப்பான்மையிலதான் அப்பிடிச் செய்வீச்சனான்.... அது பிழையோ?

எமன்: திறமைசாலிகள் உன்னோடு இருந்தால் உனது வண்ட வாளங்கள் வெளிப்பட்டு வீடுமென்ற அச்சத்தால் அவர்களை அகற்றியிருக்கிறாய்.

ஆசிரி: அதுவும் சரிதான். ஒரு உறைக்குள்ள ரெண்டு வாள் இருக்கேலாண்டு எங்கிட அண்ணாவே சொல்லியிருக்கிறேன்.

எமன்: உத்தமர்களை எல்லாம் உனக்குத் துணைக்கழைக்காதே. உன் வாயால் அவர்கள் நாமத்தை உச்சரிக்கக்கூட உனக்கு அருகதையில்லை.

சித்தி: காந்தியைப் பற்றியும் சாந்தியைப் பற்றியும் கற்பிக்க வேண்டிய இவன் வார்த்தை வரக்கூடிய வன்சொற்களை, அகராதியில் இல்லாத அருஞ்சொற்களை ஆபாசக் குப்பைகளை வசை மொழிகளாகப் பயன்படுத்தி மாணவர்தம் பிஞ்சிள நெஞ்சங்களை நஞ்சாக்கியுள்ளான்.

ஆசிரி: மாணவர்கள் பெரும்பாலும் அந்த மாதிரிச் சொல்லுகளைத் தான் கேக்கவும் பேசவும் விரும்புகினம் எண்டது உவருக்குத் தெரியேல்லை ஆக்கும்.

எமன்: போதும் நிறுத்தும்... இவன் குற்றங்களைக் கூறக் கேட்டால் இக்கொலுமண்டபமே களங்கப்பட்டு விடும். குற்றங்கள் எல்லா வற்றையுமே ஒட்டு மொத்தமாகக் குத்தகை எடுத்திருக்கும் இவனைப் போன்ற கொடியன் ஒருவனைக் கண்டதேயில்லையாயிதுவரை.

சித்தி: இவனை இவ்விடத்தே விட்டு வைத்திருக்கும் ஒவ்வொரு கணமும் எமக்குத்தான் ஆபத்து பிரபு.

எமன்: ஆமாம், உண்மைதான். இவனை இன்னும் கொஞ்ச நேரம் விட்டு வைத்தால், இவ்விடத்து உள் ரகசியங்களை மணந்துபிடித்து எமது பதவிக்கே உலைவைத்தாலும் வைத்துவிடுவான்.

சித்தி: இவன்பார்வையே சரியாயில்லை. விரைவில் ஏதாவது தண்டனை கொடுத்து ஆளை அப்புறப்படுத்தி விடுங்கள் பிரபு.

எமன்: ம்.....என்ன தண்டனை கொடுக்கலாம்? கண்டது கடியதை யெல்லாம் கறந்துண்டு வாழும் கேவலமான காகப் பிறவியாக, இவனை அவதாரம் செய்வீத்தால் எப்படி?

சித்தி: அப்படி இவன் அவதரித்தால்....ஒற்றுமைக்கு எடுத்துக்காட்டான அந்த இனத்துக்குள்ளே பிளவேற்பட்டாலும் ஏற்பட்டு விடும்

இவனால் - அவற்றுக்கிடையே யூனியன் ஏற்படுத்தி தலைவனாகித் தகிடுத்தங்கள் செய்தாலும் செய்துவிடுவான்.

எமன்: ம்....அப்படியானால் மரம்விட்டு மரம்தாவும் மந்தியாக இவனை மறுபிறப்பெடுக்கச் செய்வோமா?

சித்தி: மனத்தால் ஒரு நிலையற்ற மந்திதான் இவன்! ஆயினும் சொந்தமும் பந்தமும் பாசமும் கொண்டவை மந்திகள். அதைச் சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும் தாங்கள்.

எமன்: ம்... இக்கட்டான நிலையில் மாற்றிவிட்டானே இவன் என்னை. எருமையாக மாற்றலாம் என்றால் எனது வாகனமே வெறுப்புற்று என்னை இடறிவிட்டுவிடக் கூடும் ஒரு நான்.....

சித்தி: குதிரையாக மாற்றினாலும், பந்தயத்தில் கலந்துகொண்டு பைத்தியமாக மாற்றிவிடுவான் பலபேரை.

எமன்: ம்... கழுதையாக கன்வேர்ட் பண்ணினால் எப்படி?

சித்தி: கழுதை....கழுதை என்று மாணவர்களைச் சதா திட்டித் தொலைக்குமீவன் கழுதையாக மாறி அவர்கள் கையால் அடிபடுவது சாலப்பொருத்தமானதே.

எமன்: ஆசிரியனாய் அவதரித்து அக்குலத்திற்கே இழுக்கேற்படுத்திய அற்ப நானே, இனி நீ கழுதையாக மாற்றுருக்கொண்டு புலனத்தோர்க்குப் பொறுமையின் பாடத்தைப் புகட்டுவாயாக.

(இடை)

எமன்: என்ன சித்திர புத்திரனாரே முகத்தில் முறுவலைக் காணவில்லை. பதட்டத்தோடு வருகிறீர்?

சித்தி: மோசம் போய்விட்டோம் பிரபு.

எமன்: நாசமென்ன நடந்தது நல்லும்.

சித்தி: இறுதியாக எமக்குக்கிடத்த தகவலின்படி பூவுலகில் ஒரு பகுதியில் ஆபாசம் தலைவிரித்தாடுகிறதாம்.

எமன்: அதற்கு நாம் என்ன செய்வது சித்திரபுத்திரனாரே?

சித்தி: காரணம் தாங்கள் தானென்று கருதி நாராயணமூர்த்தியார் கடுங்கோபம் கொண்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

எமன்: என்ன உளறுகிறீர், ஆபாசத்திற்கு நான் காரணமா? எப்படி?

சித்தி: ஆம் பிரபு. கழுதையாக மாற்றினோமே ஒரு குரவன்.

எமன்: அந்தக் கழுதைக்கென்ன?

சித்தி: அது காமப்பாலைச் சிந்துகிறதாம்...அலைகிறார்களாம் கன்னியர்கள் அதன் பின்னே பித்துப்பிடித்து,

எமன்: புரியவில்லையே...புதிராக அல்லவா இருக்கிறது.

சித்தி: செல்லப்பா என்றொரு படாதிபதியாம் அவர் அந்தக் கழுதையைக் கதாநாயகனாக்கி ஒரு படம் எடுத்திருக்கிறாராம்.

எமன்: கழுதையை வைத்துப் படமா....புதுமையான ரசனைதான் பூலோகத்தார்க்கு.

சித்தி: மும்பாய்க் கழுதைகள் எல்லாம் அதிகமாக 'ரேட்' கேட்கின்றனவாம் என்று உள்ளூரில் உதைவாங்கியும் உதைத்தும் கொண்டு திரிந்த ஆயிரம் கழுதைகளுக்கு இன்றவியு வைத்ததில் இந்த வாத்திக் கழுதைக்கு யோகம் அடித்திருக்கிறது.

எமன்: உண்மையாகவா... நம்பவே முடியவில்லை.

சித்தி: இப்போ ஒரு படத்துக்கு 25 லட்சம் வாங்கும் ஹீரோவாகி விட்டார் அந்தப் பழைய வாத்தியார்.

எமன்: கழுதை என்று சொல்லும்.

சித்தி: கதாநாயகியர் எல்லாம் அந்தக் கழுதையோடு கட்டிபிடித்து
நடிக்கத் துடிக்கிறார்களாம்.

எமன்: நாசம்.....நாசம்.....

சித்தி: கன்னியர்கள் யாபேரும் அதன் வீழி வீச்சுத் தங்கள் பால்
வீழமாட்டாது என்று ஏங்கித் தலிக்கிறார்களாம்.

எமன்: மோசம்.....மோசம்.....

சித்தி: 'கழுதைக்கும் காதல் வரும்' என்றொரு படத்தில் கதாநாயகியைக்
கலைக்கும் காட்சியில் அற்புதமாக ஓடி 'ரன்னிங் ஹோ' எனப் பட்டமும்
வேறு பெற்றுவிட்டதாமது.

எமன்: ஆ.....பாசம்....ஆபாசம்.....

சித்தி: மானிடரின் நாட்டமெல்லாம் இப்படித் திசைமாறிச் செல்வதற்கு
மூல காரணம் நாம்தான் என்று ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தி கருதுவதால்
விரைவில் எம்மிருவருக்கும் பதவி நீக்க உத்தரவு வரலாம் என்றும் ஒரு
கிசு கிசு.

எமன்: ஹ... என் தலை சுற்றுகிறதே கிறு கிறு என்று...

சித்தி: என் தலையும்தான் பிரபு...

**ஒரு ஜின்ஸ்
தையலைத் தேடுகிறது!**

பாத்திரங்கள் :

பிரசாந்	- இளைஞன்
குழந்தைவேல்	- நண்பன்
எலிசபெத்	- யுவதி
நூலகர்	- பேரிளம்பெண்
டடி	- யுவதியின் தந்தை

பிர: என்ன மச்சான் குழந்தை, ஆகத்தான் நடப்படிக்கிறாய்...
உதலை இருக்கிற லைபிரரிக்குத்தானே...டக்கெண்டு போய்ற்று
ஒரு அஞ்சு நிமிசத்தில திரும்பி வந்திடலாம் வாடா.

குழ: டேய் பிரசாந் லைபிரரியில் ஆரும் என்னைக் கண்டால் என்னடா
நினைப்பாங்கள்? லைபிரரிக்கெல்லாம் போய் நானும் படிக்கத்
துவங்கிற்றெனண்டு நினைக்க மாட்டாங்களே - கொலிஜீல
பிரகென்ர இமேஜே ஸ்பொயிலாப் போய்டும்ரா.

பிர: படிக்கிறதுக்கு மாத்திரம் தானே லைபிரரிக்குப் போறது...
சில பைங்கிளியள் தவறிப்போய் அங்கயும் வருமடா -

குழ: படிக்கிற பொட்டையாளில் வேலையில்லை மச்சான். அதுகள சைற்றடிச்ச நோ யூஸ்... கம்ப்யூட்டர் - டிஸ்க் - மவுஸ் எண்டு அதுகள் கிச்சக்கிச்செண்டு பேசிற பாவையே வேற, எங்களுக்கு விளங்காது - பிறகேன் வாய்க் குடுத்து மொக்கேனப்படுவான்.

பிர: ரமணிசந்திரனையும் பாலகுமாரனையும் கட்டிப்பிடிச்சுக் கொண்டு கனவு காணுற கேசுகள் சிலதும் வரும் மச்சான் - அதுகளலைன் பண்ணினியெண்டால் கட்டாயம் கொத்தும்.

குழ: சரி.... ஏதோ உன்ர அரியண்டத்துக்காக வாரான். அஞ்சு நிமிஷத்துக்கு மேல நிக்க மாட்டன் சொல்லிப் போட்டன்..

பிர: அதுபோதும்... என்னடா மச்சான் சைக்கிள் பின்சில்லு இடிக்குமாப் போலகிடக்கு...

குழ: இறங்கிறங்கு... நேற்றுத்தான் Patch போட்டது... திரும்பவும் ஒட்டு வீட்டிட்டுது போல - உன்னை டபீள் ஏத்தினால் எப்பவும் இப்பிடித்தான்.

குழ: உந்த ஒட்டைச்சைக்கிறும் நியும்... உதைத் தூக்கி எறிஞ்சு போட்டுப் புதுசா ஒண்ட வாங்கன்...

குழ: ஏன் நீ ஒஸில ஒட்டித்திரியவே... பிச்சை எடுக்குதாம் பெருமாள் அதைப் பிடுங்கித்தின்னுதாம் அனுமார்...ம். சைக்கிள் கடையும் பூட்டிப் போடுவான். இனி நாளைக்குத்தான் Patch ஒட்டலாம்.

பிர: சரிசரி ஒரு மாதிரி லைபிறறி வரையும் தள்ளிக் கொண்டு வந்தாச்சு - உன்ர ஒட்டைச் சைக்கிளை உதிவை விட்டுப் பூட்டிப்போட்டு வா உள்ளை போவம்..

(நூலகத்துன் இருவரும் நுழைதல்)

குழ: என்னடா பைங்கிளியள் பறக்குமெண்டாய் - உள்ளை ஒரு குருவியையும் காணேல்லை - எல்லாம் கிழுடு கட்டையளாக்

கிடக்கு... உது லைபிறறிதானோ அல்லாட்டில் வயோதிப மடம் எதுக்குள்ளையும் உள்ளட்டிட்டுமோ...

பிர: வழக்கமா கனக்க வாறதுகள் மச்சான் - இண்டைக்கு மிஸ்ஸிங் - எங்கயும் றவுண்டப்பில மாட்டுப்பட்டிட்டுதுகளோ...

குழ: அது அந்தக்காலம்... இப்ப எங்க Round upப்...

பிர: அப்ப ரீலில் வீஜயிட படமேதும் போடுப்படுகுதோ...

குழ: கலியாணம் கட்டினாப் பிறகு வீஜய பொட்டையளிப்ப வீட்டிடாவை

பிர: அதாலதான் நான் கலியாணம் கட்டாமலிருக்கிறன்... (திடீரென) வாவ்....

குழ: என்னடா சத்தி வருகுதே... கண்ட ஒட்டல் வழியையும் போய்க் கொத்துறொட்டிய வெட்டினால் அப்பிடித்தான்..

பிர: அங்க பாத்தியே மூலேல ஒரு சிட்டுக்குருவிய... ரெட் பெனியன் போட்டுக் கொண்டு...

குழ: கண்ணாடி போட்ட வண்ணாத்திப் பூச்சி மாதிரி...

பிர: நீ அந்த சைட்ல போய் அவளுக்கு முன்னால இருக்கிற சீற் freeயாத்தானே இருக்குது - அதில போய் ஏதாவது புத்தகத்த எடுத்துவச்சுப் பாத்துக் கொண்டிரு... நான் லைபிறறியனோட போய்க் கதைச்சிட்டு வாரன்..

குழ: ஆர் லைபிறறியன்? அந்த மனிசியே... பாத்தாக் காந்திமதி மாதிரிக் கிடக்கு - உன்ர ரேஸ்ரே தனிதான்.. போபோ... போய்க் கன நேரம் மினக்கெடாமல் கெதீல வந்திடு... மனிசி உடுத்தியிருக்கிற சாறி நல்ல எழுப்ப மாயிருக்கு... எங்க வாங்கினதெண்டும் கேட்டிட்டு வா.

பிர: Excuse me Madam...Good morning...Sorry good evening....

நூல: Yes... What Can I do for you...?

பிர: என் பெயர் கமலா...

நூல: What.... கமலா? கமலாவா கமலநாதனா...

பிர: கமலநாதனில்ல..என் பெயர் கமலா...

நூல: (சிரித்து) It's funny....சரி அதுக்கென்ன....

பிர: இருக்குதா...

நூல: என்ன கேக்கிறியள்?

பிர: என் பெயர் கமலா - புஷ்பா தங்கத்துரை எழுதின அந்த Book இருக்கா எண்டு கேக்கிறேன்.

நூல: (கெக்கட்டமிட்டுச் சிரித்தல்) Sorry... அது இப்பதான் வெளியே போய்ற்றுது...(யீண்டும் சிரித்தல்)

பிர: மெல்லச் சிரியுங்கள்...

நூல: What?

பிர: அதுவுமில்லையே... 'உங்களை நான் காதலிக்கிறேன்'....

நூல: Behave yourself Mr. இது லைபிரரி...

பிர: அதாலதான் நானும் கேக்கிறேன்.... உங்களை நான் காதலிக்கிறேன்.

நூல: என்ன துணிச்சல்... உமக்கென்ன பைத்தியமோ...

பிர: அதெல்லாம் தேவையில்ல... நான் கேக்கிறது ஒண்டே ஒண்டு தான்... உங்களை நான் காதலிக்கிறேன்...

நூல: Will you please stop joking...

பிர : இங்லிஷ் புத்தங்கள் நான் வாசிக்கிறதில்லை மடம்... please உங்களை நான் காதலிக்கிறேன்... இருக்கோ... கெதீல சொல்லுங்கோ.

நூல: You mean a book...

பிர: Of course... I mean the book.

நூல: Sorry நான் வேற மாதிரி நினைச்சிட்டன் (கெக்கட்டமிட்டுச் சிரித்தபடி) அந்த முண்டாவது ஷெல்பில் போய்ப் பாரும் இருக்கும்.... நல்ல ஜோக்தான் (சிரித்தல்)

பிர: (தனக்குள்) ஹிஸ்மீரியாக் கேஸ்போல கிடக்கு.... உவன் குழந்தைய எங்க காணம். இருக்கச் சொன்னால் ஓரிடத்தில் இருக்கமாட்டான்... ம... எட அந்த முலேவை நிண்டு என்ன மசுகிறான் - வயித்தால போகக் குடிச்சவன் மாதிரி.... (வந்தபடி), என்ன மச்சான்... என்ன விஷயம் What happen ஏன் ஓர் மாதிரி நிக்கிராய்?

குழ: ஒரு பிழை நடந்து போச்சு மச்சான்...

பிர: நினைச்சன்... அவன் வைறவறில்ஸ் எல்லே போட்டிருக்கிறான்.. நீ ஏதும் சேட்டை விடப்போய் அவள் உன்ர காவைச் சப்பளிக்கப் போட்டாளே...

குழ: இல்லை மச்சான் பிஞ்சு போச்சு...

பிர: என்ன செருப்பே...

குழ: காற்சட்டைடா....

பிர: எங்க பாப்பம் ....Oh my God ..என்ன மச்சான் இது...வங்காள விரிகுடா மாதிரி Top to bottom விட்டுப் போயிருக்குது. பேமென்ரில் சீப்பா வாங்கினால் எல்லாம் இப்பிடித்தான் ...

குழ: அறுந்த ரெயிலர்... லோக்கல் நூலப் போட்டு நாசமறுத் திட்டான்...

பிர: நான் சொன்னான் அந்தக் கிழவனிட்டத் தைக்கக் குடுக்காத. அவன் கிறீஸ்துவுக்கு முந்தின கால நூல் எல்லாம் பத்திரமா வச்சிருக்கிறான் எண்டு...

குழ: அவன் கொஞ்சம் சீப்பாத் தைக்கிறான் எண்டு பாத்தன்...

பிர: ஆணி கீணி கொழுலி இழுத்து வீட்டிட்டுதே...

குழ: இல்லை மச்சான் இந்த அடித்தட்டில இருந்த இந்தப் புத்தகத்தை எடுப்பமெண்டு குந்தினன் - டர்ரெண்டு வீட்டிட்டுது.

பிர: மனிசியோட நான் கதைச்சுக் கொண்டு நிக்கேக்க ஒரு சத்தம் கேட்டதுதான்... ஆருக்கோ வாயுக் கொளறாக்கு மெண்டு நினைச்சன். என்ன புத்தகம் எடுத்தனி? பாப்பம்... 'நிர்வாணம்' அதுசரி இப்ப உனக்கு உதுதான் தேவையான புத்தகம்...

குழ: இப்ப என்ன மச்சான் செய்யிறது...

பிர: திகம்பர சாயியார் மாதிரி நீ முன்னால பே...நான் கோப்பை ஒண்டை ஏந்திக் கொண்டு பின்னால வாரன் - சில்லறை கொஞ்சம் சேந்தாலும் சேரும்...

குழ: நான் அறுந்து போய் நிக்கிறன். நீ அறுவைப்பகிடி வீட்டுக் கொண்டு நிக்கிறாய்... உருப்படியா ஏதாவது சொல்லணா...

பிர: தைக்க வேண்டியதுதான்....

குழ: தைக்கிறதோ என்ன வாயாலயோ....

பிர: ஊசி நூலால தான்ரா....

குழ: இப்ப ஊசி நூலுக்கெங்க போறது...

பிர: நீ நைஸா அந்தக் கதிரேல போய்க் குந்தியிரு... பொட்டையும் எழுப்பி அங்கால போய்ற்றான் - புத்தகம் ஏதோ தேட. நான் போய் மனிசிட்ட ஊசி நூல் ஏதும் இருக்கோ எண்டு கேட்டுப் பாத்திட்டு வாரன்...

குழ: கெதீல வாமச்சான்..எனக்கு முள்ளுக்குமேல இருக்குமாப் போல கிடக்கு...

பிர: (சென்றபடி) கொஞ்ச நேரம் பொறுமையா, எடுத்தந்த நிர்வாணத்த மேஞ்சு கொண்டிரு... இந்தா வந்திடுறன்... (நூலகரிடம்) Excuse me Madam....

நூல: ஆ நீரே...என்ன கிடைக்கேல்லையே...

பிர: சிஞ்சு போச்சது...எதிர்பாராமல் நடந்து போச்சது...

நூல: எட்ட....It's a pity அதுக்கிப்ப என்ன செய்யலாம்?

பிர: ஊசியும் நூலும் இருக்கே உங்களிட்ட...

நூல: ஆர் எழுதினது...

பிர: எழுதினதில்லை...ஒறிஜினல்..

நூல: ஒறிஜினல் கொப்பி ஒண்டும் எங்களிட்ட இல்லை...

பிர: கொப்பி இல்லை மடம்... ஊசி....குத்திர ஐ யின் தைக்கிற ஊசியும் நூலும் உங்களிட்ட இருக்கோ எண்டு கேட்டன்.

நூல: பைண்டிங் Thread உம் ஊசியும் இருக்குதான்..

பிர: (தனக்குள்) நான் என்ன சாக்கே தைக்கப் போறன்...

நூல: பிஞ்சுபோன Bookஸ நான்கள் குடுத்து Bind பண்ணுவம்... நீங்கள் ஏன் வீணாக் கஷ்டப்படுறியள்... Thank you for your kindness...

பிர: நான் புத்தகம் தைக்க ஊசி கேக்கேல்ல மடம்...

நூல: சின்ன?

பிர: Trouser தைக்க வேணும்...

நூல: இது லைபிரரி மிஸ்டர்... Trouser தைக்கிறதெண்டால் நீங்கள் ரெயிலரிங் ஷொப்புக்குப் போகவேணும்...

பிர: (தனக்குள்) அதெனக்குத் தெரியாதே.... முதல்வ உன்ற வாயத்தானரி தைக்க வேணும். வெங்காயம்...

நூல: Do you want anything else?

பிர: எத்தினை மணிக்கு இந்த லைபிரரி பூட்டுவியள்?

நூல: Sharp Sixக்கு Close பண்ணீருவம்... இன்னும் Half an hour தான் இருக்குது...

பிர: கிட்டமல கடை ஏதும் இருக்கே Madam?

நூல: Look Mr. I am a librarian - இந்த மாதிரி informations தாறது என்ற வேலையில்லை ... தெரியும்தானே...

பிர: Thank you Madam... (சென்றபடி) பேசாமல உந்த இடத்தில ஒரு ரோபோவ வச்சிருக்கலாம்...

குழ: என்ன மச்சான் கிடைச்சதே....

பிர: No மச்சான்... அது ஒரு சுடுதண்ணி... அதிட்ட இருந்தாலும் தாற மாதிரிக் கேசில்லை... நான் வெளில போய் கடையெதில

யெண்டாலும் தேடிவாங்கியண்டு வாரான் - வருமட்டும் நீ இதிலேயே அசையாமல் இரு...

குழ: மூட்டை வேற கடிச்சுத் தள்ளுது மச்சான்... கெதீல வந்துசேர்...

பிர: Open air theatreக்க பூந்த மாதிரி மூட்டையளுக்கு வலு கொண்டாட்டமாத்தான் இருக்கும்.... அண்டைக்கு Students எல்லாம் ரெத்ததானம் குடுக்கேக்க ஓடி ஒளிஞ்சனி இப்ப எண்டாலும் கொஞ்சம் குடன்...

குழ: எரியிற நெருப்பில எண்ணெய ஊத்திக் கொண்டு நில்லாமல் நீ கெதீல போய்ற்று வா... Please மச்சான். (தனக்குள்) இந்தப் பொட்டை ஏன் இஞ்சையே கீழ கீழ பாக் குது... ஒரு manners இல்லாத பொட்டையாக் கிடக்கே... எழும்பி வாரான்... இஞ்சதான் வாரான்... ஏன் வாரான்... எதுக்கோ வாரான் எனக்கென்ன... இந்த நேரம் பாத்து மூட்டையும் விளையாட்டக் காட்டுது - சொறியவும் ஏலாதாம்.

எலி: Sorry...

குழ: சொறியோ...

எலி: Sorry for disturbing... ஹலோ... உங்களைத்தான்... Please கொஞ்சம் எழும்புறீங்களா...

குழ: எழும்பிறதா... நானா... நான் ஏன் எழும்ப வேணும்... No I can't...

எலி: கொஞ்சத்துக்கு முந்தி நான் இதிலதான் இருந்தனான்...

குழ: இது உங்களுக்கெண்டு எழுதி வச்சிருக்கிற சீற்றே... இதென்ன தியேட்டரே சீற் Book பண்ண...

எலி: அதுக்கில்ல... கொஞ்சம் ஒருக்கா எழும்பினீங்கள் எண்டால்....

குழ: No... I can't... you are trying to insult me...என்னோட பகிடி வீட வேணாம்...உங்கிட பகிடிய வேற ஆரோடையும் வச்சுக் கொள்ளுங்கோ....

எலி: மிஸ்டர் உம்மோட ஒண்டும் பகிடி வீடுறதுக்கு நான் வரேல்லை.

குழ: அப்ப ஏன் இதில நிண்டு என்னைக் கிண்டுறியள்... எத்தினை Seats Vacantஆ இருக்கு. அதுகளள எங்கயாவது போயிருங்களன்...

எலி: (தனக்குள்) புத்தகத்த வேற தலை கீழா வச்சுக் கொண்டு படிக்குமாப்போல Act பண்ணுது லூஸ். என்ற ICயக் காணேல்லை, அதுதான்...

குழ: ICயக் காணாட்டில் பொலிசில போய் Entryயப் போடுங்கோ...

எலி: எனக்கு அது தெரியும். நீங்கள் சொல்லித்தரவேணாம்... நீங்கள் கொஞ்சம் எழும்பினியள் எண்டால் - பாக்கலாம் எண்டுதான்...

குழ: நான் எழும்பவும் மாட்டன்..... நீங்கள் பாக்கவும் தேவையில்லை...

எலி: மிஸ்டர் நான் மரியாதையாக் கேட்டும் நீங்கள் Manners இல்லாமல் நடக்கிறியள்.

குழ: ஆர் Manners தெரியாமல் நடக்கிறது? நீங்களோ நானோ?

எலி: உங்களோட கதைச்சு வேலையில்லை. நான்போய் லைபிரேறியனிட்டி நிப்போட் பண்ணப் போறன்...

குழ: ஆரிட்ட வேணுமெண்டாலும் போய் நீங்கள் Report பண்ணுங்கோ... I don't care (தனக்குள்) இவளுக்கு வீஷயம்

தெரிஞ்சிட்டுது போல கிடக்கு. அதுதான் IC காணாமல் போய்ற்றுதெண்டு டூப்லிட்டு என்னை எழுப்பிச்சு எல்லாருக்கும் முன்னால கிரிசை கெடுத்தப் பாக்கிறாள். எல்லாரும் இப்ப என்னைத்தான் பாக்கிறாங்கள். உவளாலை என்ற மானம் போகப் போகுது... உவன் பாலியையும் இன்னும் காணேல்லை...

நூல: (வந்து) என்ன மிஸ்டர். இந்தப்பிள்ளை தன் ICயக் காணேல்லையாம் எண்டுது... நீர் எடுத்து மறைச்சு வச்சுக் கொண்டு இல்லை எண்டுறீராம் - ஏனிப்பிடி டீஸன்ரா dress பண்ணிக் கொண்டு வந்து indecentரா நடக்கிறீர்... Why don't you cooperate with others?

குழ: நானேன் இவலின்ரா ICய எடுக்கிறன்... இந்தா பாருங்கோ என்ற IC, 10 ரூவாக்காக 4 ரூவாச் சில்லறை. சிம்ரன் படம், லோண்ட்ரித் துண்டு, ரியூட்டரி அட்மிஷன் காட் உவ்வளவும்தான் என்னிட்ட இருக்குது... ஆ...ஒரு சிகரெட்டும் கிடக்குது... உவேட ஒண்டும் என்னிட்ட இல்ல...பாத்திட்டியள் தானே.... பிறகேன் நிக்கிறியள் - போங்களன் - நான் படிக்கிறன், எல்லே.

எலி: ஓ... தலை கீழா வச்சுப் படிக்கிறீர்....தெரியுதுதானே...

பிர: (வந்து) என்ன இது? What happen... ஏன் எல்லாரும் உன்னைச் சுத்தி நிண்டவ?

குழ: ஒரு லூஸ் ICய எங்கயோ துலைச்சுப்போட்டு வந்து என்னை மாட்டி வீட்டிட்டுது..

பிர: சரி சரி... ஊசியும் நூலும் வாங்கியந்திட்டன். எழும்பி வா.. அந்த முலைக்குப் போவம்.

குழ: நான் முன்னாலை போறன்.. நீ பின்னால என்னை மறைச்சுக் கொண்டு வா... சரியே... On your mark - Get set... Go...

பிர: டேய் குழந்தை நில்லு நில்லு... என்ன மச்சான் இது உன்ர காச் சட்டேல |C ஒண்டு கொழுலிக் கொண்டு நிக் குது...

குழ: எங்க எடு பாப்பம்..எட இது அவளின்ர தான் - அப்ப அவள் பொய் சொல்லேல்ல...கதிரேல தவற வீட்டிட்டுப் போயிருக்கிறாள்.. கரையில Staple பண்ணின கம்பி காச்சட்டையோட சிக்காராக் கொழுவுப்பட்டுப் போயிருந்திருக்குது..

பிர: (வாசித்தல்) எலிசபெத் டெயிலர் டேலிட் No. 7, தபாற்கந்தோர் வீதி - பாவம் - முதல் இதைக் கொண்டு போய் அவளிட்டக் குடுப்பம்.

குழ: பொறு பொறு... இப்ப குடுத்தால் நான்தான் எடுத்து வச்சக் கொண்டு விளையாட்டு வீட்டனான் எண்டு எல்லாரும் நினைச்சிடுவாங்க - போகேக்க வெளில வச்சக் குடுப்பம்..

பிர: அதுவும் சரிதான்... சரி காச்சட்டையக் கழட்டு...
குழ: கழட்டுறதோ...

பிர: கழட்டாமல் பின்ன உன்னைக் கீழ் கவிட்டுப் போட்டிடே தைக்கிறது..

குழ: வெக்கமாக் கிடக்கெடா...ஆரும் பாத்தாலும்...

பிர: ஆரும் வறாமல் நான் பாத்துக் கொள்ளுன்... வா அந்த முலேக்க போவம்...உதுகளில எல்லாம் அந்தக் காலப் புத்தகங்கள்தான் - சங்ககாலத் தமிழ், சிலப்பதிகாரம், நன்னூல் காண்டிகை உரை - பாத்தியே எல்லாம் தூசியே தட்டாமல் கிடக்கு... ஆ... நல்லதாப் போச்சு பெரிய சிலை ஒண்டு நிக் குது. ஆற்றயாக்கும்... எட ஒளவையார்... சிலையோட சிலையா நியும் நிண்டு கொள், வேலை லேசாப் போய்ற்றுது..

குழ: சரி இந்தா கழட்டியாச்சு... பிடி...

பிர: என்னிட்டத் தந்தால்? நீதான் தைக்க வேணும்...

குழ: எனக்குத் தைக்கத் தெரியாதேடா...

பிர: எனக்கும் தெரியாதுடா...

குழ: அப்ப ஆர்ரா தைக்கிறது? இவளவு நாளைக்கு ஒரு தையல் தைக்கக்கூட தெரியாமல் வளர்ந்திருக்கிறம்...

பிர: தட்டுங்கள் திறக்கப்படுமெண்டு யேசுநாதர் சொல்லி யிருக்கிறேர்.

குழ: இப்ப ஏன்ரா இந்த நேரத்தில பொன் மொழி எல்லாம் சொல்லி அறுக்கிராய்....

பிர: அறுந்து போன உன்ர Panty ஒட்டுப் போட ஒரு Idea... அந்தப் பொட்டைய பாத்தியே?

குழ: அவளைப் பாக்கிற நிலைமையிலயாடா நான் இருக்கிறன்...

பிர: அவளின்! கழுத்தில ஒரு சங்கிலி தொங்குது.

குழ: சங்கிலி கழுத்தில தொங்காமல் காதிலயாடா தொங்கும்.

பிர: அதில ஒரு சிலுவை தொங்குது... அதால அவள் ஒரு கிறிஸ்தியன்...

குழ: பெரிய கண்டுபிடிப்புத்தான். நீ தலையச் சுத்தி முக்கத் தொடுறாய். அவளின்ர |Cயப் பார்த்த உடனயே எனக்குத் தெரியுமே அது... எலிசபத் டெயிலர் எண்டால் கிறிஸ்தியன் தான் எண்டு..

பிர: பாத்தியா அவளின்ர பேரிலயே டெயிலர் இருக்குது...

குழ: அதால?

பிர: அவளுக்குக் கட்டாயம் தைக்கத் தெரிஞ்சிருக்கும்...

குழ: கிழிஞ்சது போ...

பிர: கிழிஞ்சது ஒட்டப் போகுது... தட்டுங்கள் திறக்கப்படும்...

குழ: அவளைப் போய் தட்டப் போறியே?

பிர: தட்டிப் பாக்கப் போறன்.

குழ: உதைதான் வீழும்...

பிர: உன்னைப்போல் உன் பிறனையும் நேசி எண்டு யேசுநாதர் சொன்னவர்.

குழ: அதால...

பிர: அவளின்ர மனசில கொஞ்சம் ஈரம் இருக்கும்... அந்த மனக் கதவக் கொஞ்சம் தட்டிப் பாப்பம். உனக்கு லக்கிருந்தால் காரியம் சக்ஸஸ் ஆகும்.

குழ: எனக்கு நம்பிக்கையில்லை...

பிர: நம்பிக்கையோட, நீ மூச்சைப் பிடிச்சுக் கொண்டு கொஞ்ச நேரம் நில்லு... இந்தா வாரன்... ஹலோ மிஸ்.. ஹி...ஹி... Good evening... I am பிரசாந்...பிரா பிரா எண்டு என்னை என்ற Friends கூப்பிடுவனம்... நீங்களும் விரும்பினால் அப்பிடியே கூப்பிடலாம்.

எலி: மிஸ்டர் நீங்கள் பிராவா இருந்தால் என்ன பெனியனா இருந்தால் என்ன. உங்களை நான் ஏன் கூப்பிடவேணும்...

பிர: Sorry கூப்பிடுறதெண்ட சொல்லுப்பிழு... விளித்தல்தான் சரி... நீங்கள் கூப்பிடாதீங்கோ....விளியுங்கோ... I mean கொம்புளில்...

எலி: இப்ப உங்களுக்கு என்ன வேணும்...

பிர: எனக்குத் தெரியும் As you are a christian... உங்கிட கழுத்தில தொங்கிற - சங்கிலி தொங்கிற - சிலுவேல தொங்கிற யேசுநாதர் சொல்லியிருக்கிறேர் - கேளுங்கள் தரப்படும் எண்டு..

எலி: அப்பிடியா?

பிர: என்ன அப்பிடிக்கேட்டிடியள்..... நீங்கள் பைபிள் படிக்கேல்லையே? பறவாயில்லை, After fifties எப்பிடியும் படிப்பீங்கள்தானே - அப்ப விளங்கும். இப்ப நான் கேக்க வந்ததென்னெண்டால் - உங்களுக்குத் தைக்கத் தெரியுமா?

எலி: Sorry - 'உங்களுக்கு உதைக்கத் தெரியுமா?' தான் என்னிட்ட இருக்கிற Book... கராத்தேயில No. Oneல இருக்கிற மியா மியா கியூ எழுதினாிட்ட Translation.

பிர: அதெனக்கு வேணாம். இப்ப அவசரமா எனக்குங்களிட்ட இருந்து ஒரு உதவி தேவை. என்ற சிறெண்டிட ஜின்ஸ் பின்னால 'டர்' எண்டு கிழிஞ்சு போச்சது.. அதால உங்கிட ஜின்ஸ் கழுட்டித்தாங்கோ எண்டு நான் கேக்கவரேல்ல.. உங்களிட்ட ரெண்டு ஜின்ஸ் இருந்தால் அதில ஒண்டக்குடுக்கச் சொல்லித்தான் ஜின்ஸ் சொன்னவர் - அதெனக்குத் தெரியும். But பாவம் குழந்தை அம்மணமா Not absolutely... ஏறக்குறைய அம்மணமா நிக்ருது..

எலி: எந்தக் குழந்தை?

பிர: குழந்தை எண்டால் குழந்தையிலலை - என்ற பிரண்ட் அவண் பேர்தான் குழந்தைவேல்...அந்தக் குழந்தையின்ர Pantதான் கிழிஞ்சு போய்ற்றுது...

எலி: ஸ்...மெல்லப் பேசுங்கோ....

பிர: எனக்குத் தெரியும். இது லைபிரரி - இஞ்ச லைபிரேரியனத் தவிர மற்றவ மெல்லத்தான் பேச வேணும் எண்டு... அதாலதான் நானும் மெல்லப் பேசிறன். ஆனால் நேடியோல கேக்கிறவ பாவமெல்லே அதாலதான் கொஞ்சம் சத்தமாப் பேசிறன்..

எலி: நேடியோல கேக்கிறவையோ...என்ன சொல்றியன்...?

பிர: Sorry நான் ஏதோ யோசனையில் உளறிப்போட்டன்.. கேளுங்கள் தரப்படும் எண்டு உங்கிட ஜீஸஸ் சொன்னவர் நீங்கள் என்ன சொல்றியன்.

எலி: கிழியுங்கள் ஒட்டப்படும் எண்டு அவர் சொல்லேல்லையே !

பிர: சொல்லியிருப்பேர் - ஆனால் அதுக்கிடேல அவரத் தூக்கி சிலுவேலு தொங்க விட்டிட்டாங்களே.. ஏறக்குறைய அந்த நிலைமையில் தான் என்ற friend உம் இருக்கிறானிப்ப.

எலி: What can I do? I can only pity for him.

பிர: ஊசியிருக்குது நூலுமிருக்குது ஆனால் தைக்க முடியுதில்லை. நீங்கள் கொஞ்சம் மனசு வச்சால்...

எலி: I am sorry Mr. எனக்குத் தைக்கத் தெரியாது.

பிர: தைக்கத் தெரியாத தையலா...ஸ்ரிச்சிங் தெரியாத ரெயிலரா... நீங்கள் சும்மா சொல்றியன் - நான் வேணுமெண்டால் நூலைக் கோத்துத்தாறன் - நீங்கள் சும்மா ஒருக்கா ஒடிப் பாருங்கோவன். I mean நூலோடிப் பாருங்கோவன்.

எலி: Promise ஆ நான் Home Science படிக்கேல்லை - இப்பவும் Medicine தான் follow பண்ணன்.

பிர: அப்ப ஆளை வெட்டிப் போட்டாத்தான் வந்து தைப்பன் எண்டுறியன் - என்ன உலகமடா... A Stitch in time saves nine

எண்டு படிக்கேல்லையே நீங்கள் - இப்ப நீங்க ஒம்பதுபேர save பண்ண வேணாம் - ஒரே ஒரு ஆளை பண்ணினால் காணும்.

எலி: நான் எத்தினை முறை சொல்றன் எனக்குத் தைக்கத் தெரியாதெண்டு - நீங்கள் என்னெண்டால் சுத்திச்சுத்தி அதையே கேட்டுக் கொண்டு நிக்கிறியன்.

பிர: தைக்கத் தெரியாத நீங்கள் பிறகேன் எலிசபெத் டெயிலர், எண்டு ஒரு கண்டறியாத பேரைவச்சுக் கொண்டிருக்கிறியன். இண்டைக்கே பேரை மாத்தித் துலையுங்கோ...

எலி: என்ற பேர் உங்களுக்கெப்பிடித் தெரியும்.

பிர: எப்படியோ தெரியும்.. அதேன் உங்களுக்கு...? வடிவான பெட்டையளின்ன பேர்களெல்லாததையும் நாங்கள் எப்படியும் அறிஞ்சு போடுவம்...

எலி: You are very naughty Bra. Books எடுக்கிற Registerல பாத்திருக்கிறியன் என்ன...?

பிர: லைப்ரேரியனம்மா அவசரமா எங்க பின்னால போறா - போச்சு போச்சு (சென்றபடி) மடம்... மடம்....

எலி: Yes ...what do you want ....ஏன் குட்டி போட்ட பூனை மாதிரிப் பின்னால ஓடி வாரிர்...

பிர: நீங்கள் பின்னாலயே போறியன்... Oh No... பிறகு பின்னால வருத்தப்படப் போறியன்.

நூல: 'கற்கால மனிதனை' எடுத்து அனுப்பிவைக்கட்டாம் எண்டு மேயர் அவசரமா போண்ல சொல்லியிருக்கிறேர்... அதை எடுக்கத்தான் போறன்... Don't block my way. வழிய விடும்...

பிர: கற்கால மனிசனையா... வேண்டாம் மடம்... வேண்டாம்... இப்ப அங்க போக வேணாம்... நானைக்கு அனுப்பலாம்... Let the Mayor wait for a day.

நூல: என்ன தம்பி, நான் Librariyan... நீர் எனக்கு Order போடுறீரே அங்க போக வேணாம் இங்க போக வேணாமெண்டு, தள்ளும் ஐ ஸே...

பிர: கற்கால மனிதன் - வெளில போய்ற்றானெண்டு - Sorry வெளில போய்ற்றுதெண்டுமேயருக்கு சொல்லிச் சமாளியுங்கோ Madam.

நூல: நான் ஏன் அப்பிடிப் பொய் சொல்லவேணும்... உமக்கென்ன விசரே... என்னை ஏன் மறிக்கிறீர்...

பிர: சின்னைப் போங்கோ - யானை வரும்பின்னே மணியோசை வரும் முன்னே - நான் மணிய அடிச்சிட்டன். இனி உங்கிட்பாடு. (தனக்குள்) மனிசி சொல்லச் சொல்லக் கேக்காமல்ப் போகுது கற்கால மனிசனத் தேடிக் கொண்டு - கற்கால மனிசன மனிசி நேரில பார்த்து என்ன ஆகப்போகுதோ - 'ஆண்டியாய் நின்ற தென்ன ஆறுமுகா' எண்டு சுந்தரரம்பாணைப் போல பாடப் போகுதோ அல்லது பாரி வீழப்போகுதோ எல்லாம் அந்தக் குழந்தைக்குத்தான் வெளிச்சம்.

(தொடர்மென்று விழுந்த ஓலி)

சிந்தித்து தான் நடந்துபோச்சுது...(வந்து) மச்சான் ஆண்டியா நிண்டது காணும் - ஆறு மணியாப் போச்சுது. ஆறுமுகத்த மாத்து கிழிஞ்ச சாக்குக்குள்ள கெதில பூர் - போய்ச் சேருவம் - மனிசி உன்னைப்பாத்து அஞ்சம் கெட்டு அறிவம் கெட்டு வீழ்ந்து கிடக்குது. சனம் சேந்துதெண்டால் சவட்டி எடுத்துப் போடுங்கள் எங்கள் - கெதிப்படுத்து. எல்லாரும் மனிசியச் சுத்தி மலைச்சுப்

போய் நிக்குதுகள். இந்த நேரத்தில நாங்கள் ஆள் மாறிருவம். வா வா கெதியா வா...

(அவசரமாக இருவரும் வெளிப்பேறல்)

குழ: இஞ்சபார் மச்சான், சைக்கிள் முத்தாக் காத்துப்போய் நிக்குது. இப்ப எப்பிடிப் போறது?

பிர: தள்ளிக் கொண்டு போறதெண்டாலும் சரிப்படாது. கறுப்புத் தூனுக்கு வெள்ளையடிச்ச மாதிரி சின்னால பப்ளிக்காத் தெரியுது. எட கறுப்புக் காச்சட்ட போட்டனி உள்ளுக்கயும் கறுப்பில போட்டா யில்லை.

குழ: இப்பிடி நடக்குமெண்டு தெரிஞ்சிருந்தால் அதையும் காச்சட்டைக்கு மச்சிங்கா கறுப்பிலயே போட்டிருக்கலாம்தான். இப்ப என்னடா செய்யிறது?

பிர: இந்தா ஒரு Bike பூட்டுப்படாமல் கிடக்கு. பாத்தியே உரை லக்க. மெல்ல உதில ஏறி நீ பறிஞ்சிடு - யோசிச்சுக் கொண்டு நிக்க நேரமில்லை மச்சான் - நான் உரை சைக்கிள் உறுட்டிக் கொண்டு வந்து சேர்றன். Quick...

குழ: இது Lady's bike மச்சான்.

பிர: அப்ப இது அவள்தான் - அவள்தான் இண்டைக்கு லைபிரரிக்கு வந்த ஒரே பெட்டை... அவள் வெளில வரமுந்தி ஏறி ஓடுறா...

குழ: ஏன் லைபிரியன் அம்மாவும் பெம்பிளதானே - அவேடயா இருந்தால்...

பிர: அந்த மனிசிட சாங்கத்தப்பாத்தா அது cycle ஓடுற ஆள் மாதிரித் தெரியேல்லை. அதோட அவ ஓடுற cycleலா இருந்தால் அது இம்மட்டுக்குச் சளிஞ்சு போய்ச் சில்லு ஸ்கொயரா மாறிப் போயிருக்கும் - நீ வெளிக்கிடு.

சூழ: பாவம்ரா அவள்...

பிர: ஆபத்துக்குப் பாவமில்லைடா... நான் அவளைச் சமாளிக்கிறேன். நீ வீட்டை போய் உடுப்பை மாத்தீற்று அவளின்ர விலாசத்தில - அதுதான் No 7, Post Office Roadல மெல்லக் கொண்டு போய் cycleல வீட்டுப் போட்டு வந்தீடு.

சூழ: ஏதோ நீ சொல்றாய்... நான் போறேன்..

பிர: அப்பாடா... ஒரு கண்டம் கழிச்சுது... நல்ல வேளை அவளிப்ப்தான் வெளில வாறாள்.

எலி: (வந்தபடி) என்ன மிஸ்டர் பிரா இங்க நிக்கிறியள்...

பிர: உங்களைப் பாத்துக் கொண்டு தான் நிக்கிறேன்...

எலி: என்னைப் பாத்துக் கொண்டா? ஏன்?

பிர: இல்லை... உள்ளை அவ மயங்கி விழுந்திட்டா எல்லே ...

எலி: உங்களைப் பாத்தா அவ மயங்கினவ... I mean மயங்கி விழுந்தவ...?

பிர: என்னைப் பாத்து அவ ஏன் மயங்கிறா...(தனக்குள்) நீ மயங்கினாலாவது பறவாயில்லை...

எலி: என்ன யோசிக்கிறியள்?

பிர: அவவுக்கிப்ப என்ன மாதிரி... ஆள் எழும்பிற்றாவே?

எலி: வலு அக்கறைதான்... மனிசி பின்னால போய் எதையோ பாத்துப் பயந்து போனா போல கிடக்கு...

பிர: அப்பிடியே...? நானும் அப்பிடித்தான் நினைச்சன்...

எலி: எங்க உங்கிட friend? ஆளைக் காணேல்ல... விஷயம் தெரியாமல் அவரோட கொஞ்சம் Rude டா நடத்திட்டன்.

பிர: அவன் போய்ற்றான்...

எலி: உங்களைத் தனிய வீட்டிட்டு அவர் போய்ற்றேரே.. எனக்குப் பாத்தவுடனயே தெரிஞ்சுது selfish...

பிர: நீங்கள் பிழையா விளங்கிக் கொண்டிட்டியள் - அவன் selfish இல்ல அவன் ஒரு Gold fish..

எலி: அப்ப ஏனாம் உங்களைத் தனிய வீட்டிட்டுப் போனவர்?

பிர: என்ற சைக்கிள் காத்துப் போய்ற்றுது. அவனுக்கேதோ அவசர வேலை இருந்துது போய்ற்றான்..

எலி: ஆ... ஐயோ... (அதிர்ச்சி)

பிர: என்ன என்ன? கட்டெறும்பேதும் கடிச்சிட்டதே...

எலி: என்ற Cycle ளக் காணேல்லை... இதிலதான் நிப்பாட்டி வச்சனான்..

பிர: Cycleக் காணேல்லையோவடிவாப் பாருங்கோ கண்ணாடியப் போட்டுக் கொண்டு பாருங்கோ.

எலி: எனக்கு Short sight - அதுக்குத்தான் கண்ணாடி போடுறான்.

பிர: அதுக்குத்தான் கண்ணாடியப் போடச் சொல்றன் Cycleகள் எல்லாம் கிட்டத்திலதானே நிக்ருது.

எலி: என்ற Bike Lady's Bike இஞ்ச நிக்கிறதெல்லாம் Gents Bike.

பிர: ஒமென்ன... ஆக்கள்ளதான் பொம்பிளையள் ஆம்பிளையாள மாறக் கூடும். Cycleகளில அப்பிடி மாறினதா இன்னும் News ஒண்டும் வந்ததில்லை...

எலி: Bloody cheat..

பிர: ஆரைத் தீட்டுறியன் - என்னையே?

எலி: களவெடுத்த நாஸ்கல் பிடிபடாமலே போகப் போறான்?

பிர: பாவம் - அவனுக்கு என்ன தேவையோ? என்ன பிரச்சினையோ?

எலி: கள்ளனுக்கு நீங்கள் பரிஞ்சு பேசுறியளே...

பிர: சாகேக்கையும் கூட கள்ளனுக்காகப் பரிஞ்சு பேசினவர் உங்கிட யேசுநாதர்.

எலி: நீங்கள் என்ன கதலிக்கா வுண்ணுவா...

பிர: என்ற Bio data எல்லாம் வடிவா Type அடிச்சு வச்சிருக்கிறான். வேணுமெண்டால் உங்களுக்கொரு copy தூறன்.

எலி: பொலீசில கொண்டு போய் குடுத்தாத்தான் எல்லாம் சரிவரும்.

பிர: என்ற Bio data வையோ?

எலி: (அனுப்புடன்) ச்ச... நீங்களொண்டு... நான் என்ற cycleல பற்றிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறன்.

பிர: சரி வாங்கோ என்ற Cycleக்கும் காத்துப் போய்ற்றுது உங்கிட cycleம் காணாமல் போய்ற்றுது. எல்லாம் நன்மைக்கே எண்டு நினைச்சுக்கொண்டு கதைச்சுக் கொண்டு நடப்பம்.

எலி: (சிணுங்கியபடி) cycle இல்லாமல் வீட்டுக்குப் போனால் என்ன நடக்குமோ..... டடிக்குத் தெரிஞ்சால் அடிச்சே கொண்டு போடுவேர்.... ம்... ம்....

பிர: ஐயோ அழாதீங்கோ... பாக்கிறவ என்னைப் பற்றிப் பிழையா நினைக்கப் போகினம்... பீளீஸ் கண்ணைத் துடையுங்கோ...

எலி: No... I can't... என்னாலவீட்டை போகேலாது... (பெருமூச்சு) ம்....

பிர: அப்ப கடலில வீழ்ந்து Suicide பண்ணப் போறியளே வேணாம்.... இன்னும் வாழ்க்கையில் அநுபவிக்க எவ்வளவு கிடக்குது. மிஸ் இந்தச் சின்ன வயசில சாக நினைக்கிறது மடத்தனம்... Please நான் சொல்றதைக் கேளுங்கோ...

எலி: கைய வீடுங்கோ... உங்களுக்கென்ன பைத்தியமே... நான் சாகப் போறனெண்டு சொன்னானானே...

பிர: வாயால நீங்கள் சொல்லாட்டிக்கும் உங்கிட மனசில என்ன ஓடுதெண்டு எனக்கு விளங்கிற்றுது... கடலைப் பாத்தியள்... பெருமூச்சு வீட்டியள் - இந்த சிம்பிள் சைக்கோலஜிகூட விளங்காட்டில்...

எலி: பெரிய சைக்கோலஜிஸ்தான்... உந்த மாதிரிச் சின்ன வீடியங்களுக்கெல்லாம் தற்கொலை செய்து கொள்ள நினைக்கிற கோழியில்ல நான்.

பிர: அதுதானே பாத்தன்... அதிருக்க Cycleள நீங்கள் பூட்டி வைக்கேல்லையே...

எலி: அந்தப் பூட்டில கொஞ்சம் பிரச்சினை... பூட்டினால் பிறகு திறக்கிறதுக்குக் கஷ்டப்படவேணும். அதால பூட்டாமல் வீட்டிட்டன்.

பிர: அங்க தான் மிஸ்டேக் வீட்டிட்டியள். சைக்கிள நீங்கள் பூட்டி வச்சிருந்தால் அவன் எடுத்துக் கொண்டு போயிருக்க மாட்டான்.

எலி: அவனோ... அவன் எண்டு எப்பிடிச் சொல்றியள்? எடுத்தது அவளா இருக்க ஏலாதே...

பிர: ஏலாது ... எனக்குத் தெரியும் தானே அவனை...

எலி: எடுத்தவனை உங்களுக்குத் தெரியுமே....

பிர: No... No... தெரியும் எண்டால், அவனைத் தெரியாது - ஆனால் ஆம்பிளையாத்தானிருக்க வேணுமெண்டு தெரியும்..

எலி: அதெப்பிடி?

பிர: இண்டைக்கு ஈலினிங் லைபிரரிக்கு உங்களைத் தவிர வேற ஒரு பொம்பிளையும் வரேல்லை... வந்ததெல்லாம் ஆம்பிளையன் தான்... அதால...

எலி: எடுத்துக் கொண்டு போனவன் ஆம்பிளை எண்டுறியன்...

பிர: Of course....

எலி: ரிமாக்கபிள்... நீங்கள் CID யா போகலாம்...

பிர: தாங்யூ... நான் சுஜாதா, ராஜேஸ்குமார், ராஜேந்திரகுமாரின் புத்தகங்கள் எல்லாம் கனக்க வாசிப்பன்.

எலி: இப்ப எங்க இப்பிடியே வாறியன்...

பிர: உங்கிட வீடு வரைக்கும் தான்..... தனியாப் போறியன் உங்களுக்குத் துணைக்கு வரலாமெண்டுதான்...

எலி: எங்கிட வீட்டுக்கோ.....? எனக்குத் துணையாவோ?

பிர: ஓ No.7 Post Office Roadல தானே உங்கிட வீடு.

எலி: அதெப்பிடி உங்களுக்குத் தெரியும்?

பிர: எல்லாம் என்ற CID மூளையால கண்டு பிடிச்சது தான்...

எலி: சுஜாதா - ராஜேந்திரகுமார் - ராஜேஸ்குமார் வாசிச்சதால வந்த மூளை எண்டுறியன்...

பிர: சரியாச் சொல்லீற்றியன்...

எலி: சரி சரி..... ICய எடுங்கோ...

பிர: என்ன இருந்தாப் போல பொம்பிளைப் பொலீஸா மாற்றீற்றியன். IC எல்லாம் கேக்கிறியன்.

எலி: உங்கிட IC இல்ல. ஐஸே என்ற ICயக் கேக்கிறன்.

பிர: உங்கிட ICயோ... அதெப்படி என்னிட்ட...

எலி: Act பண்ணினது காணும். ICய எடுங்கோ... நானும் அகதா கிறிஸ்டி, ஹாட்லி சேஸ் எல்லாம் வாசிச்சனான் தான்.

பிர: அதோட கராதேப் புத்தகமும் வாசிக்கிறனியன்... இந்தாங்கோ உங்கிட IC...

எலி: என்ன பயந்திட்டியன் போலகிடக்கு.... நான் வேணுமெண்டால் உங்கிட வீடுவரைக்கும் துணைக்கு வந்து வீட்டே?

பிர: (தனக்குள்) துணிஞ்ச பொட்டையாத்தான் கிடக்கு. இனி மினக்கெட்டால் வீடியம் பிழைச்சப்போயிரும் - மெல்ல மாறுவம்..

எலி: என்ன யோசிக்கிறியன்... வாங்களன் இதில தானே Police Station இருக்குது போயொரு என்றியும் போட்டிட்டு வந்திடுவம்...

பிர: அதுக்கு நா... நான் என்னத்துக்கு?

எலி: சும்மா ஒரு சாட்சி சொல்லத்தான்...

பிர: இதுக்கெல்லாம் என்றி போட்டு வேலையிலலை மிஸ்...

எலி: ஏன் அப்பிடிச் சொல்றியன்.

பிர: இப்ப பொலீஸ்காரங்களுக்கெல்லாம் இந்த மாதிரிச் சில்லறைக் களவுகளைக் கவனிக்க நேரமில்லை... அதோட உங்களப்

போல ஆக்கள் என்றி போடப் போனால் தேவையில்லாத கேள்வி எல்லாம் கேட்டு உறுட்டிப் போடுவாங்கள்.

எலி: பொலிஸ் ஸ்ரேஷ்டனுக்கு அடிக்கடி போய் நல்ல அநுபவம் இருக்குது போல.

பிர: அதோட சிலவேளை உங்கிட சைக்கிள் இந்நேரம் உங்கிட வீட்டை வந்தாலும் வந்திருக்கக் கூடும்.

எலி: அதெப்பிடிச் சொல்றியள்...

பிர: ஒரு Guessingதான். இந்த நாய் பூனையன் எல்லாம் காணாமல் போனாலும் சில நேரம் திரும்பி வீட்டை வாராதில்லையே.

எலி: அதே மாதிரி Cycleளும் வரக்கூடுமென்றியள்...

பிர: என்வரக் கூடாதே?

எலி: நாய்க்கும் பூனைக்கும் உசிர் இருக்குது. அதுகள் உசிர்ள்ள பிராணிகள். சைக்கிள் அப்பிடியே?

பிர: சைக்கிளுக்கு உசிரில்லாட்டிக்கும் அத ஓட்டிக் கொண்டு போனவனுக்கு உசிர் இருக்கெல்லே... அதால அவனுக்கு மனச்சாட்சி எண்டும் ஒண்டிருக்கும் - நீங்கள் பாலமெண்டு திருப்பிக் கொண்டந்து வீட்டாலும் வீட்டிருப்பான்.

எலி: சரி அவனுக்கென்ற விவாசம் தெரிஞ்சிராதே...

பிர: ஏன் தெரியாது. அவனும் உங்கிட ICயப் பாத்திருப்பான் தானே..

எலி: என்ற ICய அவன் எப்பிடிப் பாத்திருப்பான். அதுதான் உங்களிட்ட இருந்துதே...

பிர: அது வந்து அது வந்து... ஆ... என்னிட்ட வரமுதல் அது அங்க சீறல அனாதையாக்கிடந்த நேரம் அவனும் அதைப் பாத்திருக்கலாமெல்லே...

எலி: பாத்திருக்கலாம்தான். ஆனால் அது என்ற பைத்தான் எண்டு அவனுக்கெப்பிடித் தெரிஞ்சிருக்கும்.

பிர: சிம்பிள் - உங்கிட பைக் லேடஸ் பைக். ஐசீல இருந்த படம் பொம்பிளப்படம். அதாவது உங்கிட படம். ரெண்டும் ரெண்டும் நாலெண்டு அவனுக்குக் கணக்குப் பாக்கத் தெரிஞ்சிராதே...

எலி: அப்ப அவனும் சுஜாதா, ராஜேந்திரகுமார், ராஜேஸ்குமாரிட கதையன் எல்லாம் வாசிக்கிறவனாயிருக்குமென்றியள்.

பிர: லைபிரேரிக்கு வாராவன் எண்டதால வாசிச்சிருக்கக்கூடும் தானே..

எலி: எல்லாம் சரிதான். ஆனால் அகதா கிரிஸ்டீ ஹட்லி சேஸிட றூட்டல் நான் யோசிச்சப் பாக்கேக்க, கள்ளனோட சேர்ந்திருந்து Plan பண்ணிக் குடுத்த ஆளே நீங்களாயிருக்குமோ எண்டு சந்தேகம் வருது.

பிர: நீங்கள் கொஞ்சம் கனக்க வாசிச்சிட்டியன் போல கிடக்கு. அதாலதான் உங்கிட முளை இப்பிடிக்குறுக்கால போ குது... (தனக்குள்) இனி நிண்டு மினக்கெட்டால் வில்லங்கம்.

எலி: இந்தா வீடும் வந்திட்டிடுது... எட நீங்கள் சொன்ன மாதிரி என்ற Cycleஉம் வாசல்லயே நிக்ருது..

பிர: அதுதான் நான் சொன்னனே... பாத்தியளா...எல்லாம் ஆண்டியா மாறின அந்த ஆறுமுகன் திருவிளையாடல்தான்...

எலி: You are a genius Mr. Bra.... Please உள்ள வந்தொருக்கால் எங்கிட Fatherர மீற் பண்ணினியள் எண்டால் சந்தோஷப்படுவேர் - அவரும் Criminal Investigation Departmentவதான் Inspectorரா இருக்கிறேர்.

பிர: இன்ஸ்பெக்டரா... (தடுமாறி) நான்... சிறகு..... வந்து... ஒருநாள்...

எலி: No....No.....நிண்டு கொள்ளுங்கோ... (திரும்பி) டடி... டடி...

டடி: (வந்தபடி) என்னம்மா நீ Cycle காத்துப் போய்ற்றுதெண்டு சொல்லிக் கொண்டு நிண்டாய் - அடிச்ச வீடுவமெண்டு பம்மோட வாறதுக்கிடேல காணாமல் போய்ற்றாய்... ஆரோட போனா...

எலி: நல்ல முஸ்பாத்திதான்...

டடி: என்னம்மா சொல்றாய்...

எலி: காத்துப் போய்ற்றுதெண்டு பாத்துக் கொண்டு நிக்க கீதா வந்தாள் டடி, அவளென்னை டபிள் ஏத்திக் கொண்டு போய் லைபிறரீல இறக்கிவிட்டிட்டாள். அதை நான்துண்டா மறந்து போய் சைக்கிளைத் தேடிக் கொண்டு லைபிறரிக்கு முன்னால நிண்டு - ஆரோ களவெடுத்துக் கொண்டு போய்ற்றான் எண்டு நினைச்சு, போலீசில Entry போடலாமெண்டும் வெளிக்கிட்டிட்டன். இவர்தான்... எங்க இதில நிண்டு கொண்டிருந்தேர் ஆளைக் காணேல்லை...

டடி: ஆரைத் தேடுறாய்?

எலி: லைபிறரீல இருந்து என்னோட வந்த friend ஒருத்தரப்பா Bra.. Mr... Bra... ப்ஸ... உங்களுக்கவர Introduce

பண்ணலாம் எண்டு பாத்தன். ஆள் நிக்காமல் போய்ற்றுது. இந்தக் கால Boys எல்லாம் சரியான வெக்கறையள்.

(இடைபிசை)

குழ: என்ன மச்சான் நடுறோட்டில கையக் காட்டிக் கொண்டு நிக்கிறாய்? எப்ப Traffic Policeல சேந்தனீ...

பிர: ஏன் சொல்லமாட்டாய்... உனக்காகத்தான் இஞ்ச நிக்கிறன்... ஏன் இவ்வளவு நேரம்?

குழ: அறுந்த Cycle Brake பிடிக்க மாட்டமெண்டிட்டுது. அதால வழீல சின்ன ஒரு Accident.... அதில மினக்கெட்டுப் போச்சது...

பிர: (பெருமூச்சுடன்) ம்... அதுவும் நல்லதாத்தான் போச்சது...

குழ: ஏன்ரா...

பிர: உது அந்தப் பொட்டையின்ர Cycle இல்ல. பொட்டேன்ர தேப்பன் CID இன்ஸ்பெக்டர்...

குழ: போச்சடா.....

பிர: நான் தப்பிதை அருந்தப்பு. நீ கொண்டு போய் Cycleல அங்க நிப்பாட்டியிருந்தாயெண்டால் அவ்வளவுதான். தலையாரி வீட்டில ஒளிச்ச கள்ளனைப்போல கையும் மெய்யுமா மாட்டுப் பட்டிருப்பாய்...

குழ: அவளின்ர இல்லையெண்டால் இது ஆற்ற Cycleடா.

பிர: லைபிறேறியன் அம்மாடதான்.

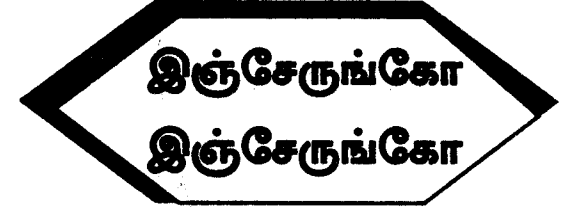
குழ: அது மனிசிட வீடு எங்கயெண்டு தெரியாதேடா...

பிர: Don't Worry ...நாளடைக்குக் காலமை நைஸா கொண்டு போய்
லைபிறறிக்கு முன்னால இருந்த மாதிரியே விட்டிட்டு வந்திடுவம்.

குழ: ஆரோ அங்க கைதட்டிக் கூப்பிடுமாப் போல கிடக்கெடா.

பிர: அந்த ஆள்தான். CID இன்ஸ்பெக்டர்தான். தேடி வருகுது போல.
உழுக்கு மச்சான் உழுக்கு. திரும்பிப் பாராமல் கெதியா உழுக்கு.

(இசை)

பாத்திரங்கள் :

கந்தசாமி

நல்லம்மா

பரமசிவம்

பார்வதி

மணியம்

நல்: இஞ்சாருங்கோ..... இஞ்சாருங்கோ ..... என்னப்பா
யோசனைல இருக்கிறியள்?

கந்: நாங்களும் இந்தத் திருகோணமலைக்கு வந்து கிட்டத்தட்டப்
பத்து வரிசமாப் போச்சுது...

நல்: இந்தப் பத்து வரிசத்தில் பத்து வீடு மாற்றீறும்...

கந்: இப்பதான் கொஞ்சம் வசதியான வீடு வந்து வாச்சிருக்கு.

நல்: நீங்களும் பென்சனை எடுத்த கையோட காலாட்டிக் கொண்டு
குந்தியிருக்கலாம் எண்டுதான் நினைச்சியள்.

கந்: ஆனால் அதுக்கிடேல உவளை வெளிநாடனுப்பிற மினக்கேடு
வந்திட்டுது...

நல்: அதுக்கெண்டு ஓடியாடி உலைஞ்ச ஆளும் பாதியா போனியள்...

கந்: எண்டாலும், என்னதான் கஷ்டப்பட்டாலும் பிள்ளையUKக்கு அனுப்பிப் போட்டம்தானே.

நல்: அவளை நினைச்சால்தான் எனக்குக் கவலையாக் கிடக்குது. இனி எப்ப பாக்கப் போறமோ. எந்தக் காலத்தில திரும்பவும் சேரப் போறமோ...

கந்: சும்மா சிணுங்காதையுமப்பா... நாங்கள் என்ன யாழ்ப் பாணத்துக்கே பிள்ளையப்பிடிச்ச அனுப்பிப் போட்டிருக்கிறம்... உதில கிடக்கிற UKக்குத்தானே. நினைச்சால் அடுத்த நிமிசம் பிள்ளைப் படிச்ச வந்து குதிக்கலாம் தானே...

நல்: அதெண்டால் மெய்தான். யாழ்ப்பாணம் போறதெண்டு மணியம் மாஸ்டரும் வந்து மூண்டு மாசமாப் போட்டுது.

கந்: தீவாளியும் வந்து போட்டுது.

நல்: தெனாலியும் வந்து போட்டுது.

கந்: கிறிஸ்மஸ் - புதுவரிசம் எல்லாம் கழிஞ்சிட்டிடுது.

நல்: புயலும் பூந்து விளையாடிப் போட்டுப் பாஸாயிட்டிடுது.

கந்: இப்ப பொங்கலும் வந்திட்டிடுது.

நல்: வந்த மனிசன் தான் இன்னும் போனபாடாக் காணேல்லை... வசதியான வீடு, வாச்சுப் போச்சுதெண்டு சிக்காராக் குந்திட்டேர்....

கந்: அறிஞ்ச தெரிஞ்ச மனிசன் - ஊரில படிப்பிக்கேக்க அஞ்ச பத்து வரிசம் ஒண்டாப் படிப்பிச்ச ஆள்.

நல்: தன்ர பிள்ளையள் எல்லாம் வெளிநாட்டிலயாம் எண்டு பெருமையா சொல்லிக் கொள்ளுதில மட்டும் பிழையில - இப்ப ஆத்திர அவசரத்துக்கு அவன்களே வந்து தூக்கிப் பிடிக்கிறான்கள்.

கந்: கப்பல் ஓடாததுக்கு அந்தாள் எண்ணப்பா செய்யும். உதுதான் ஊருக்குப் போற வழியெண்டு கடல்ல பிடிச்சுத் தள்ளி விடேலுமே...

நல்: புசல் அடிச்ச மூட்டம், கோணேசர் மலையில போய் ஏறி நிண்டிருந்தேரெண்டாலும் போய்ச் சேர்ந்திருப்பேர்...

கந்: அந்தாளுக்கு 'லக்' அந்த நேரம் பாத்து அவற்ற பெரியப்பரோ சின்னப்பரோ சீவனிழுத்துக் கொண்டு கிடக்கிறேராம் எண்டு கொழும்புக்குப் போய்ந்தேர் பாக்க...

நல்: இவரைப் பார்த்ததும், போக இருந்த அந்தாள்ட சீவன் திரும்பி வந்திட்டிடுது. ஆளும் அடுத்த ரெயினில திரும்பி வந்து சேர்ந்திட்டேர்.

கந்: இடேல ரெண்டு மூண்டு முறை கப்பல் ஓடேக்கயும் அந்தாள் இஞ்ச இல்லை... ஆளுக்கு அந்தக்கரை சேரப் பொசிப்பில்ல போல கிடக்கு.

நல்: வீட்டுக்கார மனிசி வந்து போகேக்கை எல்லாம் புறுபுறுத்தபடி, எங்கிட வீட்டுக்கு எப்பவும் விசிட்டேஸ் வந்து போனபடியாம் எண்டு.

கந்: எங்கிட வீட்டுக்கு மட்டுமே, எல்லாவீட்டிலயும் இதே கதைதானே.

நல்: யாழ்ப்பாணத்தில சந்திக்காதவை எல்லாம் இஞ்ச சந்திச்சு சந்திக்குச் சந்தி நிண்டு சமா வச்சபடி தானே.

கந்: பின்னேரெமெண்டால் கடக்கரெல பத்துப்பேர் சேந்திடுவினம்.

நல்: அரசியல்ல இருந்து அடுத்த வீட்டு அலுப்புக்கதை வரை எல்லாம் பேசித்தள்ளுவினம், சுதந்திரமா.

கந்: பொழுது பட்டிட்டுதெண்டால் வீட்டை வந்து ரீலீக்கு முன்னால குந்திருவீனம்.

நல்: பொழுது பறந்தடிச்சுக் கொண்டு போகும். கப்பல் வந்தால் என்ன வராட்டில் என்ன அவைக்கென்ன கவலைய?

கந்: நாங்கள் தான் கவலைப்பட வேண்டிக்கிடக்குது.

நல்: மீன் விலை மரக்கறி விலை மண்ணெண்ணென்னை விலை எல்லாம் எங்கிட தலேலதான். ஆளினர் தலைக்கறுப்புத் தெரியுது போல கிடக்கு.... மீற்றா மாத்துமப்பா...

கந்: தலைக்கறுப்போ - முழுவெள்ளை எல்லோ...

மணி: (வந்தபடி) என்ன பொங்கலும் அதுவுமா வெள்ளைப் போத்தில் எடுக்கலாம் என்று மாஸ்டர் பிளான் பண்ணியுள்ளோ...

நல்: (தனக்குள்) ஓசீல குடிக்க இப்பவே ஆள் பிளான் போட்டிட்டுது.

மணி: என்ன 10 மணியும் சிந்திட்டுது. இன்னும் பொங்கலெல்லையோ...

நல்: ம்...பொங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறம். இப்ப கொஞ்ச நேரமா...

மணி: (சிரித்த) தங்கச்சியும் இப்ப நல்லாப் பகிடி விடப் பழகிற்றா. அதிருக்க நேடியோல பொங்கல் நாடகம் ஏதோ போகுதாம் கேக்கெல்லையே...

கந்: எங்கிட வீட்டில நடக்காத நாடகத்தையே நேடியோல போடப் போறாங்கள்.

மணி: சரியாச் சொன்னியள். இப்ப எங்கிட ஆக்கள் ஒவ்வொருத் தற்ற வீட்டிலயும் எத்தனை விதமான நாடகங்கள் நடக்குது. எங்கிட

வாழ்க்கையே நாடகமோ அல்லது நடப்போ என்று தெரியாத மாதிரிப் போய்க் கொண்டிருக்குது.

நல்: (தனக்குள்) ம்... தத்துவம் பேசுதுவங்கிட்டேர்... உந்தாளோட உவற்ற மனிசி எப்பிடித்தான் கொண்டிழுக்குதோ தெரியெல்லை...

மணி: 'கற்றாரைக் கற்றாரே காழறுவர்' எண்ட மாதிரி தங்கச்சிக்கு என்ற கதையக் கேக்கப் புல்லரிப்பா இருக்குது போலக் கிடக்குது.

நல்: (தனக்குள்) புல்லரிப்போ... புளிப்பத்தினை மாதிரிக் கிடக்கு (சமாளிப்புச் சிரிப்புடன்) இல்லை மாஸ்டர் இப்பிடி ஒருபெருநான் திருநாளில நீங்கள் பெண்சாதி பிள்ளையுள்ளோட உங்கிட வீட்டில நி ல்லாமல் இஞ்ச நிக்க வேண்டிக் கிடக்கே என்று நினைக்கத்தான்.

மணி: எனக்குக் கவலையெல்ல. உண்மையச் சொன்னால் வீட்டை விட இஞ்சதான் நான் சந்தோசமா இருக்கிறன்.

நல்: (தனக்குள்) எனிருக்காது... மூண்டு நேரமும் வண்ணமா வடிவாச்சாப்பிட்டு காலாட்டிக் கொண்டிருக்கக் குடுத்துவச்சால் சந்தோசமாத்தானே இருக்கும்.

மணி: உண்ணாண, தங்கச்சி கவனிக்குமாப்போல என்னை என்ற மனிசி கூடக் கவனிக்கிறேல்லை... புகழ் வேணுமெண்டதுக்காச் சொல்லெல்லை மாஸ்டர் நீங்கள் குடுத்து வச்ச ஆள்தான்..

நல்: (தனக்குள்) என்னத்தக் குடுத்து வச்சவராம். எட செலவுக் கெண்டு ஒரு அஞ்சப்பத்தக் குடுத்துப் போட்டுக் கதைச்சாலும் பறவாயில்லை. உவற்ற ஐஸில நாங்கள் ஆடிப்போவமெண்டு நினைக்கிறோக்கும்.

கந்: அதிருக்க என்ன மாதிரி... கப்பல் ஓடுதாமோ...

மணி: பேப்பரில போட்டிருக்கிறார்கள் ஓடப் போகுதாமெண்டு.

கந்: அவன்கள் போடுவான்கள். அவன்களுக்கென்ன கப்பல் என்ன பேப்பர்லயே ஒடுது.

மணி: பேப்பரில கப்பல் செய்து ஓடலீட்டம் சின்னக் காலத்தில. இப்ப பேப்பர்காறன்கள் இந்தா ஒடுது அந்தா ஒடுதெண்டு கப்ஸா வீடுறாங்கன் - எங்களுக்கு இந்தக் காலத்தில (சிரித்தல்).

நல்: (தனக்குள்) எஸ்... இந்தாள் தத்துவ மழேல நனைஞ்சுனக்குச் சன்னிதான் பிடிக்கப் போகுது.

கந்: கப்பல் ஒடுதெண்ட உடன எங்கிட சனம் அள்ளப்பட்டுண்டு ஓடியரும் இஞ்ச - பிறகுது ஓடாது... சனங்கள் அகதியள் மாதிரி அல்லாடிக் கொண்டு திரியும் தெருவழிய...

மணி: அகதி வாழ்வு எங்களுக்கெண்டு விதிக்கப்பட்டுப் போச்சுது. இனி அதுக்காக நாங்கள் புலம்பி வேலையிலல் மாஸ்டர்.

நல்: எனக்குத் தலேக்க இடிக்கிற மாதிரிக் கிடக்குது...

மணி: இடியும் மின்னலும் எப்பவும் இருக்கப்போறேலை தங்கச்சி... யோசியாதீங்கோ. எல்லாத்துக்கும் ஒரு காலம் வரும்... அங்க எண்டால் குளிசைக்குக் கூடத் தட்டுப்பாடு. நீங்கள் குடுத்து வச்சனியள் குளிசேல போட்டிட்டு ரெஸ்ற் எடுங்கோ - எல்லாம் சரிவரும்.

நல்: (தனக்குள்) எல்லாரும் எங்களுக்கு குளிசை குடுக்கிறம் எண்டுதான் நிக்கினம்.

மணி: என்ன மாஸ்டர், பொங்கல் வந்திட்டுது கலகலப்பு ஒண்டும் இல்லையே.

கந்: கலகலப்பையும் கணகணப்பையும் புசல் வந்தடிச்சுக் கொண்டு போட்டுது... இப்ப மிச்சம் கறகறப்புத்தான்...

மணி: உந்தப் புசலை எல்லாம் வெண்ட புசலுகளை பாத்துப் பழகிப் போனம் நாங்கள். உதுக்கெல்லாம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிராமல் வெளிக்கிடுங்கோ. போய் ஒரு தட்டுத்தட்டிப் போட்டு உசாரா வருவம்.

கந்: வீட மாட்டியள்.

(இடைபிசை)

பார்: இஞ்சேருங்கோ

பர: என்னப்பா...

பார்: இஞ்சேருங்கோ...

பர: என்ன பாட்டே பாடுறீர்..... காது வடிவாக் கேக்குது சொல்லும்... என்னெண்டு...

பார்: சில நேரங்களில உங்களுக்குக் காது வடிவாக் கேக்குது. சில நேரங்களில கேக்காமப் போயிருது...

பர: அது நீர் சொல்லவாற விஷயத்தைப் பொறுத்தது. எல்லாத்துக்கும் காதைக் குடுக்கக் கூடாதெண்டு...

பார்: உங்கிட மம்மி சொன்னவவே...

பர: ஏனப்பா இப்ப அவல இதுக்குள்ள இழுக்கிறீர். அது பாவம் மனிசி, இந்தா அந்தா எண்டு இழுத்துக் கொண்டு கிடக்குது ஊரில...

பார்: நாங்களும் கொழுப்போட வந்திப்ப...

பர: பத்து வரிசமாப் போட்டுது...

பார்: இந்தப் பத்து வரிசத்துக்குள்ள

பர: உம்மிட தம்பி இற்றலிக்குப் போட்டான்.

பார்: உங்கிட தங்கச்சி கனடா இறங்கிற்றா.

பர: உம்மிட ஒண்டுவிட்ட அக்கா அவுஸ்றேலியா டோய் செட்டில் ஆயிட்டா...

பார்: உங்கிட ரெண்ட விட்ட மச்சான் மடகஸ்காறுக்கு மலையேறிற்றேர்...

பர: ஆனால் எல்லாரும் யாழ்ப்பணத்தால வந்து இங்கிலிசு சிங்களமெண்டு ஒரு கோதாரியும் தெரியாமல் தவண்டு தத்தளிச்சுத் தடுமாறிப் பிறகு தாலினதெல்லாம்...

பார்: இந்த வீட்டில இருந்துதான்.

பர: ஆனால் அங்கால போனவங்கள் ஒரு 'கோல்' கூட எடுத்துக் கதைக்கேல்லை. ஒரு 'டாங்ஸ்' தன்னும் சொல்லேல்லை...

பார்: எங்கிட ஆக்களின்ர குணமப்பிடி.

பர: நாங்களின்னும் இருந்தபடியே இருக்கிறம்.

பார்: நீங்கள் கவுண்மன்ற் சேவன்ற் - இருக்கிற வேலைய விட்டுப் போட்டுப் போக உங்களுக்கு மனமில்லை.

பர: இருக்கிறத விட்டுப் போட்டுப் பறக்கிறதப் பிடிக்க என்னால ஏலாது...

பார்: அதால எங்களிட்ட காறுயில்லை. இருக்கச் சொந்த வீடுமில்லை.

பர: ஆனாலும் எங்களைத் தேடி நாலுபேர் வார மாதிரி நாங்களும் நல்லாத்தானிருக்கிறம்.

பார்: இனியெண்டாலும் நாங்கள் எங்கயாவது போக வேணும்.

பர: யாழ்ப்பாணம் போவமே...

பார்: அங்க போய் என்ன பாக்கப் போறியன்...

பர: இடிபாடுகள் - குத்துப்பாடுகள் - வெக்கக் கேடுகள் எல்லாம் பாக்கலாம்.

பார்: உங்களுக்கு விசர்...

பர: அங்க கனக்கப் பேருக்கு அப்பிடித்தானாம்... அதாலதான் போகலாமெண்டுறன்...

பார்: சும்மா உந்த வீழல்க் கதையள விட்டுப் போட்டு நான். சொல்றதக் கேளுங்கோ...

பர: இப்ப இருவது வரிசமா நீர் சொல்றதத்தானே கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறன்.

பார்: நாங்களிப்ப Trinco போறம்.

பர: ஏன் றங்குப் பெட்டி வாங்கவே...

பார்: என்ர அங்கினும் ஆண்டியும் வருகினம்.

பர: புயலால அங்க எவ்வளவு சேதம் எண்டு பாக்கவே - இல்லை உம்மிட அங்கிள் சேர்வே டிப்பாட் மென்ரில தானே வேலை பாத்தவர். அதுதான் கேட்டன்...

பார்: அவயளுக்கு கோணேசர் கோயிலில ஏதோ நேர்த்தியாம்.

பர: உம்மிட அன்ரியப் பாத்தால் திரும்பப் புயல் வந்திட்டு தாக்குமெண்டு திருகோணமலைச் சனங்கள் பயப்பிடப் போகுதுகள்.

பார்: நாங்கள் கலியாணம் முடிச்ச புதுசில அவ கொஞ்சம் வெடு சுடெண்டு நிண்டதை நீங்களின்னும் மறக்கேல்லைப் போல...

பர: கோணேசரப் பாக்க அவையன் வாறது சரி அதுக்காக நாங்களேன் அங்க போக வேணும்.

பார்: அவையன் றிஸீவ் பண்ணத்தான்...

பர: எட்ட... வெளிநாட்டுக்காரர இங்க உள்ளவ றிஸீவ் பண்ண மாதிரி தான் இப்ப யாழ்ப்பாணத்தவய நாங்கள் றிஸீவ் பண்ண வேண்டிக் கிடக்கெண்?

பார்: எங்கிட கலியாணத்துக்கெண்டு அவ ஒரு அட்டியல் செய்து போட்டவப்பா...

பர: அலேட மகள் இஞ்சவந்து நிண்ட நேரம் அதைத்தானே அடவ வச்சுக் செலவளிச்சனாங்கள். பிறகுது எடுபடாமல் மூண்டும் போச்சது...

பார்: நாங்களும் ஒரு சேஞ்சுக்கு Trinco போய் நிண்டால் நல்லம் தானே.

பர: எங்க போய் நிக்கிறது? அங்க புசல்ல மரங்கள் எல்லாம் சரிஞ்சு போச்சாம்.

பார்: மரத்துக்குக் கீழேயே நாங்கள் நிக்கப் போறம்... கந்தசாமி மாமா வீட்டில போய் நிக்கிறதுதான்...

பர: கந்தசாமி மாஸ்டர் வீட்டையோ... அவர் தன்ர பென்சன் வீடியமா இஞ்ச வந்து நிண்ட நேரம் ரெண்டு நாள் தன்னும் நிக்க விடாமல் ஓட்டிக் கலைச்சனர் நீர்.

பார்: நானெங்க ஓட்டிக் கலைச்சனான். அவர் பயந்து போய் போனதுக்கு - என்னைக் குறை சொல்றியளே...

பர: பதிலில்லாமல் நிண்டால், டிப்பான் அடைப்பான் எண்டு வெருட்டி னால் ஆரும் நிப்பினமே.

பார்: நான் உண்மையத்தானேப்பா சொன்னான்.

பர: உண்மைதான். ஆனால் கொஞ்சம் கற்பனையையும் சேர்த்துத் தாளிச்சுப் போட்டீர்.

பார்: அவரிப்ப அதையெல்லாம் மறந்திருப்பேர். நாங்களுமென்ன வெறுங்கையாவே போகப்போறம்.

பர: பிஸ்கர் பெட்டி ஒண்டும் கொண்டு போவமெண்டுறிரே.... அண்டைக்கு மரியதாஸ் கொண்டந்து தந்தது உடைக்காமல் கிடக்குத்தானே...

பார்: தந்தியொண்டு அடியுங்கோ நாங்கள் வாறமெண்டு...

பர: அது போக முந்தி நாங்கள் போய்ச் சேந்திடுவம்.

(இடையிசை)

நல்: என்னப்பா சொல்றியன்... கொழும்பு போகப் போறியளே...

கந்: நான் தனிய இல்லை. உம்மையும் கூட்டிக் கொண்டுதான் போகப் போறன்.

நல்: இப்ப கொழும்புக்குப் போக என்ன அவசரம்?

கந்: கப்பல் ஒடுதில்ல. அது தான் அவசரம்.

நல்: இஞ்ச கப்பல் ஓடாட்டில் நீங்கள் கொழும்புக்கு ஓடினாப் போல ஒடுமாமே.

கந்: சங்கதி விளங்குதில்லையப்பா உமக்கு... மணியம் மாஸ்டர் வந்து மூண்டு மாசமாச்சது.

நல்: மூண்டு மாசம் மூண்டு நாள் மூண்டு மணித்தியாலம்...

கந்: வடிவாக் கணக்குப் பாத்து வச்சிருக்கிறீர். சொந்தக்காரரெண்டு எத்தினையோ பேர் இருந்தாலும் ஆள் அங்க இங்க தங்காமல் எங்கிட வீட்டிலதான் Tent அடிச்சிருக்கு... ஏன்?

நல்: ஏன்?

கந்: சாப்பாடு. உம்மிட கைப்பதம் ஆளைக் கட்டி வச்சிட்டுது.

நல்: அதுக்காக?

கந்: நாங்கள் இஞ்ச இருந்தாத்தானே ஆளும் அசையாமல் இருக்க...

நல்: ஆளை எழுப்ப எண்டு நானும் எத்தனை வேலை செய்து பாத்திட்டன். பாவக்காய இளனிதன்னும் வீடாமல் கச்சலா செய்து வச்சன் ஒரு நாள்.

கந்: நீரிழிவுக்குச் சொல்லப்பட்ட சாமான தாங்யூ தங்கச்சி எண்டெல்லே சொல்லிச் சொல்லிச் சாப்பிட்டுது.

நல்: வயித்தால போற குளிகைய தேத்தண்ணீல கரைச்சு மற்றொரு நாள் குடுத்தன்.

கந்: ரெண்டு மூண்டு நாளா வயிறு Upset ஆ இருந்துது. இண்டைக்குத்தான் கிளியராச்செண்டு வயித்தத் தடவியண்டு வந்து நிக்ருது பிறவீ.

நல்: இன்னொரு நாள் தலை சுத்துது சத்தி வருதெண்டு நாடகமாடி சமைக்காமல் சரிஞ்சு கிடந்து பாத்தன்.

கந்: மாசமொரு நாளெண்டாலும் பட்டினி இருக்கிறது பரம ஒளஷதம் எண்டு சொல்லி என்னையும் பட்டினி போட வச்சான். பாவி...

நல்: உதுக்கெல்லாம் மசியாத ஆளை இனி எப்பிடி எழுப்பப் போறியன்?

கந்: அதுக்காகத்தான் என்ற அடுத்த பிளான் - கொழும்புப் பயணம். நாங்கள் கொழும்பு போறமெண்டு வெளிக்கிட்டால் ஆள் வேற எங்கினையும் போய்த்தானே ஆக வேணும்.

நல்: ஓமென்ன... எட உத வெள்ளனையே நாங்கள் செய்திருக்கலாம். அது சரி கொழும்புக்கு ஏன் போறியன் எண்டு கேட்டால்?

கந்: வெளிநாட்டில இருந்து உம்மிட கொண்ணர்வாரேர். அவரை றிஸீவ் பண்ணப் போறமெண்டு சொல்றது தான்.

நல்: போனசீருக்கு ஒரு கடிதாசு தன்னும் போடாத பரதேசி அது... திரும்பி வந்தாப்பிறகு அண்ணர் வரேல்லை எண்டது தெரியவந்தால்...

கந்: போற்றுது வந்து, 'ஆள்வரேல்லை' - ஏனெண்டால் கப்பல் ஓடாத மாதிரிப் பிளேனும் பறக்கேல்லை - எண்டு சொல்ல வேண்டியதுதானே...

நல்: சரி... அங்க போய் நாங்கள் எங்க தங்கிறது...?

கந்: பார்வதி - பரமேஸ்வரன் வீட்டில தான்.

நல்: அதுகள் உலகத்தைத் திண்டதுகள். ரெண்டு நாள் நிக்க இருவது கதை கதைச்சுப் போடுங்கள்.

கந்: அவயள வீட்டால் எங்களுக்கு வேற இடமில்லையப்பா... ரெடி பண்ணும் நீர். இண்டைக்கிரவைக்கு Trainல வெளிக்கிட...

மணி: (வந்தபடி) இரவு எங்க போக வெளிக்கிடுறியன்? கொழும்புக்கே இஞ்ச கொழும்பாக்கள் வந்து நிக்கினம். உங்களைத் தேடி பஸ் ஸ்ராண்டில ஏமலாந்திக் கொண்டு நிண்டினம்.. நல்ல

வேளை நான் கண்டது... வழிகாட்டிக் கூட்டியந்திட்டன் இனி
என்ன பம்பல்தான்...

கந்:

நல்லம்மா.....நல்லம்மா....எனக்குத் தலைக்க என்னமோ
செய்யுது... (மயங்கி வீழுகிறார்)

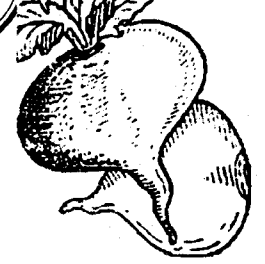
நல்:

இஞ் சேருங் கோ...இஞ் சேருங் கோ...

(முடிவீசை)

(மேடை நாடகம்)

பாத்திரங்கள் :

கந்தசாமி

நல்லம்மா

யோகராசா

காட்சி - 1

(கொழும்பில் ஒரு வீட்டின் Hall - Kitchen சாமான்கள் ஒருபுறம்
- ஒரு கட்டில் - இரண்டு கதிரைகள் - மேசை)

காலை நேரம் - நல்லம்மாவும் கந்தசாமியும் வாசற்
கதவால் நுழைதல் - பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருக்கும்
யோகராசா நிமிரல்.

யோக: என்னைக்கா, இப்பதான் ஆடியாடி வாரியளே.. ஏசண்டுக்காரன்
அத்தாரை வரச்சொல்லி Fax க்குமேல Fax அடிச்ச எத்தினைநாளா
ப் போச்சுது... நானும் எத்தினைதரம் Call எடுத்திட்டன்.

நல்: அஞ்சாம் தேதி மட்டிலு எண்டு தானே தம்பி சொன்னனி..

யோக: அஞ்சாம் தேதி எண்டால் கடைசி நேரத்தில வந்து நிக்கிறதே... விசா அதிதெண்டு எவ்வளவு அலுவலர்கள் கிடக்கு ..... தெரியாதே?

கந்: தெரியாமல்? நான் உவலிட்டச் சொன்னான். உவதான் கப்பல் ஓடும். அதிலை போகலாம். சீளேன்ல போய் ஏன் வீண் காசை எண்டு சொல்லி நாளை இழுத்தடிச்சுப் போட்டா...

யோக: சரி, கப்பலும் இடேல ஓடினதுதானே?

கந்: இடேல இல்ல கடல்ல...

நல்: கப்பல் ஓடின மூட்டம் உவருக்குக் காச்சல் வந்திட்டுது.

யோக: கப்பல் பிரயாணம் எண்டால் அத்தாருக்குப் பயமாகும்.

கந்: எனக்கென்ன பயம்? 83இல கப்பலில கச்சுக்குள்ள இருந்து கவிழாமல் கொள்ளாமல் போய்ச் சேந்தனான்தானே கேகேஎஸ்ஸுக்கு.

நல்: ஓ இருந்த வேலையையும் விட்டுப்போட்டு... ம்.... இப்ப 18 வரிசமாப் போட்டுது.

கந்: என்ற தலேலையும் பாதிமயிர் கொட்டுண்டு சாடையா வழக்கையும் வீழத் துவங்கிற்றுது.

நல்: அப்ப தொட்டுநானும் தான் சொன்னபடி வெளிநாடு போங்கோ போங்கோ எண்டு...

கந்: கலியாணங் கட்டேக்கையே கனபேர் சொன்னவ உது ஒரு கறகறக்கிற கிறாம்போன் - கட்டாதை எண்டு.

நல்: மற்றவை சொல்றதைக் கேக்கிற ஆளே நீங்கள்... நான் பிடிச்ச முயலுக்கு மூண்டு காலெண்டு நிக்கிற ஆளெல்லே.

கந்: அதாவை தான் முண்டையும் பெட்டைக் குட்டியளாப் பெத்தனீரே?

நல்: பெத்த பிள்ளையாளுக்குக் காசக்கிசைச் சேக்க வேணுமெண்ட ஒரு எண்ணம் விசாரம் இருந்தால் இப்பிடி இருந்திருப்பியனே?

கந்: ஏனப்பா காசை? நானென்ன சொத்துப்பத்தைப் பாத்தே உம்மைக் கட்டினான். ஏதோ மூக்கும் முழியும் நல்லாயிருந்து புடிச்சுக் கொண்டுது. கட்டினான்.

நல்: எல்லாரும் உங்களைப்போலவே? இக்கணம் அவளவேக்கும் கலியாணம் காட்சியெண்டு நடக்க வேண்டாமே?

கந்: மூண்டு பெட்டையாளும் உம்மைத்தானேப்பா உரிச்சுப் படைச்சுக் கொண்டு வந்திருக்குதுகள். சிறகேன் கிடந்து அந்தரப்படுறீர்? என்னைப்போல மூண்டு பேயன்கள் வராமலே போகப் போறான்கள்?

நல்: வருவாங்கள் வருவாங்கள்... பாத்துக் கொண்டிருங்கோ. காலம் போற போக்கை அறியாமல் எல்லே கதைக்கிறியள்.

கந்: நான் அறியாதனான்தான்... நீர்தான் கனக்கத் தெரிஞ்சனீர். பின்னச் சொல்லுமன் காலமிப்ப என்ன மாதிரிப் போகுதெண்டு...

நல்: ம்... காதலிக்கிறதெண்டால் கூட காசுள்ளவளாப் பாத்துத் தானப்பா இப்பத்தேப் பெடியன் காதலிக்கிறான்கள்.

கந்: அதுவுமப்பியே?

நல்: வெளிநாட்டுக் காசு வந்து கொட்டக் கொட்ட சீதனமும் இப்ப ஏறிக் கொண்டு போகுது...

கந்: அதுதான் நானுமிப்ப போவமெண்டு வெளிக் கிட்டிட்டனே, உம்மிட அரியண்டம் தாங்காமல். நான் போன கையோட சாக்கொண்டு வாங்கி வச்சுக் கொள்ளும்.

நல்: சாக்கோ எதுக்கு?

கந்: வந்து கொட்டிறத அள்ளி நிறப்பத்தான்.

(யோகராசா வெளியிலிருந்து காலைப் பலகாரம் சகிதம் வருதல்)

யோக: (வந்தபடி) யாழ்ப்பாணம் இப்ப மாறியிருக்குமாக்குமெண்டு நினைச்சன்... பாத்தால் பழையபடிதான் இருக்குமாப் போல கிடக்கு...

நல்: தம்பி யோகராசா, ஏதோ நீ கொழும்போட இருக்கிறதால, உவற்ற அலுவலப் பாத்துக் கீத்துச் சரிப்படுத்திப்போட்டாய்.

யோக: இனி அத்தார் போய் ஏசுனரக் கண்டு விசயத்தை முடிச்சால் சரி...என்ன முடிப்பியள்தானே...

கந்: ஓ... அதெல்லாம் வெல்லுவன்...83க்கு முந்தி நான் எங்க இருந்தனான்..உந்தக் கொழும்பில்தானே...

(காட்சி கரைதல்)

அதே அறை இரவு 10 மணி

நல்ல: எட தம்பி...

யோக: என்னக்கா?

நல்ல: அத்தார் உன்னிட்ட எங்க போறெண்டு சொல்லிற்றுப் போனவர்.

யோக: ஏசுனரிட்டப் போறெண்டுதான் சொன்னவர்.

நல்: கையில காசோட போனவரை, நீ நடுவழில் விட்டுட்டு வந்திட்டியே...

யோக: அவரென்னக்கா சின்னவவாவே..... 'நான் கொழும்புல இருந்தனான். எனக்கெல்லா இடமும் தெரியும்' எண்டேர். சின்னை நான் என்ன அவற்ற வால பிடிக்கிறதே... விட்டிட்டன்...

நல்: அப்ப இருந்தேர் சரி... 83இல இருந்த மாதிரியே இப்ப கொழும்பு? வழியெல்லாம் செக்கிங். மூண்டு முழுத்துக்கொரு பொலிசுக்காரன் அஞ்சு முழுத்துக்கொரு IRC.

யோக: அரைக்கட்டைக்கொரு அறக் பார்... ம்... அதுகளுக்க எங்கயும் பூந்திருப்பேர்... நீ யோசியாதை அக்கா...

நல்: 10 மணியும் பிந்தீற்றுது...

யோக: பஸ்ஸை விட்டிட்டேராக்கும்... அல்லது வசுக்காரன் இவரை விட்டிட்டானாக்கும் (சிரித்தல்)

நல்: நீ சிரிக்கிறாய்... எனக்கெண்டால்...?

யோக: அத்தாருக்குச் சிங்களம் வடிவாத் தெரியும் தானேயக்கா.

நல்: தெரியுமெண்டுதான் சொல்றவர் முந்தி. இப்ப 18 வரிசத்தில எல்லாத்தையும் மறந்து போயிருப்பேர்... சிங்களமும் சிலவேளை மாறிப்போயிருக்கும் - ஆக்களைப் போல.

யோக: ஆனால் அத்தார் உங்களை மறக்க மாட்டேர் தானேயக்கா. வெறியப் போட்டிட்டு எங்கினையும் விழுந்து கிடந்தாலும் விடிய வந்திடுவேர்... நீ யோசியாமல் போய்ப் படக்கா.

நல்: வெளிநாடெண்டு வெளிக்கிட்டு இப்ப உள்நாட்டுக்கையே உலயவேண்டிக்கிடக்கு...

(காட்சி மாற்றம்)

காட்சி -2

நல்: ம்.... மூண்டு நாளாப் போட்டுது...

யோக: அதுதான் எனக்கும் யோசனையாக்கிடக்கக்கா... அத்தார் எனக்கேதோ ஸ்பெஷலா கொண்டந்து வச்சிருக்கிறனெண்டு சொன்னவர்க்கா...

நல்: ஏசுரப் பாக்கப் போறனெண்டு போனவர், எங்க போய்த் துலைஞ்சாரோ தெரியேல்லை. போன மனிசனைக் காணெல்லை எண்டு நான் தவிச்சுப் போய் நிக்கிறன் அதுக்குள்ள நீயென்ன டாண்டால்... ஏன்றா, சில நேரம் அந்த ஏசுருக்காரன் அவரை நேர பிளேனில் ஏத்தித் துவாய்க்கோ சாறனுக்கோ புடிச்சனுப்பிப் போட்டானோ.

யோக: துவாயுயில்லை சாறனுயில்லை... டோய் - பஹாறின்.

நல்: என்ன இழவோ...

யோக: அப்பிடி நடந்திராதக்கா... நான் பிறகு போய் விசாரிச்சனான்தானே... அப்பிடி ஓராள் வரவே இல்லையாம் எண்டெல்லே அந்தாள் சொல்லுது.

நல்: இப்ப என்னடா செய்வம்? பொலிசில் போய் முறைப்பாடு குடுப்பமே...?

யோக: பொலிஸ் பதிவே இல்லையாம்... முறைப்பாடு குடுக்கப் போனால் என்னையும் பிடிச்சு உள்ளைதான் போடுவான்கள்.

நல்: நீ என்னடா சொல்லிறாய்? உன்னையும் பிடிச்செண்டால்? அப்ப அவரைப் பிடிச்சு உள்ளூக்கை போட்டிடாங்களே...

யோக: அப்பிடித்தானக்கா நினைக்க வேண்டிக்கிடக்கு... மூண்டு நாளா ஆள் இல்லையெண்டால் பொலிஸ்தான் பிடிச்சிருக்க வேணும்.

நல்: எனக்கு விசர்தான் பிடிக்கும் போல கிடக்கு.

யோக: உன்னைப் பிடிக்கமாட்டாங்களக்கா... நான்தான் இருக்கிறனே...

நல்: நீ இருப்பாய். நான் தான் போயிடுவன்...

யோக: எங்க யாழ்ப்பாணமோ... நீ ரேடியோ நியூஸ் கேக்கெல்லையே...

நல்: நூசில என்னடா சொன்னவங்கள்?

யோக: நாளைக்குக் கப்பல் ஓடுதாம் - யாழ்ப்பாணத்துக்கு...

நல்: மனிசனைக் காணாமல் நானிங்க மாஞ்சு போய்க்கிடக்கிறன். நீ கப்பல்ல கலைக்கிறன் எண்டு நிக்கிறாய்...

யோக: பேப்பரில் எல்லாம் மரண அறிவித்தல் தான்.. வேல் யில்லை....

நல்: போன மனிசனைக் காணாமல் நான் மலாரடிப்படுறன். நீ மரண அறிவித்தல்களை மேஞ்சு கொண்டு ஏன்றா என்ற வயித்தக் கலக்கிறாய்...

யோக: அக்கோய்...

நல்: என்னடா...

யோக: அக்கோய்...

நல்: என்...னடா...

யோக: அத்தார்...

நல்: அத்தாரோ...

யோக: ஓமக்கா...

நல்: ஆ... நீங்களே...

கந்: நல்லம்மா...

நல்: இஞ்சேருங்கோ... இஞ்சேருங்கோ...

கந்: நல்லம்மா...

நல்: இப்பதான் வர வழி தெரிஞ்சுதே...

கந்: பசிக்குது...

நல்: மூண்டு நாளா எங்கை போய்த் துலைஞ்சனியன்...

கந்: பசிக்குது....

நல்: இஞ்ச சாப்பாடு தண்ணியில்லாமல் நாங்கள் பட்டபாடு....

கந்: பசிக்குது....

நல்: இதென்ன உங்கிடகோலம்? எங்கபோய் உறுண்டு கிடந்திட்டு...

யோக: அத்தார் வீழப்போறேர் போலகிடக்கக்கா...

நல்: புடியடா புடியடா... தலை தெறிக்கத் தண்ணியப் போடுறது
தள்ளாடுறது... இதுதானே நித்தக் கூத்து...

யோக: அத்தார்... அத்தார்... (பிடித்துக் கதிரையில் அமர்த்துதல்)
அத்தாருக்கிப்ப அம்மான், ஓமான், பரிஸ், சுலிஸ் எல்லாம் தெரியுது
போலகிடக்கு..

(பேப்பரால் விசுக்கி)

நல்: எட தம்பி, ஓடிப்போய்த் தண்ணிய கொண்டாடா.

(யோகராஜன் சாராயப் போத்தலுடன் வருதல்)

நல்: தண்ணியக் கேட்டால் என்னடா நீ, இதோட வந்து
நிக்கிராய்?

யோக: அத்தாருக்குச் சில நேரம்... உதிர் மணம் பட்டால்
மயக்கம் தெளியுமாக்குமெண்டு நினைச்சனக்கா...

நல்: நான் உந்தத் தண்ணியையாடா சொன்னான்..

(மீண்டும் உட்சென்று சுடுநீர்ப்போத்தலுடன் வருதல்)

சங்கதி விளங்காததுகள் எண்டு இவர் சொல்றது சரியாத்
தானிருக்குது... ஏன்றா சுடுதண்ணிய ஊத்தி அவரைச்
சுண்ணாம்பாக்கப் பாக்கிறியேடா... பைப்புத் தண்ணில பிடிச்சக்
கொண்டாவன்ரா...

யோக: பைப்பில தண்ணி வரேல்லை. காத்துத்தானக்கா வருகுது...

நல்: கொழும்புப் பைப்புகளில் இப்ப என்ன காத்தையேடா
அனுப்புறான்கள்?

யோக: ஆத்திகேட்டுக்கு இதை ஆத்தி ஊத்துவமக்கா..

நல்: சாத்தி வீட்டெண்டால்... ஆத்திக் கொண்டு நிக்க
இப்ப நேரயிருக்காடா... அந்தரத்துக்கு அடுத்த வீட்டில எட்டி
வாங்கியாவன்ரா...

யோக: அடுத்த வீட்டில போய் பேப்பர் கேக்கலாம் பச்சை மிளகாய்
கேக்கலாம். தூளைக் கேக்கலாம். துண்டைக் கேக்கலாம்.
தண்ணியக் கேக்கலாமே...

நல்: ஆபத்துக்குப் பாவமில்லையடா...

யோக: அடுத்த பக்கத்திலை வீடில்லையக்கா... இருக்கிறது
பேக்கறி. அங்கை நெருப்புத்தான் தருவான்.. அதையெண்டால்
போய்க் கொண்டந்து... அத்தாற்ற தலேல கொட்டவே...

நல்: உன்ர தலேல கொட்டடா... மனிசனச் சுடுகாட்டுக்கு அனுப்பிறன் எண்டுதான் நிக்குறாய்... இந்தப் பக்கத்தில வீடில்லை யெண்டால் மற்றப் பக்கத்திலையும இல்லையேடா...

யோக: ஓ... இஞ்சால இருக்கு கோக்கீட வீடு...

நல்: கோக்கீட வீடோ கொப்பற்ற வீடோ... கெதியா ஓடிப் போய்க் கொண்டா.

(போப் ஒரு சிறிய புட்டியில் நீருடன் வருதல்)

நல்: என்னடா வெறுங்கையோட வாறாய்...

யோக: தண்ணியோட தானக்கா வந்திருக்கிறன்...

நல்: எங்கேடா, தண்ணி...

யோக: இந்தா இருக்கக்கா... (பக்குவமாகப் போத்தலை எடுத்தல்)

நல்: உதைக் கொண்டு போய் அந்தக் கோக்கீட... எனக்கு வருகுது வாயில.

யோக: அங்க வீட்டில கோக்கியில்லையக்கா... அவற்ற மனிசிதான் இருந்தவ அழுது கொண்டு...

நல்: பின்ன நீ இருந்து ஆறுதல் சொல்லிப்போட்டு ஆறுதலா வாரியோ...

யோக: இஞ்ச சுடுதண்ணி ஆறிப் போச்சக்கா...

நல்: ஆறினால் தெளியன்...

(கதிரையைச் சுற்றி யோகராஜன் நீர் தெளித்தல்)

யோக: தண்ணி தெளிக்கிறனக்கா...

நல்: ம்... தண்ணியத் தெளிச்சுத் தலை முழுகிவிடு... முகத்தில அடியடா... (தண்ணிரை வீச்சாக முகத்திலடித்தல்)

யோக: அறிவு வந்திட்டுக்கா...

நல்: உனக்கே....

யோக: அத்தாருக்கக்கா...

கந்: அ.... எங்க... என்ன... ஆர்...

நல்: இஞ்சாருங்கோ...

கந்: பண்டாவா...

நல்: நான் நல்லம்மா...

கந்: செல்லப்பாவா...

நல்: மனிசனுக்குக் காதும ரிப்போப் போட்டுது...

யோக: அது சரி... அத்தார் நீங்களிப்ப எங்க இருக்கிறியன்...

கந்: அதுதான் எனக்கும் விளங்குதில்லை...

யோக: கொழும்பிலை... என்ற றுமில்....

கந்: (ஞாபகம் வரப்பெற்று சிரித்தல் நல்லம்மாவும் யோகராகாவும் கலவரத்துடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தல்) நல்லம்மா...

நல்: சொல்லுங்கோ... என்ன நடந்தது..

கந்: நான் ஏஜன்ரப் பாக்கப் போனான்... நடுவில...

நல்: புரைக்கேறிப்போச்சே... தண்ணீல குடியுங்கோ...

கந்: மூண்டு நாளாப் பச்சைத் தண்ணியுமில்லை...

நல்: எனப்பா, எசண்டு என்ன தண்ணியில்லாக் காட்டிலயே இருந்தவர்...

கந்: எசண்டு மேலை - நான் நடுவில...

நல்: எனக்குத் தலையும் வீளங்குதில்லை வாலும் வீளங்குதில்லை.

கந்: ஏசுனரு ஏழாம் தட்டில மூண்டுக்கும் நாலுக்கும் நடுவில நான்...

நல்: மடியில காசோட...

யோக: கள்ளன் ஆரும் காசைப் பிடுங்கிற்றானே - கத்தியக் காட்டி...

கந்: கத்திக் கத்திக் தொண்டைத் தண்ணி வத்திப் போனதுதான் மிச்சம்...

நல்: கொண்டோடற்றாங்களே...

கந்: ஓட மாட்டெண்ணடிட்டுது.. லிப்ற்...லிப்ற்...

நல்: நிப்பேராப் போன ஓட்டப் பம்மப் போல என்னப்பா புஸ்ஸு புஸ்ஸெண்டு காத்து விடுறியள்... விளக்கமாச் சொல்லுங்கோவன்.

கந்: நிப்பேராப் போய்ற்றுதப்பா லிப்ரு அரை வழில்...

நல்: அப்பிடியெண்டால்...

யோக: பாதி வழில் பிரேக் டவுனாப் போய்ற்று தெண்டுறேரக்கா...

கந்: ஓ... அப்பியும் சொல்லலாம்... ஏசுனருக்குத் தெரியாது அவரைக் காண நான் மேல வந்து கொண்டிருந்தது... எனக்குத் தெரியாது இடை வழில் இப்பியும் ஆகுமெண்டு.

யோக: திரிசங்கு போல அந்தரத்தில அத்தார்...

நல்: என்ர நல்லுர்க்கந்தா...

கந்: கந்தனைக் கூப்பிட்டன் , புத்தரையும் மறக்கேல்லை... யேசுவிட்டயும் பிரேபண்ணினன்... ம்ஹும் No use. லிப்ற் நிண்டது நிண்டது தான்... மேல போகவுமேலாது...

யோக: கீழ வரவும் வழியில்லை...

கந்: கீழால போகுமாப் போல வயித்தைக் கலக்கிச்சுது...

நல்: பின்னக் கத்திக் குழறினியளில்லை...

கந்: குழறாமல்... M.R. ராதாவப்போல அஞ்சாறு கட்டைச் சுருதீல குரலை மாத்தி மாத்தி களுபண்டா களுபண்டா எண்டு குழறிப்பாத்தனே...

நல்: களுபண்டா எண்டோ...

யோக: அதுதானக்கா அந்த ஏசுண்டி பேர்...

கந்: கடவுளுக்கே கேளாதது அந்தாளின்ர காதலயே வீழப் போகுது...

நல்: உதென்ன சோதியையப்பா...

கந்: பின்னை உம்மை நினைச்சன்...

நல்: நினைச்சனியளே...

கந்: அழுகை வந்துது... மூண்டு பெட்டையளையும் நினைச்சன்... நிண்டிட்டுது... மூண்டு நாளா முழிசிக் கொண்டிருந்தன்...

நல்: சாப்பாடுமில்லாமல்...

யோக: தண்ணியுமில்லாமல்...

கந்: இண்டைக்குத்தான் லிப்ரத் திருத்திக் கீழ இறக்கினவை.

நல்: இடி விழுவான்கள்.

கந்: என்னைக் கண்டதும் பேயக் கண்ட மாதிரி திகைச்சுப் போனாங்கள்.

நல்: கடவுள் காத்தது... ஏதோ இந்தளவில தப்பி வந்திட்டியள்...

கந்: களுபண்டாசுக்கு வலு புளுகமாப் போய்ற்றுது, என்னைக் கண்டதும்.

நல்: சாகாமல் தப்பிற்றியள் எண்டோ...

கந்: குவைத்தில Lift Operator வேலை ஒண்டுக்குத்தான் தோதான ஆளைத் தேடிக் கொண்டிருந்தவராம்...

நல்: அதுக்கு?

கந்: மூண்டு நாளா லிபுக்குள்ள அடைபட்டிருந்தும், விசுர்கிசுர் பிடியாமல் இருந்ததால, நான் தான் அதுக்குச் சொல்லப் பட்ட ஆளெண்டு டிசைட் பண்ணிற்றேராம்...

யோக: ஓகோ... அடிச்சான் பிளாஸ்!

கந்: காசே தேவையில்லையாம்... Freeயா தங்கிட காசிலையே அனுப்பி விடுகினமாம்... அடுத்த கிழமையே Flight எண்டும் சொல்லிற்றேர்...

யோக: சோக்கெல்லோ....!

கந்: நல்லம்மா கடைசில நானும் போகப் போறன் வெளிநாட்டுக்கு...

நல்: நான் விட்டாலெல்லோ...

கந்: என்னப்பா சொல்றீர்...?

நல்: விடுங்கோ அந்தக் கதைய... எங்களுக்கென்ன குறைய... நீங்களிருங்கோ வீட்டோடை... வெளிநாடும் வெங்காயமும்.

(காட்சி முடிவு)

(மேடை நாடகம்)

பாத்திரங்கள் :

சக்கடத்தார்

பொன்னையா

இன்ஸ்பெக்டர்

இடம் : காவல் நிலையம்

(சக்கடத்தார் பொலீஸ் ஸ்டேஷன் 'ரிமாண்ட்' கூண்டுக்குள் நிற்க, பொன்னையா வருகிறார்.)

சக்க: பொன்னையா அண்ணை வந்திட்டியளே.... பாத்தியளே என்ற நிலமையை....

பொ: ஸ்... கத்திக் கதையாதேங்கோ. சக்கிடுத்தார்.... இன்சுபெட்டர் தேத்தண்ணி குடிக்கப் போயிருக்கிறாராம்... இப்ப வந்தாலும் வந்திடுவார்....

சக்க: அவர் இப்ப வரார்... அவர் வர இன்னும் 10 நிமிசம் கிடக்கு.

பொ: அவற்றை ரைம்ரேபிளே உங்களுக்கு மனப்பாடம் போல கிடக்கு...

சகீக: அவர் எப்ப வருவேர் எப்ப போவேர் ஆராரை எப்பிடிக்கவனிப்பேர், ஆராரிட்ட எவ்வளவு வாங்குவேர் எல்லாமே எனக்குத் தெரியும் அண்ணை. அதை வீட்டால் எனக்கு வேற என்ன வேலை. உப்ப உதுதான் எனக்கு பொழுதுபோக்கு...

பொ: அப்ப உள்ள வந்தாப்பிறகு சக்கிடுத்தார் சி ஐ டி யா மாற்றிறியள் எண்டு சொல்லுங்கோ... எல்லாம் இடவாசிதானே... எப்பிடி இடம் வசதியா இருக்கோ...

சகீக: வசதியோ... ஏன்கேக்கமாட்டியள்... இஞ்சென்ன ஏசியே பூட்டிக்கிடக்கு குளு குளு என்டிருக்கிறதுக்கு. காத்துயில்லை ஒரே புழுக்கம். மூட்டை ஒரு பக்கம். நுளம்பொரு பக்கம் போட்டி போட்டெண்டு என்னை ரத்தத்தைக் குடிக்குதுகள்... மூத்திர நாத்தம் வேற மூக்கைப் புடுங்குது.

பொ: கஷ்டம் தான்... Blood Bankல கொண்டேய் குடுத்திருந்தால் காசாவது கிடைச்சிருக்கும்.

சகீக: குடுக்காறன் ஒருபக்கம் நீலப்படம் காட்டுறவன் மற்றப்பக்கம் நடுவில நான் கிடந்து அல்லாடுறன்.

பொ: வியாழ மாற்றம் நல்லாத்தன் போட்டாட்டுது உங்களை... மனிசி வந்தவவே பாக்க.

சகீக: இதென்ன ஆசுப்பத்திரியே ஆளாள் வந்து பாக்கிறதுக்கு... அவ முறுக்குச் சுட்டு அனுப்பி வைச்சவ மச்சானிட்ட.

பொ: பிறகென்ன...

சகீக: ஆனால் முறுக்க நொறுக்கித் தள்ளிப்போட்டேர் இன்சுபெட்டர்.

பொ: எங்கிட பெண்டுகளின்ர பலகாரம் எண்டால் அவையளுக்கு அதில ஒரு தனிப்பறியம். அதிருக்க இப்ப ஏனாம் உங்களைப் புடிச்சந்து அடைச்சவங்கள்?

சகீக: அதுதான் எனக்கும் விளங்கேல்லை. அவை பேசிற சிங்களம் ஒரு அறுப்பும் எனக்கு விளங்காதாம். நான் பேசிற தமிழ் அவைக்குச் சிதம்பர சக்கரமாய் கிடக்கு.

பொ: நீங்கள் ஒண்டுக்கும் பயப்படாதீங்கோ... இப்ப நான் தான் வந்திட்டனே.

சகீக: அதுதான் எனக்குப் பயமாக்கிடக்கு.

பொ: ஏன் சக்கிடுத்தார்?

சகீக: ராத்திரி கனவொண்டு கண்டனான்.

பொ: எட உதுக்குள்ள கனவும் வருகுதே...

சகீக: ரி.வி. தான் பாக்க ஏலாமல் கிடக்கு கனவாவது வருகுதே அதுதான் ஒரு ஆறுதல்.

பொ: என்ன கனவாக்கும்?

சகீக: எமன் வந்து என்னையும் உங்களையும் இழுத்தெண்டு எமலோகத்துக்கு போற மாதிரி... எமனைப் பாத்தால் எங்கட இன்சுபெட்டர் மாதிரிக்கிடக்குது...

பொ: அ.... கனவுதானே...

சகீக: கனவுகள் சில நேரங்களில பலிக்கிறது தானே...

பொ: நீங்கள் ஒண்டுக்கும் யோசியாதீங்கோ... நான் கொழும்பில 10 வரியம் இருந்தனான். சிங்களம் எனக்கு தண்ணி பட்டபாடு... நான் கதைச்சென்னடால் இன்சுபெட்டர் ஆடிப் போயிருவேர்.

சகீக: எப்படியாவது என்னை வெளில எடுத்திடுங்கோ.

பொ: அதுக்குத்தானே நான் வந்திருக்கிறன்...

சகீக: அப்படிக்காத்து ஆறுமுகத்தாரையும் கூட்டியந்திருக் கலாமே...?

பொ: அவருக்கென்ன தெரியும். எனக்குத் தெரிஞ்ச லோப் பொயின்ருகளை நான் எடுத்து விட்டனெண்டால்...

சகீக: இன்சுபெட்டர் ஆடிப்போயிருவேர்...

பொ: பிடிச்சிட்டியன் பொயின்ரைச் சரியா... இருந்து பாருங்கோவன்.

சகீக: என்ன இருக்கிறது. நிண்டுதான் பாக்க வேணும். ஆ... அந்தா இன்சுபெட்டர் வாறேர்...

பொ: ஆளைப்பாத்தால் ஓலாவாலவாக்கிடக்கு. ம.... பின் பக்கத்தால எடுபட்டிருப்பேராக்கும்.

இன்ஸ்: கௌத பாங் ஓயா...கோமத அத்துளட்ட ஆவே... எப்பி உள்ள வந்தது?

பொ: நான் முன்பக்கத்தால வந்தனான். இஸ்ஸரா பத்தேங்.

இன்ஸ்: ஐ ஆவே...ஏங் வந்தது?

பொ: இவரைப் பாக்கத்தான் வந்தனான்... பேரகண்ட ஆவா...

இன்ஸ்: ஓயா மொக்குத் ஹரி கண்ட...மெயாகௌத? இவங் ஆர் உண்ட கட்டாளியா...?

சகீக: பொன்னையா அண்ணை இன்ஸ்பெக்டரிட்டச் சொல்லுங்கோ... அவன் இவன் எண்டெல்லாம் என்னைச் சொல்ல வேண்டாமெண்டு. நான் எவ்வளவு கியாதியான ஆளெண்டு எடுத்துச் சொல்லுங்கோ.

பொ: எயாகியனவா... எயா பொடி மினியாக் நே... லொக்கு மினியெக் ஏ நிஸா...ஏ நிஸா...

இன்ஸ்: மொக்கதபாங் ஏ நிஸா ஏ நிஸா கியலா பறணறெக் கோட்வாகே கறகெனவா... ஓயாட்ட சிங்கள தன்னெத்த?

பொ: தன்னவா... டிக்கக் டிக்கக் தன்னவா...ரி லி பாத்துப் பாத்துத்தான் சிங்களம் படிச்சனான். நீங்களும் இப்ப ரி லி யை பாத்துத்தானே தமிழ் படிக்கிறியள்.

இன்ஸ்: மட்ட தேரின்னே...

பொ: அப்ப நீங்கள் ரி லி பாக்கிறேல்லைப் போல...

இன்ஸ்: (பொன்னையாவைமேலும் கீழுமாப்பாத்து) மெயாட்ட கண்ட மொக்குத் ஹரி கெனாவா நெத்த...

பொ: கண்டது கடியதுகளைக் கொண்டாந்து குடுத்திட்டு இக்கணம் வயித்தால அடி எண்டேதும் வருத்தம் வந்தால் என்னை எல்லே பேசுவியள். அதால ஒண்டும் கொண்டரேல்ல.

சகீக: நானும் யோசிச்சனான் அண்ணை... என்னைப் பாக்க வெண்டு வந்தனியள் என்ன வெறுங்கையை விசுக்கிக்கொண்டு வந்து நிக்கிறியளே எண்டு...

இன்ஸ்: அனிச்சற எண்டகொட்ட மொக்குத்ஹரி கெயிண்ட ஹரித...

பொ: ஹி.... ஹி... நீங்கள் கேப்பியள் எண்டு தெரிஞ்சிருந்தால் கட்டாயம் கடலைக் கொட்டை எண்டாலும் கொண்டாந்திருப்பன்...

சகீக: என்னை ஏனாயிங்க அடைச்ச வைச்சிருக்கினமெண்டு கேளுங்கோ அண்ணை...

பொ: அதைத்தானே கேக்கப் போறன்.

இன்ஸ் : எயா மொக்கத ஆண்ணே...?

பொ : ஆண்ணே இல்லை இன்சுபெட்டர் அண்ணை அவர் என்னை அண்ணை எண்டுதான் கூப்பிடுறவர்... அண்ணை எண்டால் ஐயா...

சக்க : ஐயா எண்டால் அப்பு எல்லே ஏன் அண்ணை குழப்புறியள்...?

பொ : சக்கிடுத்தார் நீங்கள் கொஞ்சம் பேசாமல் இருங்கோ. இன்சுப்பெட்டர் ஏதோ கொதீல இருக்குமாப்போல கிடக்கு. இண்டேப்பாட்டுக்கு காசேதும் தண்டேல்லைப்போல...

இன்ஸ் : தங் அத்த கியன்ன...மெயா கௌத... ஓயாகே யாழுவெந...

பொ : யாழுவநே... யாழுவஇல்லை மெயா மகே சகலன்... (தனக்குள்) சகலனுக்கு என்ன சிங்களமாக்கும்... ஒரு கோதாரியும் வருகுதில்லை.

இன்ஸ் : கோதாரி வாறான் இல்லே எயா கௌத... ஓயாகே கட்டியாத...

பொ : கட்டியுமில்லை புண்ணுமில்லை இவர் என்றை சொந்தக் காறர்...

இன்ஸ் : பந்தங்காரன்...

பொ : இது தொந்தரவுதான்... ஆ... நாதயோ... நாதயோ... நல்ல வேளை ஞாபகம் வந்திட்டுது.

இன்ஸ் : நாதயோ...ரெண்டு பேரும் சேந்துதாங் கசிப்பு காச்சிறதாங்.

பொ : கசிப்போ... அதென்ன பூ?

இன்ஸ் : கனட்ட தெனவா...

பொ : (தனக்குள்) இந்தச் சொல்லை எங்கேயோ கேட்ட மாதிரித் தான்கிடக்கு... என்னமோ தாறன்னெண்டுறேர்... என்னெண்டுதான் வீளங்குதில்லை.

இன்ஸ் : (சிங்களத்தில்) என்ன ஏதோ வாய்க்குள்ள முணுமுணுக்கிறீர்.

பொ : அதொண்டுமில்ல இன்சுபெட்டர். நான் கேக்க வந்ததென் னெண்டால்.. இவரை ஏனிந்த மறியல் கூண்டுக்குள்ள அடைச்ச வைச்சிருக்கிறியள் எண்டதைத்தான்.

இன்ஸ் : மெயாத...மே பூறுவா கசிப்பு விக் கொறுவா நே...?

பொ : நே... எயா...ஏவாகே மிணிசு நே... (தனக்குள்) ஒரு மாதிரி இந்தச் சிங்களம் ஒழுங்கா வந்திட்டுது.

சக்க : இன்சுபெட்டர் என்னவாம் அண்ணை

பொ : நீங்கள் கசிப்பு வித்தனியளாம்.

சக்க : கசிப்போ... எட்டிலதப்பில கறுத்தானில கை வைச்சாலும் கசிப்புப்பக்கம் நான் தலைவைச்சம் படுக்கிறேல்லை எண்டு அவருக்கொருக்கா வீளக்கமாச் சொல்லுங்கோ அண்ணை.

பொ : அதைத்தானப்பா நான் வீளங்கப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறன்...

இன்ஸ் : முனங் பலலா வெறாந்த கௌத கியலா அப்பிட்ட தனகண்ட புளுவாங்... தன்னவாத...?

சக்க : இன்சுபெட்டர் என்னவாம்... மொலுமொலெண்டேதோ சொல்றேர்....

பொ: முசலப் புடிக்கிற நாய மூஞ்சீல பாத்தால் தனக்குத் தெரியுமாம் எண்டவர் சொல்றேர்.

சக்க: நான் முசலேதும் புடிக்கேல்லையே...

இன்ஸ்: நாங் புடிச்சது இவன கையில சாமானோட... ஸ்பொட்டில பிடிச்சது...

பொ: மெய்யாதானே சக்கிடுத்தார். தாங்கள் பிடிக்கேக்க கையில கசிப்போட நிண்டியளாம்... உண்மையைச் சொல்லிப் போடுங்கோ.

சக்க: உண்மையைச் சொன்னால் தானே இப்ப உபத்திரவமாக் கிடக்குது. கசிப்புக்கும் எனக்கும் எட்டாம் பொருத்தமெண்டு எத்தனைதரம் சொல்லி இருப்பன். சொல்லச் சொல்ல உதைதான். வறற போற பொலிசுக்காறனெல்லாம் என்னிலை தான் பழகிறான் - கராட்டே குஷ்பு எல்லாம்.

பொ: அது குஷ்பு இல்லை சக்கிடுத்தார் குப்பூ.

சக்க: என்ன சனியனோ... போதாக்குறைக்கு, இந்தா சரிஞ்சு கிடக்கிற இந்தக் குடுக்காரன் வேற மனிசிய நினைச்சுக் கொண்டு என்னில மேளம் தட்டுறான்.

இன்ஸ்: இவன் இப்பிடித்தாங் மிச்சங்கதைக்கிறது...

பொ: கதையக் குறையுங்கோ சக்கிடுத்தார். கதையக் குறையுங்கோ... கதைச்சுக் கதைச்சுத்தானே எங்களுக்கெல்லாம் இந்தப் பாடு....

சக்க: மனிசனாப் பிறந்தால் கதைக்க வேணும். இல்லை யெண்டால் மிருகங்களுக்கும் எங்களுக்கும் என்ன வித்தியாசம்... கதைப்பேச்சுக்கும் இஞ்சதடையோ. அநியாயமா எல்லா கிடக்கு.

பொ: நியாய அநியாயங்கள் இதுக்குள்ள வந்து நிண்டு கொண்டு கதைக்கக்கூடாது. பேசாமல் வித்தனான் தானெண்டு ஒப்புக் கொண்டிடுங்கோ. ஒரு அஞ்சாறு மாசம் தீர்ப்பினம். பிறகு வெளில வந்திடலாம்.

சக்க: என்ன பொண்ணையா அண்ணை பேக்கதை கதைக்கிறியள். செய்யாத குற்றத்தை செய்ததா நான் ஏன் ஒப்புக் கொள்ள வேணும்.

பொ: இப்ப எல்லாம் அப்பிடித்தான் சக்கிடுத்தார். குற்றம் செய்யாதவைக்குத் தான் கூடிய தண்டனை. குற்றம் செய்யிறவ சுதந்திரமா உலாவலாம். உங்களைப் போலவைதான் கூண்டுக்க இருக்க வேணும். உதுகளை எல்லாம் ஆர் கேக்கிறது.

சக்க: உண்மைதான் அண்ணை... நேற்றுப் பாருங்கோ விசாரணைக்கு எண்டு ஒரு பெட்டைய இழுத்தந்திச்சினம்... பிறகென்னெண்டால்....

பொ: உஸ்... உந்தக் கதையள் எல்லாம் நாங்கள் கதைக்கக் கூடாது இக்கணம் ஆறு மாசம் ஆறு வரியமாய் போயிடும்... வாயைத் திறவாதீங்கோ.

இன்: அல்பம் ஒன்றை மும்முரமாய் புரட்டியபடி இங்க வாராங்... இந்த போட்டோ எல்லாங் பாக்கிறாங்...

பொ: உங்கிட குடும்ப ஆக்களின்ர போட்டோவே...

இன்: இவங் எல்லாங் பெரிய IRC காரங்...

பொ: நான் உங்கிட கூட்டாளிமாராக்குமெண்டு நினைச்சன்...

இன்: இவங் பெரிய மேடறர்... 50 கொவை செஞ்சிருக்காங்...

பொ: அப்பிடியே... ஆள் அம்பிட்டால் கட்டாயம் மெடல் குடுப் பியளாக் கும்...

இன் : இவங் பிக்பொக்கட் காறங்...

பா : உங்களிட்டயும் அடிச்சவனோ...

இன் : இவங் குடுக்காறன்...

பொ : உங்களுக்கொண்டும் குடுக்காதவன்போல... முகத்தைப் பாக்கத் தெரியுது... உங்கிட முகத்தை இல்லை... அவன் முகத்தை...

இன் : இவங் ரேப் கேஸ்...

பொ : படம் முன்னால எடுத்தோ... பிறகு வீட்டெடுத்தோ...

இன் : அதுங் நீ கேக்க வேணாங்... அப்பிலாகே ராஜகாரிய வட அப்பி வெறாந்தட்ட கெரனவா...

பா : ஒமோம்... ரேப்பை நீங்கள் கவனியுங்கோ... எனக்கேன் அதெல்லாம்...

இன் : மெயா கசிப்பு விக் கொறுவா எக்க...

பொ : பொசிப்பில்லாமல் போய்றுதெனக்கு.... ஆளின்ர கசிப்பக் குடிச்சுப்பாக்க...

இன் : மெயாதமா எயா...

பொ : அவரோ... ஐயோ... இது அவரில்லை.... அவரின்ர சாங்கத்தில இருக்கிற வேற ஓராள்... பாருங்கோ... இவன்ர தலைய... என்ன மாதிரி மயிர் இருக்குது... இவருக்குப் பாருங்கோ முழு வழக்கை...

இன் : எல்லாங் டோப்... பத்துவரிசங் ஜெயில்ல இருந்திருக்காங்...

சக்க : பத்து வரிசம் மறியல் கூட்டிலயோ... பத்து வரியமா நான் மனசின்ர வீட்டிலதான் இருக்கிறனாமெண்டு சொல்லுங்கோ அண்ணை...

பொ : ரெண்டும் ஒண்டுதான் சக்கிடுத்தார்... கொஞ்சம் பொறுமையா இருங்கோ நான் வடிவா விளங்கப்படுத்திறன்... இன்ஸ்பெட்டர், உலகத்தில ஏழுபேர் ஒரே மாதிரி இருப்பினமாம் எண்டு சொல்றவ...

இன் : இவன் கூட இன்னுங் ஏழுபேர் இருக்கிறதாங்? தவறுத்தெனக் இன்னவாத...கோ...கோ...?

பொ : போச்சடா... இவரோடை ஏழுபேரில்லை... இந்தாளுக்கு விளங்கப்படுத்த விடஞ் சிதும்... அதில்ல இன்ஸ்பெட்டர் ஒரு கதைக்குச் சொல்றன்...

இன் : கதை... கத்தாவ... மொன கத்தாவ?

சக்க : என்னவாம் அண்ணை?

பொ : சுமமா கத்தாம இருக்கட்டாம். இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு உதாரணத்துக்கு சொல்லுறன், உங்களைப் பாத்தால் சாடையா வீரப்பன்ர சாங்கம் இருக்குது... அதால நீங்கள் தான் அவனெண்டு சொல்லேலுமே?

இன்ஸ் : அது தாரு வீரப்பன் சொல்றது... உண்ட கூட்டாளியா...

பொ : கூட்டாளியுமில்லை குப்பை வாளியுமில்லை... நீங்கள் பேப்பர் பாக்கிறேல்லையோ பாத்தால் ஏன் இந்தக் கூத்தாடுறியள்... இந்தியாவில பேமசான கடத்தல்காறன். ஒரு ஐஆர்சி.

இன்ஸ் : என்னை ஐஆர்சி சொல்றதா.

பொ : ஐயோ உங்களைச் சொல்லுவனே.... நீங்கள் ஒஐசி... அவன் ஒரு ஐஆர்சி. சொல்லேக்க ரெண்டும் ஒரே மாதிரிதான் கிடக்கு. ஒரு காலத்தில நீங்களும் ஐஆர்சியா இருந்திருக்கலாம், ஆனால் இப்ப ஒஐசி.

இன்ஸ் : ஓ... ஐ... சீ... (படத்தைக் காட்டி) ஏனங் இது இவங்கில்ல சொல்லுது.

பொ : அடிச்சச் சொல்லுவான்.

இன்ஸ் : என்னை அடிக்கப் போறது....

பொ : ஐயையோ உங்களை நான் அடிப்பனே... அடிக்கப் பிறந்தவ நீங்கள்... அடிவாங்கப் பிறந்தவ நாங்கள்...

சக்க : வடிவாச் சொல்லுங்கோ...

இன்ஸ் : என்ன சொல்றான்... வடி கியன்னே கசிப்புநே...

பொ : அவர் அதைப்பற்றி சொல்லேல்லை... பாவம் அவர் ஆள் ஒரு அப்பிராணி விட்டுடுங்கோ...

இன்ஸ் : அப்பிராணி... ஏ மொக்கத?

பொ : நான் ஒரு மடச் சாம்பிராணி...

இன்ஸ் : எயா அப்பிராணி... ஓயா சாம்பிராணி... மொக்குத் தேரன்னே

பொ : அதுதான் நானும் சொல்லவாறன்... எங்கிட உந்தத் தமிழ் உங்களுக்கு உதைக்கும் எண்டு விளங்காமல் நானும்..

இன்ஸ் : உதைக்கிறான்..எனக்கு நீ உதைக்கிறான்...

பொ : ஐயையோ... நான் உங்கள உதைப்பனே... உதைக்கப் பிறந்தனியள் நீங்கள்.

சக்க : உதை வாங்கப் பிறந்தவ நாங்கள்.

இன்ஸ் : நான் இவனை அரெஸ்ட் பண்ண நேரங் இவன் கையில கசிப்பு போத்தல் இருந்தது தானே.

பொ : என்ன சக்கிடுத்தார் உங்களைக் கசிப்புப் போத்திலும் கையுமாய் புடிச்சதெண்டு சொல்லுறேர் இன்ஸ்கபெட்டர்.

சக்க : முழுப் பொய்... முழுப் பொய்...

இன்ஸ் : பொறுக்கியண்ட எப்பா...

சக்க : பொறுக்கீன்ர அப்பாவோ... நான் பொறுக்கீன்ர அப்பாவோ... சொல்லுவியள் ஏன் சொல்லமாட்டியள் நீங்கள் வெளில இருக்கிறியள் நான் உள்ளுக்கெல்லே இருக்கிறன்...

பொ : கொஞ்சம் பொறுங்கோ சக்கிடுத்தார்... நடந்த தென்னெண்டு கொஞ்சம் விளக்கமாய் சொல்லுங்கோ பாப்பம்.

சக்க : நான் எங்கிட மருதடி ரோட்டால என்பாட்டில நடந்து வந்து கொண்டிருந்தன். அப்ப ஆரோ ஒரு வெங்கிளாந்தி ஒரு போத்திலோட ஓடியாந்து என்னைகையில தந்து இதைக் கொஞ்சம் வைச்சக் கொள்ளுங்கோ சக்கிடுத்தார் அவசரமாய் கிடக்கு இந்தா வாறெனெண்டு புளியமரத்துக்குப் பின்னால ஓடினான். அந்த நேரம் இவர் வந்தேர்... போத்திலைக் கேட்டேர். குடுத்தன். மணந்து பாத்தேர். என்ன ஏதெண்டு ஒரு கேள்வி கூடக் கேக்காமல் இஞ்ச இழுத்தந்திட்டார். உதுதான் நடந்தது...

பொ : நீங்கள் போத்தில மணந்து பாக்ககேல்லையே.

சக்க : மணந்துபாக்க அதென்ன சென்ட் போத்திலே?

பொ : தந்தது ஆர் ஆள் எண்டு தெரியுமே?

சக்க : நான் கண்ணாடி போட்டிருக்கேல்லை. அதால ஆர் எண்டு எனக்குப் புடிபடேல்லை. சாடையா உங்களைப் போலவும் தான் இருந்தது.

பொ : நீர் அடி மடலையே கை வைக்கிற ஆளாயிருக்கு..

இன்ஸ் : எயாகே லங்க டிக்க ஆலா கியண்ட, இவங் கசிப்பு காச்சிற இடங் எங்க இருக்கிறாங் தார்தார் கூட்டாளிங்க எண்டு கேட்டு சொல்றாங்.

பொ: நீர் கசிப்பு காச்சிற இடம் எங்க இருக்குதாம். ஆர் ஆர் சேர்ந்து காச்சிறையாளாமெண்டு இன்சுபெட்டர் கேக்கிறேர்.

சக்க: என்ன பொன்னையா அண்ணை இப்படி கேக்கிறியள்... நான் தான் காச்ச இல்லை எண்டு சொல்றனே..

பொ: அதை அவர் நம்புறேர் இல்லையே... போதாக்குறைக்கு உமக்காக கதைக்க வந்தால் நீர் என்னையே மாட்டிவிடுவீர் போலக் கிடக்கு.

இன்ஸ்: (சிங்களத்தில் நீளமாகப் பேசுகிறார் இறுதியில்...) ஓயாட்ட மே கொள்ளங்கே சம்பந்த மொக்குத் தியனவாத?

பொ: (தனக்குள்) சம்பந்தம் செய்தனியளோ எண்டு கேக்கிறேர் போலக்கிடக்கு. ஓ எங்கிட வீட்டோட அவருக்குச் சம்பந்தம்தான்...

இன்ஸ்: அத்தத...

பொ: அத்த தமாய்

சக்க: என்னவாம் அண்ணை

பொ: வேற என்ன உங்களை விடுறதில் பிரச்சினை ஒண்டு மில்லையாம். என்னைப் போல ஓராளினர் வீட்டில் சம்பந்தம் செய்த ஓராளர் பிழையான ஆளா இருக்க மாட்டியளாம்.

சக்க: பிறகேனாம் என்னை அடைச்ச வைச்சிருக்கினம்? வெளிய வீடச் சொல்லுங்கோவன்.

பொ: அதிலதான் சக்கடத்தார் பிரச்சினையே. உந்தப் பூட்டினரை திறப்பை எங்கேயோ துலைச்சுப் போட்டினமாம். தேடிக் கொண்டிருக்கினமாம்.

சக்க: தேட எத்தினை பேரைப் போட்டிருக்கினமாம்? எங்கட வல்லிபுரத்திட்டச் சொன்னால் ஒண்டுக்கு நாலு அடிச்சுத் தந்திடுவானே...

இன்ஸ்: கௌத வல்லிபுரம் கியன்னே?

பொ: அவர் இந்தப் பூட்டுகளுக்கு துறப்பு செய்யிற ஆள்...

இன்ஸ்: ஆ... பூட்டு உடைக்கிற ஆள்கூடும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா...?

பொ: சே...சே... அவனோடை சம்பந்தம் ஒண்டுமில்லை... அவர் அவற்றபாடு நாங்கள் எங்கிடபாடு...

சக்க: (பாடுதல்) என்னதான் நடக்கும் நடக்கட்டுமே

இன்ஸ்: மே... மே... சிந்து கியண்ட எப்பா

சக்க: சிந்து... காவடிச்சிந்து பாடச் சொல்றியளே....பா டினாப் போச்சு...

பொ: அவர் உங்களைப் பாடவே வேணாமாம்.

சக்க: ஏனாம்? எனக்குக் குரல் இருக்குது. பாடுறன் சிலோன் சவுந்தரராஜன் எண்டும் என்னைச் சொல்லுறவ. நான் பாடினால் பூட்டின கதவும் திறக்கும் (பாடுதல்)

இன்ஸ்: அப்போவ்... மெயா கறதற...(பூட்டைத்திறந்து வெளியே விட்டு) நீ வெளில போறாது நீ உள்ளே போறாது...

பொ: நான் உள்ளே போறதோ? ஏன் இன்ஸ்பெட்டர்?

இன்ஸ்: இவங் வெளில போய் இவண்ட கூட்டாளி எல்லாங் கூட்டியாறாங். வந்தா உன்னை நான் விடுறது...

பொ: துணைக்குப் போனாலும் பிணைக்குப் போகாத எண்டு உதுதான் சொன்னவங்கள்? பிணை எடுக்க வந்த ஆளைப் பிணைக்கைதியாக்கிப் போட்டியளே... இது எந்த ஊர் நியாயம் எண்டு கேக்கிறன்...?

சக்சு: பொன்னையாண்ணை சும்மா நியாயம் அநியாயமெண்டு உதுக்குள்ள நிண்டு கத்தாதேங்கோ இன்ஸ்பெக்டருக்கு பிடிக்காது. நான் போய்ச் சொல்லி விடுறேன் நல்லம்மாட்ட.

பொ: என்ன, முறுக்கனுப்பச் சொல்லியோ...?

சக்சு: கவலைப்படாதீங்கோ அண்ணை. வெளில போனப் பிறகு என்றை செல்வாக்கு என்ன மாதிரி எண்டு இருந்து பாருங்கோவன்.

பொ: என்ன, உந்த மறியல் கூண்டுக்கு ஏசி போடுவிக்கப் போறியளே...

சக்சு: நல்லகாத்திரமான இரும்பிலதான் Gate போட்டுக்கிடக்கு... ஏன் ரெட்டைப்படேல போட்டவையோ தெரியேல்ல... பொழுது போகாட்டி எண்ணிக் கொண்டிருங்கோ...

பொ: என்ன நாளையோ.

சக்சு: கம்பியத்தான். நான் வாரான் அண்ணை போஹமஸ்துதி இன்கபெட்டர். ஹி.... ஹி.... இஞ்ச உள்ள வந்தாப்பிறகு படிச்ச சிங்களமிது. (செல்லுதல்)

பொ: (பாடுதல்) யாரை நம்பி நான் பொறந்தேன் போங்கடா போங்க...

இன்ஸ்: மே கட்டவாகன இன்ட்... நெத்தங்கனட்ட தெனவா...

பொ: இப்ப விளங்குது என்ன தருவார் எண்டு. உள்ள வந்தாப் பிறகுதான் சிங்களம் வடிவாப் புடிபட்டுது. வெளியில போறதுக்குள்ள இனி வடிவாப் படிச்சிடுவன்.

திரை

நடிகர்கள்
ஜாக்கிரதை

(மேடை நாடகம்)

பாத்திரங்கள் :

கந்தசாமி	- யாழ்ப்பாண வீட்டுக்காரர்
நல்லம்மா	- கந்தசாமியின் மனைவி
வீரப்பன்	- சிங்களவர்
காளிமுத்து	- மலையகத்தவர்
இன்ஸ்பெக்டர்	- மட்டு நகர்க்காரர்
டாக்டர்	

காட்சி - 1

களம்: - கந்தசாமி வீடு.

நல்: பத்து மணியும் பிந்தீற்றுது... இன்னும் இந்தாளைக் காணேல்ல.. எங்கபோய் கூத்தாடிக் கொண்டு நிக்ருதோ தெரியேல்ல...

கந்: (வந்தபடி வெறிக்குரலில்) நல்லம்மா... நல்லம்மா... சூ... சூ

நல்: நான் இஞ்சதானப்பா நிக்கிறேன்... ஏன் சும்மா கத்தறியன்...

கந்: எட நீதானே... (சிரித்து) நான் ஏதோ எருமை மாடெல்லே வீட்டுக்கு வந்து நிக்ருதெண்டு நினைச்சிட்டன்.

நல்: ஓ.. உங்களோட கிடந்து அண்டலிக்கிற நான் வேற என்ன எருமை மாடுதானே...

கந்: கோலிச்சிட்டாய் போல கிடக்கு.... உன்னை நான் எருமை எண்டு சொல்லுவனே...என்ற கிளிக் குஞ்செல்லே நீ...

நல்: செல்லங் கொஞ்சிறேர் இப்பதான்... வயசு வட்டுக்க போகுதாம்... இப்பதான் வாலிபம் திரும்புதாக்கும்...

கந்: நல்லம்மா அம்பதிலும் ஆசை வரும்...

நல்: ஓ... ஆசையும் வரும்.... பூசையும் வீழும்... என்னப்பா இம்மட்டு நேரமும் எங்க கிடந்து உறுண்டு பிரண்டு போட்டு வாரியள்... இப்ப நேரமென்ன தெரியுமே...

கந்: நானென்னப்பா நேடியோ சிலோண்லயே வேலை செய்யிறன் அடிக்கடி நேரஞ் சொல்றதுக்கு...

நல்: பத்தரையாப் போச்சுது - தெரியுமே...

கந்: காலமையோ இரவோ...

நல்: இப்பிடிக்க கண்கடை தெரியாமல் குடிச்சால் - இரவு பகல் வித்தியாசம் தெரியாது தானே உங்களுக்கு...

கந்: எடியே, நானே கண்கடை தெரியாமல் குடிக்கிறன் எண்டுறாய்... எனக்கு கண்ணும் நல்லாத் தெரியுது கடையும் நல்லாத் தெரியுது... எங்கேடி உதில் தொங்கின மணிக்கூட்டைக் காணெல்லை... நீங்கள் கதவைத் துறந்து வீட்டிட்டு அயலட்டை வீடுகளில் போய் மினக்கெடுவீயள். ஆரோ என்ன காலையன் அடிச்சுக் கொண்டு போய்ற்றான். இதால தானேடி நான் சொல்றனான் கதவை முடிவையுங்கோ முடிவையுங்கோ எண்டு.

நல்: களவெடுக்கிறதுக்கு என்ன காலையன் ஆரும் வெளில இருந்து வரவேணுமே... நீங்கள் காணாதே...

கந்: நான்தான் அதை எடுத்து வித்துப் போட்டெண்டு சொல்ல வாரியே....

நல்: மணிக்கூடு இருக்க வேண்டிய இடத்தில தானப்பா இருக்குது. அந்தச் சுவரில தொங்கிற மணிக்கூட்டை இந்தச் சுவரில தேடினா... வடிவா கண்ணைத் திறந்து பாருங்கோ.

கந்: வீட்டையே திருப்பி வச்சிட்டியளே... ஓ... இருக்குதென்ன... எப்ப ரெண்டு வந்தது... ஒண்டுதானே இம்மட்டு நாளும் இருந்தது...

நல்: ஒண்டு தானப்பா இப்பவும் இருக்குது... உங்கிட கண்ணுக்குத் தானப்பா அதிப்ப ரெண்டாத் தெரியுது...

கந்: ரெண்டு கண்ணிருந்தா ரெண்டாத்தானேப்பா தெரியும்.

நல்: நான் ரெண்டாத் தெரியேல்லையே....

கந்: இல்லை ரெண்டு மடங்காத் தெரியிறாய்... ரெண்டாத் தெரிஞ்சிருந்தால் - சந்தோசப்பட்டிருப்பனே. ஒண்டுக்கு ரெண்டா இருக்கெண்டு...

நல்: ஓமோம்... படுவீயள்... படுவீயள்... எனிப்பிடிக்குடிச்சுக் காசைக் கரியாக்கிறியளப்பா...

கந்: நான் காசைக் கரியாக்கிறனே... எடி அறிவு கெட்ட கழுதை, உனக்குத் தெரியாதுடி நான் கொட்டிலுக்க போனா வாங்க வாங்க எண்டு எல்லாரும் என்னைக் கூப்பிடுவான்கள் தெரியுமே....

நல்: வாங்கப் போனால் வாங்க எண்டு தானே கூப்பிடுவான்கள்...

கந்: போன உடன வாங்கித் தருவாங்களடி தங்கிட காசில எனைக்கு இண்டைக்கு மணியம் அரைப் போத்தில் வாங்கித் தந்தான்.

நல்: பின்ன நீங்கள் அவனுக் கொண்டும் வாங்கிக் குடுக்கேல்லையே...

கந்: வாங்கிக் குடுக்காமல் - Full bottle... முழுப்போத்தில் நான் வாங்கிக் குடுத்தனான்.

நல்: அது தானே பாத்தன்...

கந்: அப்பதானேடி எனக்கு மரியாதை. இல்லையெண்டால் என்னை யெல்லே நக்கித் தின்னி எண்டு சொல்லுவாங்கள்...

நல்: அவன்களுக்கு உங்களைப் பற்றி நல்லாத் தெரிஞ்சிருக்கு... முதல் ஒரு அரைய வாங்கிக் குடுத்து உங்களுக்கு உசார் எத்திப்போட்டால் காணும். பிறகு நீங்கள் நல்லா வாங்கிக் குடுப்பியெண்டு. காசையும் கரியாக்கி உடம்பையும் பழுதாக்கி எனப்பா இப்பிடி தலைகால் தெரியாமல் நிண்டாடுறியள்...

கந்: மைகார்மை பெட்ரோல் - நீ ஆர் அதைக்கேக்க Who are you...?

நல்: ஓ கேப்பியள் தானே... இப்பதான் அவருக்கு இங்கிலீஸ் வருகுது..ஏண்டு உள்ள போனால் தான் எல்லாம் வெளில வரும்...

கந்: ஓமடி... இப்ப கொஞ்சம் கொஞ்சமா எனக்கு ஆத்திரம் வருது... இன்னும் கொஞ்ச நேரம் போச்சுதெண்டால்...

நல்: தெரியும் தெரியும் நிப்பாட்டுங்கோ... முறியிற மட்டும் தானே உங்கிட இந்த ஆட்டமெல்லாம்... முறிஞ்சாப் பிறகு காட்டுறனே நான் என்ற ஆட்டத்தை...

கந்: சாதுவாப் பசிக்குமாப் போல கிடக்கு... கடிக்க ஏதும் கிடக்கேப்பா...

நல்: இம்மட்டு நேரமும் என்ற காதைக் கடிச்சது காணாதே. குசினில போட்டு முடிவச்சுக் கிடக்கு... போய்ச் சாப்பிடுங்கோ... எனக்கு நித்திரை வருகுது நான் படுக்கப் போறன்... (உள்செல்லுதல்)

கந்: (தனக்குள்) 'பின்தாங்கி முன்னெழுவாள் பத்தினி, எண்டு தான் சொன்னவை. இவ என்னடா எண்டால் - முன்னால படுத்து பின்னால தான் எழும்பிறாள். கல்லானாலும் கணவன் Full ஆனாலும் புரிசன் எண்டு படிக்கேல்லைப் போல... படிப்பிக்க வேணும்.... (கதவு தட்டப்படுமொலி) அதாரது இந்த நேரத்தில வந்து கதவைத் தட்டிக் கொண்டு...

வீர: (கையில கத்தியுடன் உள் நுழைந்து) எ் சத்தங் போட வேணாங்..

கந்: இதென்னடா இது என்ற வீட்டில வந்து நிண்டு கொண்டு என்னைச் சத்தம் போட வேணாமாம்... சில நேரம் நான்தான் வேற ஆற்றயும் வீட்டுக்க வந்திட்டனோ... (வீரப்பன் சுற்றிவர நோட்டம்வீட) என்ன தம்பி தேடுறீர்... உம்மீட நாய் கீய் ஏதும் வீட்டுக்க உள்ளட்டிட்டுதோ...

வீர: உஸ்... நிக்கிட பேர் என்ன?

கந்: என்ற பேரே... முழுப்பேர் ஆறுமுகம் கந்தசாயி...

வீர: ஆறுமுகங்?

கந்: ஓ.... ஆனால் இப்ப இருக்கிறது ஒரு முகம்தான்...

வீர: மொத்தமா இங்க எத்தினை பேர் இருக்கிறாங்...

கந்: மொத்தமா எண்டு சொன்னால் நான்தான் இங்க கொஞ்சம் மொத்தமா இருக்கிறன்... நான் தண்ணி போடுற நேரத்தில் மாத்திரம் மனிசியும் மொத்தமாயிருவா...

வீர: உஸ்... மிச்சங் கதைக்க வேணாங்... நிங்க இங்க எத்தனை ஆள் எல்லாங்...

கந்: எல்லாமா நாங்கள் நாலு பேர்தான்...நான் என்ற மனிசி, மேன், மேன் அவளவுதான்... இப்போதைக்கு இங்க இருக்கிறது மூண்டு பேர்தான்... கடைசிப் பொட்டை பேத்தியாபிட்ட போயிருக்குது...

வீர: அது நல்லங்...

கந்: அதிருக்க நீர் ஆர்...? என்ன இந்த நடுச்சாமத்தில வந்து கணக்கெடுக்கிறீர்... ஏதும் குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு ஆளே...

வீர: நாங் வீரப்பன்...

கந்: நீர்தானே... கிளாட் டு யிற் யூ... நீர் காட்டுக்குள்ள எல்லோ இருக்கிறீராமெண்டு கேள்விப்பட்டன்... இப்ப என்ன சந்தனம் கிர்தனம் வீக்க வந்தனீரே...

வீர: நாங் அவங் இல்லே...

கந்: பின்ன அவற்ற மச்சானே..

வீர: நான் சிலோன் ஆளு...

கந்: ஓகோ நீர் சிலோன் வீரப்பனே... நீர் எந்தக் காட்டில இருந்து வாரீர்...

வீர: நாங்... ஜெயில்ல இருந்து வாராங்...

கந்: ஆ... ஜெயில்ல இருந்தே... ஆ... ஆ... ஜெ... ஜெயில்லயிருந்தே...

வீர: வீரப்பன்ங் தப்பி ஓடிப் போனது சொல்லி ரேடியோ நியூஸில சொன்னது தானே... அது நாங் தானே... நிங்க கேக்க இல்லியாங்.

கந்: அதமட்டும் நான் கேக்காமல் போய்ற்றன்... சொறி... அப்ப பிறகென்ன ரேடியோல அடிபடுற அளவுக்கு உம்மீடபேர்

பேமஸாற்றுது... என்ற பேர் அடிபடவேணுமெண்டால் நான் எங்கினையும் அடிபட்டு மண்டையப் போட்டால் தான் வரும் மரண அறிவித்தல்... அதிருக்க நீர் எவ்விடம்?

வீர: வெலிகட். நாங் ஜெயில் கம்பிய உடைச்சு ஓடி வந்ததுங்...

கந்: கம்பி நல்லா இத்துப் போய்ற்றுதாக்கும்... எப்பிடி இப்ப அங்க இடவசதி எல்லாம் நல்லாயிருக்கோ... சாப்பாட்டுக்கு இப்பவுங்களிதான் தாராண்களோ...

வீர: இதுங் என்ன தெரியிறதாங்...

கந்: (சிரித்து) நான் எத்தனை போத்தில் அடிச்சாலும் எரெடி தான் தம்பி... உது கத்தி... எனக்குத் தெரியாதே...

வீர: தெரியிறாங்கதானே...?

கந்: தெரியாமல்... எங்க வாங்கினனீர்...பேமென்றிலயே... என்ன விலை? நல்லதெண்டால் வாங்குவம்...

வீர: இது நாங் வீக்கிறாங் இல்லே... குத்திராங்... சதக்கதக் ஒரே குத்துங்... ஆள் அவுட்...

கந்: சதக் சதக்கெண்டால் ரெண்டு குத்தெல்லே... நீர் கணக்கில வீக்கோ...

வீர: நாங் இனி இங்கதாங் இருக்கப் போறாங்...

கந்: இஞ்சயே... வாடகைக்கு றூம் வீடுறதா நான் ஒண்டும் 'போட்' போடெல்லையே...

வீர: பொலிஸ் என்னை தேடுறாங்... நாங் இங்கதாங் ஒளிஞ்சிருக்கப் போறாங்...

கந்: கள்ளன் - பொலிஸ் வீளையாட்டு வீளையாட உமக்கு எங்கிட வீடுதான் கிடைச்சுதே...

வீர: இந்த வீடுதாங் ஊருக்கு கொஞ்சம் தள்ளி தனியா இருக்கிறாங்...

கந்: சன சந்தடிக்குள்ள இராமல் கொஞ்சம் தள்ளித் தனியா இருந்தால் நிம்மதியா இருக்குமெண்டுதான் இஞ்சவந்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறன்.

வீர: எனக்கு அதுதாங் புடிச்சிருக்காங்...

கந்: எனக்கு ஏழரைச் சனி புடிச்சிருக்குபோல....

வீர: நாங் உங்கிட சொந்தகாராங் சொல்லி நீங்க எல்லாருக்குங் சொல்றாங்...

கந்: சொந்தக்காரனெண்டோ... உம்மையோ...

வீர: நீங்கட மச்சாங் சொல்லி சொல்றாங்...

கந்: மச்சானோ... அச்சா... நீரென்ற மச்சான் எண்டு சொன்னாப் போல நம்புவினமே... என்ற சாங்கம் கொஞ்சமெண்டாலுங் உமக்கிருக்கே - உம்மைப்பாத்தால் கவுண்டமணி மாதிரி இருக்கு... நான்...

வீர: செந்தில் கணக்கா இருக்கிறாங்...

கந்: அதுசரி... அப்ப இனி எனக்கு உதை தான் எண்டுறீர்...

வீர: நாங் அப்படி உதைக்கமாட்டங்...

கந்: உதைச்சாலுங் நான் வாங்க மாட்டன்...

வீர: சின்ன வயசில நா ஓடிப் போனது சொல்லி சொல்றாங்...

கந்: நீர் ஓடிப் போகெல்லையே... ஓடி வந்தெல்லே இருக்கிறீர்...

நல்: (தூக்கக் கலக்கத்துடன் எழுந்து வந்து) ஆரோடயப்பா அங்க கதைச்சக் கொண்டிருக்கிறியள்... (விரப்பனைக் கண்டு) ஆ... ஆர் இவர்... ஆரும் புதுக் கூட்டாளியே...

வீர: வணக்கங் அக்கா...

கந்: (சமாளித்து) இவர்தான்... இவர்தான்... என்ற மச்சான்... வீ... வீரகத்தி...

நல்: வீரகத்தியெண்டொரு மச்சான் உங்களுக்கிருக்கிறதா நீங்கள் சொன்னதே இல்லையே...

கந்: இப்பதானே எனக்கே தெரியுது...

நல்: என்னப்பா சொல்றியள்... இன்னும் வெறி முறியேல்லையே...

கந்: சின்னன்ல உவன் வீட்டை வீட்டு ஓடிப் போய்ற்றான்... இப்பதான்...

நல்: திரும்பி வர வழி தெரிஞ்சுதாமே... அதிருக்க ஏனிவர் இப்ப கத்தியோட நிக்கிறேர்...

கந்: அவர் வீரகத்தியெல்லே... அதுதான்... ஹி... ஹி...

நல்: உங்களுக்கென்ன நடந்தது... பயந்த மாதிரி நிக்கிறியள்...

கந்: பயமோ... எனக்கென்ன பயம்... நான் ஆருக்குப் பயம்...

நல்: தம்பி பாவம் களைச்சு விழுந்து வந்திருப்பேர் - நீங்கள் போய் கதைச்சு மினைக்கெட்டுக் கொண்டு...

கந்: ஓம் ஓம்... பாய்ஞ்சு விழுந்து வந்ததில களைச்சத் தான் போயிருப்பேர்...

வீர: ஓ... மிச்சங் களைப்புங் மிச்சங் களைப்புங்...

நல்: ஏன் தம்பி ரெயில்லயே வந்தனீர்...

கந்: ரெயில்ல வராமல் மெயில்ல வர அவரென்ன - பாசலே? அல்லது வெடிகுண்டே...

நல்: இண்டைக்கு ரெயின்நல்லாலேற் போல... சரியானசனமோ...

வீர: மிச்சங் சனம்... பாஞ்சுதாங் ஏறி வந்தாங்...

நல்: உங்கிட மச்சான்எண்டுறியள் உவற்ற தமிழ் என்ன ஒரு மாதிரி...

கந்: உதைக்குதெண்டுறியே... அங்க உதைபட்டுக் கிதைபட்டு வளர்ந்ததில தமிழ் ஒரு மாதிரி மாறிப்போய்ற்றுது...

நல்: அங்க எண்டால்...?

கந்: அங்க எண்டால் அங்கதான்... வெலிகடேல... சிங்கள ஆக்களோட சேர்ந்திருந்ததில தமிழ் ஒரு மாதிரியாப் போய்ற்றுது...

நல்: தம்பி அங்க போய் என்ன தொழிலாம் செய்தவர்...

கந்: வேற என்ன கம்பி என்ற வேலைதான் செய்தவன்...

நல்: கம்பி எண்ணிறதோ?

வீர: நாங்... அங்க இரும்புக் கடை வச்சிருந்தாங்...

கந்: இரும்பு கிரும்பு வளைக்கிறதில நல்ல கெட்டிக்காரான்... கொண்டந்து குடுத்துப் பார் வளைச்சு காட்டுவான்...

நல்: பயணக் களையோட வந்த ஆளை நானும் மினக்கெடுத்திப் போட்டன்... தம்பி இன்னும் சாப்பிடெல்லைப்போல...

கந்: பிடிபட்டிருந்தால் நல்ல சாப்பாடு குடுத்திருப்பான்கள்...

நல்: பிடிபடுறதோ... என்னப்பா அலம்புறியள்...

கந்: இவன் வெளிக்கிடேக்கை... கோழி ஒண்டைப் பிடிச்சுக் காச்சிக் குடுக்கலாமெண்டு பாத்தவன்களாம். அது புடிபடாமல் போய்ற்றுதாம்.

நல்: பின்பை பசியோட தான் வந்திருக்கிறீர்... ஏனப்பா... நீங்களின்னும் சாப்பிடெல்லைத்தானே. உங்கிட சாப்பாட்டைத் தம்பிக்குக் குடுத்திட்டு, நீங்கள் தண்ணியக் குடிச்சிட்டு படுங் கோவன்... ஒரு நாளுக்குத்தானே...

கந்: (தனக்குள்) இருந்திருந்து மறை இறைச்சி காச்சிற நாளில பங்குக்கு வந்திட்டான் படுபாலி... என்றாப்பா ஆறுதலாச் சாப்பிட்டு வெளிக்கிட்டு வந்திருக்கலாமே...

வீர: அவசரமா வந்ததுங்கதானே...

கந்: ஒமோம் உனக்கு அவசரம் - எனக்குத்தான் அந்தரம்.

நல்: சரி சரி... கதைச்சது காணும்... போய்ச் சாப்பாட்டை எடுத்தந்து குடுங்கோ...

கந்: ஒரு அரை இருந்தால் அதை அடிச்சிட்டாவது படுத்திருக்கலாம்... பிறகு அதிலையும் பங்குக்கு வந்திருப்பானோ தெரியேல்லை... மச்சான் வீரகத்தி... வா வந்து விழுங்கு ராசா...

(தினா)

காட்சி - 2

வீர: (வந்தபடி) ஆ மச்சாங்... எப்படி சொகங்...

கந்: நீ வந்து என்னைச் சுகம் விசாரிக்கிற அளவுக்கு வந்திட்டுது. ம்... எல்லாம் காலத்தான்.

வீர: ஏன்ங் தலேல கைய வச்சு குந்தியிருக்கிறாங்... தலை இடிக்கிற தாங்...

கந்: ஓ... நீ வந்தாப்பிறகு பின்னாலயே தலையிடியும் வந்து சேர்த்திட்டுது... அடிக்கடி வயித்தையும் கலக்குது...

வீர: அதுக்கு நாங் உங்களுக்கு நல்ல மருந்தொண்டு செய்து தாராங்... அடிச்சா எல்லாங் சரி...

கந்: நான் ஆளே குளோசாயிருவனெண்டு சொல்றியே...

வீர: (சிரித்து) நீங்க நல்லா ஜோக்கடிக்கிராங்...

கந்: ஜோக்கோ... மனீசன் கவலை புலம்புறன்... நீ ஒண்டு...

வீர: ஏன் கவலைபடுறாங்... கவலைபட வேணாங்... நாங் இருக்கிறங் தானே...

கந்: நீ இருக்கிறதாலை தானேப்பா கவலையே படுறன்...

வீர: சும்மா சும்மா கவலைப்பட்டாங் நம்மட ஒடம்புதாங் வீக்கா போறாங்... நல்ல மாதிரி எக்சைஸ் செஞ்சு நம்மட ஒடம்ப கொண்டிஷனா வச்சிருக்க வேணுங்... புத்தர் என்ன சொன்னதுங் தெரியுமா?

கந்: எக்சைஸ் எடுக்கச் சொன்னவரே...

வீர: கவலைதாங் எல்லா கஷ்டங்களுக்கும் காரணங் சொல்லி சொன்னதுங்...

கந்: உன்னிட்ட வந்து சொன்னவரே...

வீர: யேசு சுவாமி என்ன சொன்னதுங்... எதை சாப்பிடுவங் எதை குடிப்பங் சொல்லி கவலைபட வேணாங்...

கந்: (தனக்குள்) அதுசரி உன்னைப்போல ஆற்றயும் வீட்டில போய்க் குந்தியிருந்து, சாப்பிட் டுக் குடிச்சுக் கொண்டிருந்தால் கவலைப்படத் தேவையில்லத்தானே...

வீர: ஆகாசத்துப் பறவைகளப் பாருங்கள்.

கந்: நீ என்னை வெளில போக வீட்டாலெல்லே நான் பாக்கிறதுக்கு...

வீர: அவை அறுக்கிறதுங் இல்லே விதைக்கிறதுங் இல்லே...

கந்: ஒமோம் உன்னைப் போல அவை அறுக்கிறதுமில்லை உதைக்கிறதுமில்லைத் தான்...

வீர: விவேகானந்தர் என்ன சொன்னதுங்...

கந்: இப்பிடி ஆக்களைப் போட்டு அறுக்க வேணாமெண்டு சொன்னவர்... உதுகளெல்லாம் எங்க படிச்சனி...?

வீர: உள்ளுக்கதாங்...

கந்: அப்ப உன்னைப்போல உள்ளுக்க போய் படிச்சாக்கள் தான் வெளில இப்பிடி உலாவிறவயும் எண்டு சொல்லு...

வீர: இந்த ஒலகத்தில நாங்க மத்த ஆளுங்களுக்கு எது சரி நல்லது செய்ய ஒணும். அதுக்குதுங் நாங்க பொறந்ததுங்...

கந்: நீ சொல்றாய்... நான் கேக்க வேண்டிக்கிடக்குது... அரசியல் வாதியா பிறக்க வேண்டிய ஆள் நீ, அரை நிமிஷம் பிந்திப் பிறந்திட்டாய் போல கிடக்கு...

வீர: இப்ப நாங் உள்ளுக்க போய் அக்காக்கு கொஞ்சங் வெறல்ப் பண்ணாங்... தண்ணி அள்ளி குடுக்க போறாங்...

கந்: செய்... செய்... திண்ட சாப்பாடு செயிக்க வேணுமெல்லே...

நல்: (வந்தபடி) என்னைப்பா கடும் யோசனையில இருக்கிறியள். எங்க வீரகத்தி..?

கந்: அவனை என் தேடுறாய்... அறுவான் எப்ப துலைவான் எண்டு நான் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறன்...

நல்: நீங்கள் என்னப்பா... சொந்தக்காறர் வந்தால் ஒரு நாலு நான் தங்க வீட விரும்பமில்லை உங்களுக்கு... பாவம் அது பெடி... ஒரு வஞ்சகமில்லாதது.

கந்: அப்பியோ? வஞ்சகமில்லாமல் நல்லா விழுங்கிறானே...

நல்: பால் வடிகை அதிர்ந் முகத்தப் பாத்நாப்பிற்கும் இப்பிடிச் சொல்ல உங்களுக்கு மனம் வருகுதே...

கந்: முகத்தில பால்வடியுதோ... என்ன பால் லக்ஸ்பிறையோ... நெஸ்பிறையோ...

நல்: வீரகத்தி வந்த நாள் தொட்டுத் தானப்பா எனக்குக் கொஞ்சம் நிம்மதியாயிருக்கு...

கந்: எனக்கிருந்த நிம்மதி போய்ற்றுது...

நல்: எத்தனை வேலை எண்டு பம்பரமாச் சுழண்டு செய்யிறான் தெரியுமே, தண்ணியள்ளித் தாறதெண்டால் என்னவிறகு கொத்தித் தாறதெண்டால் என்ன, இந்தா இந்தா எண்டு, என்னமாதிரி ஓடி ஓடிச் செய்யிறான்.

கந்: நாலு வேலையச் செய்து நல்ல வடிவா உனை மருட்டெற்றான் போல கிடக்கு. ஆரை எப்பிடிப் பிடிக்க வேணுமெண்டவனுக்கு வடிவாத் தெரிஞ்சிருக்கு... இனி அவனாப் போப்போறனெண்டாலும் நீ இழுத்து நிப்பாட்டருவாய் போலகிடக்கு...

நல்: அதைத்தானப்பா நான் சொல்ல வந்தனான். அவனாப் போகும்ட்டும் நீங்கள் வாய் திறந்து போ எண்டு சொல்லிப் போடாதீங்கோ...

கந்: வாய் திறக்க எலாமல் இப்ப மூண்டு நாளா நான் முழிச்சிக் கொண்டிருக்கிறது காணாதே...

நல்: இப்ப மூண்டு நாளாத்தானப்பா நீங்களும் மனிசன் போல இருக்கிறியள் எண்டு, நான் சந்தோசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறன்.

கந்: உனக்குச் சந்தோசம் எனக்குச் சங்கடம்... மூண்டு நாளாத் தண்ணி போடாமல் தலை கிறுகிறெண்டுது... உடம்பும் வயக் கெட்டுப்போய் தள்ளாடுது...

நல்: முந்தித் தண்ணியப் போட்டுத் தள்ளாடினியள் - இப்ப தண்ணியப் போடாமலே தள்ளாடுதெண்டால் லாபம் தானே... உதவி செய்யிறதுக்கு அவனைக் கேட்டுத்தானப்பா...

கந்: ஓ... இப்ப இஞ்ச எல்லாம் அவனைக் கேட்டுத்தானே... அவன் இரெண்டால் இருக்க வேண்டிக்கிடக்கு... எழும்பெண்டால் எழும்ப வேண்டிக்கிடக்கு... வெளில போறதுக்கு எனக்குப் பேரிஷன் இல்லை... அவன் வச்சது தான் இஞ்ச சட்டம்...

நல்: எல்லாம் உங்கிட நன்மைக்குத்தானே...

கந்: நன்மைக்கோ... ம்... உபத்திரவம் எப்ப துலையுமெண்டு நான் நாள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறன்...

நல்: உங்களுக்கெனப்பா அவனை இந்தளவுக்குக் காட்டேலாமல் இருக்குது...

கந்: நல்லம்மா... அவன் ஆர் தெரியுமே?

நல்: உங்கிட மச்சான்.

கந்: மச்சானோ... இஞ்ச கிட்ட வாரும்ன் சொல்றன்...

நல்: காதைக் கடிச்சப் போடாதீங்கோ... சொல்லுங்கோ...

கந்: மூண்டு கொலை...செய்து போட்டு... உள்ளை போன ஆள்...

நல்: அவனை உங்களுக்குப் புடிக்காட்டில் ஏனப்பா இப்பிடிச் சும்மா அபாண்டம் சொல்லியள்... பாவமது...

கந்: மெய்யாத்தானப்பா... ஒண்டாம் நம்பர் மேடறர் - Murderer;

நல்: என்னை உதை நம்பச் சொல்லியளே... நேற்றைக்கு நான் மூட்டைப்பூச்சி ஒண்டை நசிச்சுக் கொல்லப் போகேக்கையே 'பப்பப்' எண்டு சொன்னவன்...

கந்: ஒரு நாள் அவன் உன்ர கழுத்தை நசிச்சு கொல்லேக்கை நீ அவ்வவ் எண்டுவாய் - அப்பதான் விளங்கும் உனக்கு...

நல்: எனக்கெல்லாம் விளங்கும்... நீங்கள் இப்பிடி எத்தனை கதையக் கட்டுவியள்... உங்களைத் தெரியாதே எனக்கு... என்ன கறட்டி ஒணான் மாதிரி தலையத்தலைய நீட்டி வெளிய பாக்கிறியள்...

கந்: யமன் வாறானோ எண்டு பாக்கிறன்...

நல்: யமனோ? அவன் ஏன் இஞ்ச வாறான்...

கந்: என்னைக் கொண்டு போகத் தான்...

நல்: பின்னப் பாத்துக் கொண்டு நிலுவங்கோ... எனக்கு ஊரிப்பட்ட வேலை கிடக்கு உள்ளுக்க... (செல்லுதல்)

கந்: (தனக்குள்) எங்க ஆளைக் காணெல்ல இன்னும் கடிதம் கிடைக்கேல்லையோ...

காளி: (வந்தபடி) ஐயா, கும்பிடுறேங்க...

கந்: ஆ... வந்திட்டியே... இப்பதான் எனக்குப் போன உசிர்திரும்பி வந்திருக்கு... கடிதத்தில நான் எழுதியிருந்ததெல்லாம் வடிவாய் வாசிட்டாய் தானே... வீஷய மெல்லாம் விளங்கிச்சுதுதானே...

காளி: ஆள் ஆரு... காட்டுங்கய்யா... இப்பவே ஆளை சம்பல் போட்டிருறேன்... (உதார காட்டுதல்)

கந்: நான் என்ன தோசைக்கடையே வச்சிருக்கிறன். நீ சம்பல் போட - அதை நான் தொட்டுக் கொண்டு சாப்பிடுறதுக்கு...

காளி: ஒங்களுக்கு ஒண்ணின்னா இந்த யமன் உசிரையே குடுப்பேன்யா...

கந்: அப்பிடியெல்லாம் செய்து போடாதே... பிறகு அது வேற வில்லங்கம்... இப்ப அந்தரப்படாமல் நான் சொல்றதக் கொஞ்சம் ஆறுதலாக் கேள் கண்டியே...

காளி: நான் கண்டி இல்லங்க மாத்தளை...

கந்: நீ மாத்தளையோ அப்புத்தளையோ... இப்போதைக்கு உன்ர ஊர் புலோப்பளை விளங்குதே...

காளி: சரிங்க ஐயா...

கந்: இந்த ஐயா பையா எல்லாத்தையும் இப்போதைக்கு வீட்டிட வேணும்... இப்ப நீ எனக்கு மச்சான் முறை... என்ன பாக்கிராய்...

காளி: ஹி... ஹி... தங்கச்சி எங்கேங்க...

கந்: ம்... உடன தங்கச்சியத் தேடு...மேடேல யமனா நீ நல்ல வடிவா நடிச்சனி எண்டு போட்டுத்தான் உன்னைப் புடிச்சனான்... இஞ்சயும் வடிவா நடிச்சப் போடவேணும்.

காளி: கொன்னுபுடுறேங்க...

கந்: கொண்டு கிண்டு துலைச்சிடாதே... ஆளை ரைசா நீ வெளில அனுப்பிப் போடவேணும். அவளவுதான் எனக்கு வேணும்...

காளி: ஜமாய்ச்சுபுடலாங்க...

கந்: இப்பவும் கொட்டில்ல சமா நடக்குதோ...

காளி: அங்க எல்லாருமே உங்களப்பத்தி தாங்க பேசிக்கிறாங்க...

கந்: என்னைப் பத்தியோ...

காளி: ஆமாங்க... நாலு நாளா நீங்க அந்தப் பக்கம் வரல்லியா...

கந்: ஆள் அவுட்டாப் போய்ற்றன் எண்டே நினைச்சிட்டாங்களோ...

காளி: நடக்கக் கொள்ள முடியாம சீக்கா கட்டில்ல கெடக்கறீங்களாம்பு பேசிக்கிட்டாங்க...

கந்: இன்னும் நாலு நாள் போனா அந்த நிலைமைதான் வந்திருக்கு மெனக்கு... மனிசி வருகுது... எல்லாம் ஞாபகமிருக்கு தானே...

நல்: (வந்தபடி) ஆரப்பா இது... புது ஆளாக்கிடக்கு...

காளி: கும்பிடுறேங்க... நான் தான் யமனுங்க...

நல்: யமனோ...?

கந்: பயப்பிட்டாதை இவன் ஓரிஜினல் - Original யமனில்லை. நாடகத்தில யமனா நடிக்கிறதில்... பேமஸ் இவன் - காளிமுத்து தான் பேர். யமன்யமனெண்டுதான் நாங்கள் கூப்பிடுறது... என்ன காளிமுத்து திகைச்சப் போய் நிக்கிராய்... எடுத்து விடன் உன் வசனத்தை...

காளி: (உணர்ச்சிகரமாக) அக்கா, என்னைப் பத்தி மச்சான் உங்ககிட்ட எல்லாம் சொல்லியிருப்பாரு...

நல்: மச்சானோ...

கந்: ஓ... உவனும் ஒரு மச்சான்தான்... அவன் கொப்பற்ற வழி... உவன்...

நல்: கோத்தேன்ர வழியிலயோ...

கந்: சரியாப் புடிச்சிட்டாய்...

காளி: அக்கா இருவது வரிசத்துக்கு முன்னாடி ஊரைவிட்டு ஓடிப் போன நான்... இப்பதான் உங்களப் பத்தியெல்லாம் தெரிஞ்சு கிட்டு திரும்பி ஓடி வந்திருக்கேன்...

நல்: ஏன் ரெயில்ல இடம் கிடைக்கேல்லையே... ஏனப்பா இதென்ன உங்கிட மச்சான்மா ரெல்லாம்...

கந்: ஓடுகாலியளா இருக்கிறான்கள் எண்டு கேக்கிறியே... என்ர தங்கச்சி பிறந்த ராசி உவங்களை எல்லாம் ஓட்டிக் கலைச்சப் போட்டுது... கரிச்சட்டி கவுத்த மாதிரி அவள்டமுகத்தைக் கண்டான்கள், எடுத்தான்கள் ஓட்டம்...

நல்: உங்களை மட்டும் கலைக்கேல்லையே...

கந்: ஏன் கலைக்கேல்லை - உன்னிட்டக் கலைச்சு விட்டிருக்கே...

காளி: என்னை நீங்க எல்லாரும் மன்னிச்சிடணும்...

கந்: பாத்தியே எவ்வளவு அடக்கமான குணம் - முகத்திலயும் பால் வடியுது பாத்தியே...

காளி: (கட்டிப்பிடித்தழுது) மச்சான், உங்களை எல்லாம் நான் காணுவென்னு கனவில கூட நெனைச்சிருக்கேல்ல...

நல்: நாங்களும் ஒரு நாளும் உம்மைக் கனவில கண்டேல்ல... அதிருக்க இவற்ற தமிழும் என்ன ஒரு மாதிரி...

கந்: உதைக்குதெண்டுறியே... அதப்பா அவன் அங்கால தெற்க வெலிக்கடப் பக்கம் ஓடினான்... இவன் ஓடினது...

காளி: மாத்தளைப் பக்கமுங்க...

கந்: கேட்டியே... இப்ப ஜேர்மனிக்கும் பிறான்சுக்குமெண்டு ஓடிவன்கள் நாளைகிங்க வந்து கதைக்கேக்க அது வேறொரு தமிழா இருக்கப் போகுது...

நல்: எனக்கெண்டால் சந்தேகமா இருக்கப்பா...

கந்: என்ன மாத்தளையில் இருந்து இவன் ஓடியந்திருக்க மாட்டானெண்டே... வேணுமெண்டால் உவனர் சேட்டை மணந்து பார் மூண்டு நாள் வேர்வை மணம் அப்பியே அடிக்கும்...

நல்: இந்தக்காலத்தில மச்சான் மாமன் எண்டு சொல்லிக் கொண்டு வந்துவிடுகளுக்க பூந்து அகப்பட்டதுகளைச்சுறுட்டிக் கொண்டு போற சில கள்ளப்பயல்களும் உலாவிறாங்களாம் எண்டு கேள்வி...

கந்: அதெல்லாம் நானும் வடிவா வெறிபை பண்ணினாப்பிறகு தானப்பா ஆளை உள்ள விட்டிருக்கிறன்... சின்னன்னல மச்சான் ஓடிப்போக முந்தி ஒரு நாள் முதுகுக்குக் கீழ வச்ச சூட்டுக்காயம் அப்பியே இருக்குது. பாத்தனான். காளிமுத்து ஒருக்காக் காட்டுரை Trade markக்க அக்காக்கு ...

நல்: அதெல்லாம் சரியப்பா... உவற்ற முழியப் பாக்கத்தான் எனக்குக் கொஞ்சம் சம்சயமாக் கிடக்கு...

கந்: சம்ரைம்ஸ் சம்முழிஸ் ஆர் சச்... உவன்பிறக்கேக்கையே முழிசிக் கொண்டு தானப்பா பிறத்தவன்... அந்தப் பிறப்புவாசி- காளிமுத்து பாவம்... ஓடியந்து களைச்சப் போயிருப்பாய் - உள்ள போய் கொஞ்சம் படுத்து ரெஸ்ர எடன்... சாப்பிட்டிட்டாய் தானே...

காளி: இல்லீங் (காலை அழுத்த) க... (அவறல்) ஆ....

கந்: (மெதுவாக) என்ன மச்சான்... மச்சான்... ஆ

காளி: ஆமாங்க... ஹி... ஹி.... இல்லீங்க மச்சான்...

கந்: அதென்னமோ தெரியேல்லை இஞ்ச வாராவை எல்லாருமே வயித்தைக் காயப் போட்டிட்டுத்தான் வந்து சேர்றியள்... நல்லம்மா, சாப்பாடேதும் மிச்சமிருக்கே...

நல்: (வாயைப்பிதுக்கி) மறறும்... ஒரு பத்து இட்லி தான் கிடக்கு... அதுபாவம் தம்பி தண்ணியள்ளிக் களைச்சப் போய் வருவான்... அவனுக்குத் தான் அதுவும் காணும்...

(நல்லம்மா செல்ல...)

கந்: பாத்தியே சப்போட்ட... என்னமாதிரி இருக்கெண்டு...

காளி: ஒடைச்சிடலாங்க... ரெண்டு நா ரைம் குடுங்க... வேலைய கரீக்டா முடிச்சிடுறேன்...

கந்: ஏதோ உன்னைத்தான் நான் கடவுள் மாதிரி நம்பியிருக்கிறன்...

காளி: இந்த யமன நம்பிவைங்கள - யமன் ஒரு நாளும் கை விட்டதில்லீங்க...

(திறை)

காட்சி - 3

(மேடையின் நடுவில் குறுக்காக வீரப்பன் கிடக்க

காளிமுத்து பயத்துடன் அதிர்ச்சியில் உறைந்து நின்று பின் பதட்டத்துடன் இயங்குகிறான்)

காளி : (உட்புறம் பார்த்து) ஐயா... கந்தசாமி ஐயா... ஓடியாங்களேன்... இங்க சுறுக்கினு ஓடியாங்க ஐயா...

கந்: (வந்தபடி) என்ன... ஏன் பதர்றாய்... (வீரப்பன் கிடப்பதைக் கண்டு) எட, விழுத்தீற்றியே ஆளை... வீரந்தான்... கொண்டா கைய... கல்லுப்போல ஆளைக் கவிட்டுப் போட்டு ஏனிப்ப

நடுங்கிறாய்... இக்கணம் எழும்பி உதைச்சாலும் உதைப்பா
எண்ணே...

காளி: கொஞ்ச நேரமா முச்சுப் பேச்சையே காணமுங்க...

கந்: அவன் அப்பிடித்தான். விழுந்து படுத்தானெண்டால் அசையாமல்
கொள்ளாமல் பத்து மணித்தியாலத்துக்கு நித்திரை கொள்ளுவான்...

காளி: இது தூக்கம் மாதிரி இல்லீங்க... எனக்கு பயமா இருக்குங்க...

கந்: பயப்பிடுதா ஆளை எப்பிடி விழுத்தினி - அதைச் சொல்லு
முதல்வ....

காளி: நான் ஒண்ணுமே செய்யலீங்க...

கந்: நீ ஒண்டுமே செய்யாமலே உவன் விழுந்தவன்...

காளி: இப்பிடி ஒரு சின்னத் தட்டுத் தாங்க பொடரீல பட்டுத் தன்னேன்.
பொட்டின்னு சாஞ்சிட்டாருங்க...

கந்: ஒரு சின்னத் தட்டோடயே சரிக்கட்டிப் போட்டாய் பிறகென்ன...

காளி: இப்போ எந்திரிக்க மாட்டாருங்களாமே....

கந்: பொறு நான் எழுப்பிறன் ஆளை...(முதுகில் தட்டி) மிஸ்டர்
வீரப்பன்... மிஸ்டர் வீரப்பன்... ம்ஹைம்... ஆள் உசும்பக் காணம்...
அலவாங்கக் குடுத்துத் தெண்டினாத்தான் நிமிருவான் போல
கிடக்கு....

காளி: (அழுகையாக) அண்ணே...வீரப்பன் அண்ணே ..கொஞ்சம்
கண்ணத்தொறந்து பாருங்கண்ணே...

கந்: என்றா அழுது வடியிறாய்...போய் அந்த மணிய ஒருக்கா
எடுத்திந்து அடிப்பாப்பம்... அந்தச் சத்தத்துக்குத்தானே எழும்பிப்
பழக்கம் ஆளுக்கு....

(காளி மணியை அடிக்க)

நீ நால்லாத்தான் மணியடிக்கிறாய்... நெயில்வே
ஸ்ரேஷ்ணிலயும் வேலைக்கு நிண்டனியோ...

காளி: தாமஸிக்காம ஒரு டாக்டர் அழைச்சுக்கிட்டு வந்து காயிச்சா
நல்லதுங்க...

கந்: நீ பயப்பிடுமாப் போல ஒண்டுமில்ல... எண்டாலும் நீ
சொல்லுமாப் போலவும் செய்து பாத்திடுவம்... போய் ஆரையும்
கூட்டியாவன்...

காளி: (வெளியில் போய் கையைத் தட்டி) டாக்டர்... டாக்டர்...
டாக்டர்...

கந்: இதென்ன உவன் டக்சியக் கைதட்டிக் கூப்பிடுமாப் போல
டொக்டரக் கூப்பிடுறான்...

காளி: (வந்தபடி) டாக்டர் வர்றாரு..டாக்டர் வர்றாரு... டாக்டர்
வர்றாரு...

கந்: வாங்கோ...டொக்டர் வாங்கோ...இருங்கோ... தேத்தண்ணி
குடிக்கப் போறியளோ... ரெத்தம் குடிக்க... சா எடுக்கப்
போறியளோ...

காளி: தேடிப்போன மூலிகை காலில பட்டாப்பல நான் வாசலுக்கு
போன கையோட டாக்டரு வழில வந்துட்டாருங்க...

கந்: இவர் டொக்டர் தானோ... ஒண்டரைக் கண்ணும் ஆட்டுத்
தாடியுமா ஆளைப் பாத்தால் அப்பிடித் தெரியேல்லை...

காளி: இவர் டாக்டரே தாங்க...

கந்: எப்பிடிச் சொல்றாய்...

காளி: அவருதான் கழுத்தில கொழாய் மாட்டியிருக்காருங்களே...

கந்: குழாய் மாட்டினவனெல்லாம் டொக்டரே... அப்ப சண்டிக் கட்டுக் கட்டினவனெல்லாம் சண்டியனே...

டாக்: உஸ்...

கந்: என்னைவாம் டாக்டருக்குத் தர்...

காளி: (மெதுவாக) சத்தம் போட வேணாமாம்...

கந்: ஏன்ரா, உவர் என்ன ஒண்டும் கதையேராம்... வாயிலை வெத்திலை அடைஞ்சிருந்தால் துப்பிப் போட்டு வரச் சொல்லன்...

காளி: அவர் ஊமையுங்க...

கந்: ஊமையோ... இண்டைக்குத்தான் முதன்முதலா நான் ஒரு ஊமை டாக்டருக்குக் காண்பான்... ஹலோ Glad to meet you.. என்னடா டொக்டர் நாட்டிய முத்திரை எல்லாம் புடிக்கிறேர் டான்சும் படிச்சவரோ...

காளி: யாருக்கு வருத்தமாயின்னு கேக்கறாருங்க...

கந்: ஆருக்கு வருத்தமாமோ... இஞ்ச எல்லாருக்கும் தானே வருத்தம்... கண்ணுக்கு முன்னால உரல் குத்திபோல ஒரு சீவன் கிடக்கிறது தெரியுதில்லையாமே...

டாக்: உஸ்...

காளி: மெல்லமா பேசங்கையா இந்த டாக்டருக்கு வாய் தான் பேசாது... காது நல்லா கேக்குங்க...

கந்: ஏதோ அவரோட கூடக் குடியிருந்தவன் மாதிரிக் குறிப்புச் சொல்லாய்... காது கேக்கிறது 'சரி ஆளுக்கு கண்பார்வை சரியா இருக்கோ...

டாக்: உஸ்...

கந்: என்னடா பாம்பு சீறுமாப்போல அடிக்கடி உஸ் உஸ் எண்டுறேர்...

காளி: சும்மாலொடலொடன்னு சத்தம் போடாம ஒங்கள பேஷன்டா இருக்கட்டாம்ங்க...

கந்: ஏன் ஒரு பேஷன்த் காணாதாமே... உரலுக்குப் பக்கத்தில் உலக்கையக் கிடத்தினாப் போல என்னையும் கிடக்கட்டாமே...

காளி: இது மத்த பேஷன்ருங்க... பொறுமை... பொறுமை...

கந்: எருமை... எருமை... என்னை வீட நீ இங்கிலீசு கனக்கப் படிச்சிட்டாய் என்ன... பண்டிக்குட்டி எதிலயோ மூஞ்சியக் கொண்டு போய்த் தேய்க்குமாப் போல என்னடா செய்யிறேர்ப்ப...?

காளி: முச்ச வருதான்று பாக்கிராருங்க...

கந்: பின்னக் குழாய் ஏன் மாட்டியிருக்கிறேர்... வடிவுக்கோ...

டாக்: உஸ்....

கந்: அவனுக்குப் பதிலா உவர் முச்ச வீட்டுப் பாக்கிறேர் போல கிடக்கு...

காளி: எனக்கு வலத்த கலக்குதுங்க...

கந்: அதுக்கேன் என்னில வந்தொட்டிராய்... கொஞ்சம் தள்ளி நில்லன்... குளிச்செத்தினை நாளோ தெரியேல்ல... மாட்டுக்குப் பல்லைப் புடிச்சப் பாக்குமாப் போல பல்லை வேற புடிச்சப் பாக்கிறேர்.... ஏன்ரா உவர் மனிச டாக்டருக்குத்தரோ இல்ல மாட்டு டாக்டருக்குத்தரோ...

காளி: அவருக்கு ரெண்ணுமே தெரியுமங்க...

கந்: ஆயுர்வேதம் யுனானி எண்டு ரெண்டு மூண்டு தெரிஞ்சவையக் கண்டிருக்கிறன்... ஆனால் மாட்டு வைத்தியமும் மனிச வைத்தியமும் தெரிஞ்ச ஆளை இண்டைக்குத் தான் முதன் முதலாக் காணறன்...

காளி: எங்க தோட்டத்திலயும் அப்படி ஒருத்தரு இருந்தாருங்க...

கந்: அந்தாள் முதல்ல உன்ர பல்லைப் புடுங்காமல் வீட்டது தான் பெரிய பிழை... உன்னைப்போல ஆக்களால தானிரா பல்ப்பொடி பிசினசே படுத்தது...

காளி: எந்திரிச்சிட்டாருங்க...

கந்: வீரப்பனே...

காளி: டாக்டருங்க...

கந்: டாக்டுத்தர் என்ன முகட்டைக் காட்டுறேர்... :பாணைப் போட்டு வீட்டடாமோ... அது ரிப்பேர்... ரிப்பேர்...

காளி: அவர் :பாணைக் காட்டலீங்க... வானைக் காட்டுறாரு...

கந்: ஏனாம் வானத்தைக் காட்டுறேர்... மழை வரப்போகுதாமே... குடையும் ரிப்பேராம் எண்டு சொல்லு...

காளி: அவர் குடை ஒண்ணும் கேக்கலீங்க...

கந்: பின்ன?

காளி: கடவுள்தான் இனிக் காப்பாத்த வேணுங்கிறாரு...

கந்: ஆரை?

காளி: நம்மளத்தான்...

கந்: ஏனாம்...

காளி: ஆளு மௌத்தாயிட்டாராம்...

கந்: அவன் சைவக்காறன்ரா...

காளி: அப்ப சமாதியாயிட்டாருங்க...

கந்: இப்ப என்னடா செய்வம்...

காளி: செபிக்கலாங்க...

கந்: செபிக்கப் போறியோ... நீ என்ன வேதத்துக்கு மாறிற்றியோ...

காளி: ஆமாங்க... (முழுந்தாளிலிருந்து) பரலோகத்தில் இருக்கிற எங்கள் பரமபிதாவே, உமது அடியானாகிய வீரப்பனின் பாவங்களை மன்னித்து உம்மோடு கூட மோட்சராச்சியத்தில் அவரையும் சேர்த்து அவர் சமாதானத்தில் இளைப்பாற அருள் செய்யுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனான உம்மை இறைஞ்சி மன்றாடுகிறோம்...

கந்: எங்க டாக்டுத்தரைக் காணெல்ல... வந்தேர்... பாத்தேர் போய்ற்றேர்... எங்க நிண்டு மினக்கெட்டால் உவனோட துணைக்கு அவரையும் புடிச்ச நீ பரலோகத்துக்கு அனுப்பீருவியோ எண்டு பயந்திட்டேராக்கும்...

காளி: நானும் போகப் போறேங்க...

கந்: எங்க பரலோகத்துக்கே...

காளி: பணாவத்தைக்குங்க...

கந்: என்னை மாட்டிலிட்டிட்டு நீ மாத்திரம் நழுவிரலாம் எண்டு பாக்கிறியே பரதேசி...

காளி: இப்ப நாம் என்னங்க செய்யிறது...

கந்: உள்ள போய் ரேப்பை எடுத்துக் கொண்டு வா...

காளி: ஏங்க, 'உலகே மாயம்... வாழ்வே மாயம்' னனு சோகப் பாட்டு வச்சு கேக்கப் போறீங்களா...

கந்: எட அறுவானே அளக்கிற ரேப்ப கொண்டாடா... அளவெடுப்பம். உவனுக்குப் பெட்டி சொல்லித்தான் செய்விக்க வேணும் போல கிடக்கு...

காளி: அது சரிப்படாதுங்க...

கந்: ஏன் பெட்டி செய்யிறவன்களெல்லாம் வெளிநாடு போய்த் துலைஞ்சிட்டான்களே...

காளி: இவரை நாம பெட்டைல போட்டு தூக்கிட்டு போக அப்புறம் கொலை கேஸின்னு நம்ம புடிச்ச வாட்டிபுடுவாங்க.

கந்: கொலையா... எங்க... எது கொலை... ஆர் கொலை...?

காளி: நெசமா நாம இவனை கொல்லல்லேண்ணாலும் இதுவும் கொலை மாதிரிதாங்க... அப்புறம் பொலிசு விசாரணையின்னு வந்தா நாம கம்பி எண்ண வேண்டியதுதாங்க...

கந்: ஏன் உனக்கு கணக்கு வராதே... நான் எண்டால் பிழை விடாமல் எண்ணுவன்...

காளி: பொலிசு வரமுந்தி எப்படியாச்சும் 'பொடிய' மறைச்சிடனுங்க... கொல்லைப்புறமர் குழியத் தோண்டிப் பொதைச்சிடலாங்களா...

கந்: குழி தோண்டிற வேலை எனக்குச் சரிவராது கண்டியே. சுத்திரிக்காக் கண்டுக்கே குழி தோண்ட முக்கிறனான் நான்...

காளி: நான் முக்காம தோண்டுவேங்க...

கந்: நீ தோண்டுவாய்... இக்கணம் நீ தோண்டின குழிய நாய் வந்து தோண்ட...

காளி: பொலிஸ்காரங்க வந்து ஒங்க கண்ணை நோண்டிப் புடுவாங்க... ஏங்க துண்டு துண்டா வெட்டி... சாக்கில போட்டு கட்டி... கொண்டிட்டுப் போய் கடல்ல வீசிப்புடுவமா...

கந்: ஏதோ பாண் வெட்டற வேலை மாதிரி லேசாச் சொல்றாய்... இதுக்கு முந்தி எப்பவும் கறிக் கடேல வேலைக்கு நிண்டு அனுபவம் இருக்கோ...

காளி: கருவாட்டுக் கடேல நின்னிருக்கேங்க...

கந்: அப்ப ஆளைக் கீறி உப்புப் போட்டுக் காய வீட்டிட்டு ஆறுதலா யோசிப்பமே...

காளி: டைம் ஓடிகிட்டிருக்குங்க...

கந்: அப்ப மணிக்கூட்டை திப்பாட்டி வச்சிட்டு யோசிப்பம்...

காளி: டக்கெண்டு ஒரு முடிவுக்கு வாங்கையா...

கந்: டக்கெண்டு முடிவுக்கு வர இதென்ன உன்ர கருவாட்டு யாவாரமே... நீ பட்டெண்டு போட அவன் 'பொட்' 'டெண்டு போய்ற்றான்...

காளி: என்னங்க நீங்க, என்னை மாட்டிவுட்டிடுவீங்க போலருக்கு...

கந்: நான் உன்னிட்ட அவனை வீட்டை வீட்டு ஓட்டத் தான் சொன்னேன்.

காளி: இவர் ஓலகத்த வீட்டே ஓடிப்புடுவாரின்னு எனக்கெப்படிங்க தெரியும்... ரொம்ப ஹாட்டு வீக்கான ஆளுங்க.

கந்: செத்தும் கொடுத்தானாம் சீதக்காதி. இவன் பாவி செத்துத் துலைச்செனக்கு சீதபேதியத்தானிப்ப தந்திருக்கிறான்...போய்ச்

சேந்தாப்பிறகும் பல்லைக் காட்டிக் கொண்டு கிடக்கிற கிடயப் பாரன்... எனக்கு வார ஆத்திரத்துக்கு துலைவானை...

காளி: செத்துப் போனவங்கள் திட்டக் கூடாதுங்க... அப்புறம் அவங்க ஆவியா வந்து நம்ம சுத்துவாங்களாம்.

கந்: நீ எனக்கு காதில் பூச்சுத்திறியே சரி சரி... முதல்ல இஞ்சயிருந்து ஆளைத் தூக்கியண்டு போய்ப் பின்னால போடுவம்... பிறகு இருந்து யோசிப்பம்... நீ தலைப்பக்கம் பிடி நான் வால்ப்பக்கம் சீ... கால்ப்பக்கம் தூக்கிறன்...

காளி: யம்மாடி... பொணக் கணம் கணக்குதுங்க...

(கதவு தட்டப்படுதல்)

கந்: என்ன அங்க கதவு தட்டிக்கேக்குது... போய்க்கேள் ஆரெண்டு... தூக்கிறதுக்கு இன்னொரு ஆளுமிருந்தால் வசதி தான்... வார ஆளைக் கேட்டுப் பாப்பம்...

காளி: (நடுங்கியபடி வந்து) ஈ... ஈன்சுபெட்டருங்க...

கந்: இஞ்சுபெட்டரோ... ஏன்ரா போய் ஒளியிறாய் இஞ்சவாடா... கார்பெற்றோட சேத்துச் சுத்தி ஆளை மூலேக்க தள்ளுவம்... சுத்து சுத்து...ஸ் அப்பாடா... சரி... இனிப்போய்க் கதவைத் துற... இல்லையெண்டால் அந்தாள் உடைச்சாலும் உடைச்சுக் கொண்டு வந்திடும்...

வாங்கோ இஞ்சுபெட்டர் வாங்கோ... கண்டு கனகாலம் என்ன இஞ்சாலப் பக்கம்...(சுற்றிவர நோட்டமிட) என்ன இஞ்சுபெட்டர்... வீட்டை வாங்கப் போறியளே... சுத்திச் சுத்தி... சுத்தி... சுத்திப் பாக்கிறியள்...

இன்: நீங்க சுத்தி மூடி வச்சிருந்தாலும் எனக்கிட்ட மறைக்கெலுமே... மணத்தில கண்டு பிடிச்சுத்துவனே நான்...

கந்: ம... மணமோ... அதுக்கிடேல மணக்கத் துவங்கிற்றுதே...

இன்: எந்த மணமும் எனக்கிட்ட தப்பேலா...டக்கிண்ணு கண்டு பிடிச்சுத்துவன்...

கந்: மோப்பம் பிடிக்கிற நாய மூஞ்சீல தெரியுமெண்டுவினம் அப்ப உங்கிட ஸ்ரேஷனில நாய் வச்சிருக்கிற சிலவு மிச்சம்தான்...

இன்: (சுற்றிவைத்திருக்கும் கசிப்புப் போத்தலை எடுத்து) ஆ... இந்தா இருக்கு சாமான்... மிஸ்டர் கந்தசாமி கசிப்புக் காச்சிறது குத்தம்...

கந்: ஓம் இன்சுபெட்டர்... எனக்கெண்டால் கறி காச்சத்தன்னும் தெரியாது... கசிப்பெப்பிடிக்க காச்சுவன்...

இன்: அதை வாங்கிக் குடிக்கிறதும் குத்தம்...

கந்: அப்பியே... எனக்குத் தெரியாது...நான் லோப் படிக்கேல்லை இஞ்சுபெட்டர்...

இன்: இப்ப இதுக்கு என்ன சொல்லுறீங்க?

கந்: வேணுமெண்டால் மூண்டு பேருமாச் சேந்து அடிப்பம். ஆளாளுக்கு கொஞ்சம் குறையத்தான் வரும் அதுக்கென்ன செய்யிறது... சமாளிப்பம்...

இன்: நான் இஞ்சு குடிக்க வரல்ல மிஸ்டர்.

கந்: பின்ன...?

இன்: பிடிக்க வந்திருக்கிறன்...

கந்: ஆரை....

இன்: கொலைகாரனை...

கந்: கொ... கொலைகாரனோ...

இன்: ஓ... எனகிட்ட தப்பேலுமே... (காளிமுத்துவைக் காட்டி) இந்த ஆள் ஆரு... புதிய முகமா இருக்கு...

கந்: நான்... கா... கா... காளிமுத்துங்க...

இன்: காக்கா காளிமுத்தா...

காளி: காக்கா இல்லங்க... யமனுங்க...

இன்: யமனோ...?

கந்: அது நாடகத்தில இன்சபெட்டர் - நீங்க பயப்படாதீங்கோ

இன்: இப்ப என்ன நாடகம் நடச்சித்து இருக்கீங்க...

காளி: கொலை செய்யக் காலயில்லீங்க...

இன்: இருக்கு எல்லாத்துக்கும் காலமும் இருக்கு காரணமும் இருக்கு...

காளி: நான் உள்ளதை சொல்லிடுறேங்க...

இன்: அப்படி வாங்க வழிக்கு....

காளி: அது வந்துங்க...

இன்: சொல்லுங்க... எங்க வாங்கினீங்க...

காளி: எதையுங்க...?

இன்: இதைத்தான்...

காளி: அதை நான் வாங்கலீங்க...

இன்: நீங்க வாங்காம இது எப்படி இங்க வந்திச்சு? தானா நடந்து வந்திச்சா...?

காளி: அது வந்துங்க... டாக்டரு வந்தாரா... அவருதான் உட்டுசிட்டு போய்ட்டாருங்க...

இன்: டொக்டரா... ஆரு டொக்டர்... எந்த டொக்டர்?

கந்: ஊமை டொக்டர் இன்ஸ்பெக்டர்...

இன்: ஊமை டொக்டரோ No..No... அதெல்லாம் பொய்... கொலை செய்து போட்டுத்து அதை மறைக்க எப்படி நடச்சாலும் என்னிட்டத் தப்பேலுமே...

கந்: அது வந்தின்சபெட்டர்... தற்சேலா நடந்த ஒரு சங்கதி...

இன்: No..No... அதெல்லாம் ரூப்... ஜெயில்ல இருந்து தப்பி ஓடியந்த ஆளை மறைச்ச வைக்கிறது சட்டப்படி குத்தம்... தெரியும் தானே...

கந்: மறைச்ச வைக்க வேணுமெண்டு மறைக்கேல்லை இன்சபெட்டர்... இக்கட்டான சூழ்நிலை. மறைக்க வேண்டியதாப் போய்ற்றுது...

இன்: சரி... சரி... இப்ப ஆள் எங்க...

கந்: ஆள் இப்ப அவுட்... No more

காளி: No பட்டர்

இன்: No...No....நான் நம்ப மாட்டன்... He is in...

நல்: (வந்தபடி) இந்தாங்கோ பிரசாதம்... பிடியுங்கோ என்ன முழிசிறியன்... இதாரு...

கந்: அவர் இன்சபெட்டர் பாக்கத் தெரியேல்லையே... யூனிபோம் போட்டிருக்கிறேன்...

நல்: இன்சபெட்டரோ... இந்தாருங்கோ இன்சபெக்டர் நீங்களும் பிடியுங்கோ பிரசாதத்தில... எல்லாம் நல்லபடியா நடக்கும்... எங்க வீரப்பனைக் காணெல்லை... எங்கயப்பா வீரப்பன்?

கந்: (அழுது) வீரப்பன்... போய்ற்றான்... எங்களை எல்லாம் விட்டிட்டுப் போய்ச் சேந்திட்டான் நல்லம்மா...

நல்: என்னப்பா புலம்புறியள். அவன் என்னிட்டச் சொல்லாமல் எங்கயும் போகானே... அதென்னப்பா மூலேக்கை மூட்டையாச் சுத்தி வச்சிருக்கிறயள் காப்பற்றுக்க (Carpet-க்க)...

கந்: அது... அது... வந்து...

நல்: என்னமோ உள்ளுக்க அசையுமாப் போல கிடக்கு..

கந்: பே... பே...

நல்: என்னப்பா பே... பே... எண்டு முழிசிறியள்.. உங்களுக்கு என்ன நடந்ததிண்டைக்கு... இதென்ன கசிப்பு போத்தில்... ஓகோ பழையபடி துவங்கிற்றியள் போல கிடக்கு... இவர்தான் கொண்டந்தவரே... இதென்ன இன்செபெட்டர் வேலை... உவற்ற குடிய நிப்பாட்ட வேணுமெண்டு நான் ஒருபக்கம் பாடுபட நீங்கள் மற்றப்பக்கம் வேலை பாக்கிறியள் - சட்டப்படி உதுகளெல்லாம் பிழையான காரியமெண்டு உங்களுக்கும் தெரியாதே...

கந்: சட்டப்படி சட்டப்... எல்லாத்தையும் போட்டுக் குழப்பியடிக்க நீ வந்திட்டாய். இனி எனக்கு எத்தனை வரிசம் தீர்க்கப் போறாங்களோ தெரியேல்லை... (இன்ஸ்பெக்டர் கார்பெட்டை உருட்டக் கண்ணைக் கசக்கியபடி வீரப்பன் எழுதல்)

வீர: ஆ... மச்சாங்... கோமத...

இன்: எடே மலை விழுங்கி... நீ இங்கினாயா வந்து ஒளிஞ்சித்து இருக்க...

கந்: காளிமுத்து... என்னடா இது ஆள் சாகேல்லை...

காளி: ஆமாங்க... ஒருவேளை ஆவியா இருக்குங்களோ...

கந்: ஏன்ரா திரும்பவும் வயித்தைக் கலக்க வைக்கிறாய்...

இன்: மிஸ்டர் கந்தசாயி... இவர் ஆள் ஆர் தெரியுமா...

கந்: ஜெயிலால தப்பி ஓடியந்த தறுதலை... நீங்கள் தேடி வந்த ஆள்...

இன்: No..No..இவர் எண்ட மச்சான்...

கந்: மச்சானோ... மாமியார் வீட்டில இருக்கிறதால சொல்றியளே.

இன்: எண்ட தங்கச்சிய இவர்தான் கட்டித்து இருக்காரு...

கந்: பாவம் தங்கச்சி நசிஞ்சு போயிருப்பாவே...

இன்: வீட்டில கொஞ்சம் பிரச்சினை... கோவிச்சி... ஓடியந்திட்டார்..

கந்: ஜெயிலால வந்தமெண்டெல்லே என்னிட்டச் சொன்னான்... Sorry... சொன்னேர்...

நல்: நான் தான் அவரை அப்பிடிச் சொல்லச் சொன்னான்.

கந்: நீயோ... என்னப்பா எல்லாருமாப் போட்டுக் குழப்பியியள்...

நல்: இவர் வீட்டிலை கோவிச்சுக் கொண்டு ஓடியந்து எங்கிட அரியமலர் வீட்டில தான் நிண்டவர். அரியமலற்ற புரிசன் இவருக்கு நல்ல கூட்டாளியாம்...

கந்: உனக்கு அரியமலர் நல்ல கூட்டாளி என்னுமாப்போல...

நல்: அங்க அவளிட்டு முறுக்குப் புளியிற உரலை கேக்கப் போன இடத்தில உவரைக் கண்டன்...

கந்: உவர் அங்க அரியமலருக்கு புளிஞ்சு குடுத்துக்கொண்டு... ஐயீன் முறுக்குப் புளிஞ்சு குடுத்துக் கொண்டிருந்தவரே?

நல்: இல்லையப்பா... அங்க வந்து நிண்ட இடத்தில அரியமலர் புரிசனுக்குப் புத்தி சொல்லிச் சொல்லி, நித்தக் குடிகாறணாயிருந்த அவரை இவர் திருத்திப் போட்டோறும் எண்டு...

கந்: அரியமலர் புளுகினாளாக்கும்...

நல்: பின்னத்தான் உங்கிட குடியையும் உவரைக் கொண்டு
நிப்பாட்டுவமெண்டு போட்டு இஞ்சகூட்டியந்து ஒரு சின்ன நாடகம்
போடுவிச்சன்...

கந்: எட... நீ எல்லாரையும் வெண்ட நடிகையாயிற்றாய்... யமன்
பாத்தியே உன்னை வெண்டிட்டா என்ற மனிசி...

காளி: எல்லாமே நாடகமா போயிரிச்சங்க...

கந்: நல்ல வேளை ஆள் உசிரோட எழும்பிற்றான்... இல்லை
யெண்டால் இத்தறுதிக்கு எங்கிட நாடகம் கோட்டேறி இருக்கும்...

வீர: ஐயா, நங்க எல்லாங் என்னை மன்னிக்கிறாங்... நாங்
கொஞ்சங் அபின் அடிச்சாங்... அதுங்தாங் தலை சுத்தி விழுந்ததுங்...

கந்: அதுதான் விஷயமே... அதின்னும் முறியேல்லப் போலகிடக்கு...
(ரகசியமாக) சாமான் வேறையும் வச்சிருக்கிறியே... இனியென்ன
இஞ்சபெட்டர் எல்லாம் சரிதானே... பிறகுமேன் மூக்கை மூக்கை
நீட்டியண்டு திரியிறியன்...

நல்: இன்சபெட்டருக்கு குடிக்க ஏதும் குடித்தனியளே யப்பா...

கந்: ஓ... கசிப்பு குடுத்தனான். ஆனால் அவர் குடிக்க மாட்டெனண்
டிட்டேர்

நல்: நீங்களொண்டு... உள்ளை சோடா இருக்கு நான் போய்
உடைச்சிண்டு வாரன்...

கந்: போத்திலையே... அதக் காளிமுத்திட்டக் கொண்டந்து குடு...
ஒரேயடியில் உடைப்பான்... (உள்ளே சென்று திரும்பி ஓடிவந்து)

நல்: இஞ்சாருங்கோ... இஞ்சாருங்கோ...

கந்: என்னப்பா பேயக் கண்ட மாதிரி ஓடியாராய்...

நல்: (திக்கி) உ... உள்ள ஓ... ஒரு... ஆ... ஆள்

கந்: ஓராளோ.....(எல்லோரையும் எண்ணல்)

நல்: என்னப்பா எண்ணுறியள்?

கந்: நாங்கள் எல்லாரும் சரியா இருக்கிறமோ எண்டு எண்ணிப்
பாத்தனான்... சரியாத்தானே இருக்கிறம். பிறகெப்பிடி இன்னொரு
ஆள்...

இன்: கமோன்... கமோன்... கமவுட்... கமவுட்... கமோன் மிஸ்டர்
சினித்தம்பி கம் அவுட்...

கந்: என்ன இன்சபெட்டர் இருந்தாப்போல கமோன் கமோன் எண்டு
குதிரை ஓட்டுறேர்...

(டொக்டர் வர)

கந்: எட எங்கிட ஊமை டொக்டர்... கண்கிண் தெரியாமல்
வழிமாறி வெளில போறமெண்டு வீட்டுக்குள்ள போய்ந்தேறோ...

இன்: மிஸ்டர் கந்தசாமி... இவன் ஒண்டும் டொக்டர் இல்ல...
சரியான பிராட்... கிரிமினல்... ஜெயில்ல இருந்து தப்பி ஓடியந்து
கொலைகாரன் இவன் தான்...

கந்: கொலைகாரனே...பாத்தால் அசல் டொக்டர் மாதிரிக்
கிடந்துது...

இன்: எல்லாம் நடிப்பு...

கந்: ஆர் கொலைகாரன்... ஆர் டொக்டர்... ஆர் மச்சான் ஆர் மாமன்
ஒண்டுமே விளங்கமாட்டுதாம்... எல்லாருமே ஆளையாள் வெண்ட
நடிகங்களா இருக்கிறான்கள்...

இன்: இவனைத் தேடித்தான் நான் இங்க வந்தன். சீனித்தம்பி - இனித் தப்பிக் கிப்பி ஓடத் பாத்தியண்டா கொலை பண்ணிடுவன் றாஸ்கல்...

கந்: இன்னொரு கொலையா... எனக்கு... எனக்கு தலையச் சுத்துது... நல்லம்மா... நல்லம்மா... (மயங்கி வீழல்)

நல்: இஞ்சாருங்கோ... இஞ்சாருங்கோ...

(திரை)

கலிகாலக்
கலியாணம்

(தாளைய நாடகம்)

பாத்திரங்கள் :

ஸ்ரீப்ரியா	-	வீட்டுக்காரி
உமாசந்திரன்	-	ஸ்ரீப்ரியாவின் கணவன்
செல்வகுமாரி	-	அயல்வீட்டுக்காரி
கௌரி சங்கர்	-	செல்வியின் கணவன்
பரமேஸ்வரி	-	கல்யாணத் தரகர்
கமலாம்பிகை	-	மணப்பெண்
பத்மராசா	-	உமாவின் தம்பி

காட்சி - 1

களம் - ஸ்ரீப்ரியா வீடு.

(ஸ்ரீ Office புறப்படும் கோலத்தில் உமா சமையற்கார கோலத்தில்)

ஸ்ரீ:-

பொம்பிளநான்	ஓடியோடி
பகலிரவு	பாராமல்
போயுழைச்சுக்	கொண்டுவந்து
பாடுபட்டு	தேடுறத
கொஞ்சாக	காலாட்டிச்
சாப்பிட்டுச்	சோடிச்சு
சேதாரம்	பண்ணாமல்
சேமிக்கத்	தெரியோணும்.
ஆம்பிளையா	லட்சணமா
அடுப்படியே	கதியெண்டு
அடக்கத்தோ	டிருக்கோணும்
நல்ல ஆம்	பிள்ளைக்கு
ஒரு சூடு	காணுமெண்டும்
நல்ல ஒரு	புரிசனுக்கு
ஒரு வார்த்தை	போதுமெண்டும்
முன்னோர்தான்	சொன்னவயள்
பழமொழிய	மறக்காம
பண்பாக	நடக்கோணும்
எருமைக்கு	மேலமழை
பெய்தாப்போல்	இல்லாமல்
சொன்னதெல்லாம்	ஏறினதோ?
தறதறெண்டு	முழுசாமல்
குழுமாடு	போலதலை
ஆட்டாமல்	கொள்ளாமல்

வாய்திறந்து	பேசுமனோய்
முத்துதீர்ந்து	போயிருமே
மூக்கால	ஏன் அழறீர்?

உமா:-

விளங்கிச்சு	விளங்கிச்சு
எல்லாமே	வடிவாக
விளங்கிச்சு	சரிதானே..
(முணுமுணுப்பாக)	
எங்களினர்	தலைவிரிய
ஆர்மாத்	ஏலுமினி?

ஸ்ரீ:-

என்ன அது	ஏனிப்ப
எதுக்காக	வாய்க்குள்ள
முணுமுணுத்து	சிணுங்கினனீர்?
முசியுமேன்	முழிசினனீர்?

உமா:-

ஒண்டுவில்ல	ஒண்டுவில்ல
உண்ணாண	மண்டேக்க
விண்விண்ணெண்டு	குத்துதப்பா

ஸ்ரீ:-

தலையிடியும்	காச்சலும்தான்
தரித்திரம்தான்	எப்பவுமே
வேலைசெய்யக்	கள்ளமெண்டா
விதவிதமா	சாட்டு வரும்
வேலை செய்ய	ஏலாட்டில்
வெளிக்கிடலாம்	வீட்டைவிட்டு
வேணுமெண்டா	வேறானை
நான் பாப்பன்	நாளைக்கே

உமா:-

(உமா, ஸ்ரீயின் காலைப் பிடித்தபடி)
 வேணுமெண்டா அடியுங்கோ
 உதையுங்கோ வதையுங்கோ
 வேறொண்டப் பாக்கிறது
 வேணாங்கோ வீட்டிலுங்கோ

ஸ்ரீ:-

வேலைக்குப் போகேக்க
 விசரத்தான் கிளப்பாமல்
 காலையிப்ப விடுமைசே
 கரகரெண்டு மாய்மாலக்
 கண்ணீரும் விடுறதில
 விண்ணன்தான் வழியவிடும்
 (Tiffin Box ஐ எடுத்துக் கொடுத்து)

உமா:-

இந்தாங்கோ இடியப்பம்
 இடைநேரம் மறக்காமல்
 சாப்பிடுங்கோ வெளிக்கிடுங்கோ

ஸ்ரீ:-

சரிசரிநீர் சாலங்கள்
 செய்ததிப்ப காணும்போம்
 நான்போன பின்னால
 அண்டைஅயல் வீட்டுக்கு
 போய்நிண்டு மினக்கெட்டு

ஊர்வம்பு பேசாமல்
 வீட்டுக்க பூட்டிக்கொண்
 டிருக்கோணும் விளங்கிச்சோ

உமா:-

ஓமோமோம் ஓமோமோம்
 கண்மண்ணும் தெரியாமல்
 கார்பஸ்கள் ஓடுதப்பா
 கவனமாப் போய்வாங்கோ
 ரற்றா பை பை டாலிங்.

(ஸ்ரீ Hand bag சகிதம் வெளியேற கெளரிசங்கர் உள்
 நுழைதல்; சுளகில் பயற்றங்காய் ஒடித்தபடி
 உமாவிருக்கிறான்)

உமா:-

ஓகெளரி வாரும்ப்பா
 வந்துஇரும் உன்ர அவ
 வேலைக்குப் போய்ற்றாவே.

கௌ:-

வேலைக்கு அவபோய்ற்றா
 வேளைக்கே இண்டைக்கு
 மத்தியானச் சாப்பாடும்
 சமைக்கோணும் தோய்க்கோணும்
 வேலைக்கு குறையில்லை
 வீடிவிலலை எண்டைக்கும்

உமா:-

எங்களின்ர தலையெழுத்த
ஆரால மாத் தேலும்
ம்ஹுஹுஹும் (பெருமூச்சு)

கௌ:-

ஏனப்பா அழுதனீரே..
கண்ணெல்லாம் கலங்கிப்போய்
என்ன குறை என்கவலை?

உமா:-

இண்டைக்கும் அவ என்னை
ஏசித்தான் போட்டாப்பா
சாப்பாட்டில் உப்பில்லை
உறைப்பில்லை எண்டெல்லாம்
தூக்கியெறிஞ் (சு) அப்பாடி
துள்ளினதப் பாக்கேலா..

கௌ:-

ஈதென்ன அதிசயமே
ஊருலகில் எங்கயும்தான்
நாள்தோறும் நடக்கிறது
உதுக்காக ஏன் அழுவான்
விடுமப்பா விசராபோம்

உமா:-

உண்ணாண ஆம்பிளையா
பிறந்தாலே உத்தரிப்பு

அறம்புறமா பேசுவினம்
ஆத்தாட்டிக் கடைசியில்
அடி உதையும் போடுவினம்

கௌ:-

உதையெல்லாம் சீரியஸா
எடுத்தாவீண் வில்லங்கம்
ஒத்துமேவீ ஓடாட்டா
சில்லெடுப்பு தானப்பா
பஸ்ஸேறி நெரிபட்டு
ஓ::பீசில் பிழிபட்டு
உழைச்சு உடல் களைக்கிறவ
உண்ணாண அவயள்தான்
அதனால அவமனசு
கோணாமல் கொள்ளாமல்
நாங்குள்தான் எப்படியும்
அனுசரிச்சு போகோணும்

உமா:-

துசரிதான் கௌரிசங்கர்
காஸ்குக்கர் வேணுமெண்டு
கேட்டேரே அவலிட்ட
கொண்டந்து தந்தாவோ

கௌ:-

மண்டாடிக் களைச்சாச்சு
முண்டுமாசம் போகட்டாம்

உமா:-

வருசத்தோ	டண்டைக்கு
துணியெடுத்து	தந்ததுதான்
பெல்சொண்டு	வேணுமெண்டு
வாய் வீட்டன்	அவளவுதான்
போட்டு நீர்மி	னிக்கியெண்டு
பொட்டையளப்	பாக்கவுமோ
பேசாமல்	பறையாமல்
வீட்டுக்க	(இ)ருங்காணும்
எண்டெல்லே	கூசாமல்
உத்தரவும்	போடுகிறா

கௌ:-

கதையுக்க	கதையப்பா
தம்பியின்	கலியாண
பேச்சுக்கால்	எந்தளவில்?

உமா:-

எத்தனையோ	பேசிறுந்தான்
எண்டாலும்	ஒரு இடமும்
சரிவந்து	சேருதில்ல
அதிலபிழை	இதில பிழை
அதக்கொண்டா	இதக்கொண்டா
நூத்தியெட்டு	கெண்டிஷன்கள்
எல்லாமும்	சரிவந்தால்

சாதகத்தில்	பிழைபாடு
ஏழிலசெவ்	வாயெண்டால்
இழுபறிதான்	கலியாணம்
வயசுமெல்லே	ஏறுதிப்ப
இருவத்தி	ஏழெண்டால்
இனியெங்க	பொம்பிளைய

கௌ:-

கனடாக்கும்	குவைத்துக்கும்
கண்டகண்ட	நாட்டுக்கும்
வெளிக்கிட்டப்	போகுதுகள்
பெண்புரசு	எல்லாமும்
வெளிநாடு	பறந்தாச்சு
உள்நாட்டில்	எங்கயப்பா
உருப்படியா	பெண்டுகள்

உமா:-

மடியிலதான்	நான்நெருப்ப
கட்டியெண்டு	பாத்திருக்கன்
பெடியனிவன்	கரைசேர
இல்லையெண்டா	தலையிடிதான்
ஆருக்கும்	சொல்லாத
அவவுக்கும்	இவனிலபார்
நோக்கமொண்	டிருக்கப்பா

கௌ:-

உதுஎன்ன	கதையப்பா
ஆசைப்பட்ட	டென்னத்த?
அது வேற	லீட்டுக்குப்
போறபெடி	தெரியாதே..

உமா:-

ஆனாலும்	இவனை அவ
வச்சிருக்க	லாம் எண்டு
அடிமனசில்	அவவுக்கு
ஐடியாத்தான்	போலிருக்கு
அதுதானே	எனக்கிப்ப
நெஞ்சுவலி	ஆயிருக்கு

கௌ:-

அப்பிடித்தான்	கதையெண்டா
அதுபிறகு	லில்லங்கம்
எப்பிடியும்	இனிச்சுறுக்கா
ஒப்பேற்றப்	பார்பின்ன
நான்வாறன்	போய்ப்பிறகு

காட்சி - 2

(வீட்டு Hall இல் ஸ்ரீபிரியா அமர்ந்திருக்க செல்வகுமாரி வருகிறாள்)

ஸ்ரீ:-

ஆரப்பா	அது அங்க
செல்வாவே	கம் கம் கம்...

செல்:-

என்ன ஸ்ரீ	இண்டைக்கு
பத்மாவப்	பாக்கவெண்டு
பொம்பிளையும்	புரோக்கரம்மா
பரமேசு	வரியோட
வாறாவாம்	எண்டுதை

ஸ்ரீ:-

ஓமோமோம்	பெடியனுக்கு
எத்தினைய	பேசினம் நாம்
இதுவாச்சும்	சரிவந்தா
ஒரு பாரம்	குறையுமெலா

செல்:-

அது இருக்க	பெடி எங்க
அசுமாத்தம்	காணேல்ல..

ஸ்ரீ:-

அவரங்க	உள்ளுக்க
உடுத்திப்ப	டுத்துகினம்
உம்மோட	மிஸ்டர் உமா
சந்திரனும்	சங்கரம்தான்
வெளிக்கிடுத்தி	விடுகினமாம்

செல்:-

சாப்பாடும்	பலகாரம்
எல்லாமும்	ரெடியாமோ?

ஸ்ரீ:-

கடலட்டும்	பற்றிஸ்ஸும்
கேக்கோட	சான்ட் லிச்சும்
கூல்நிங்கும்	ஐஸ்க்நீழும்
ஒக்கோம	றெடியப்பா

செல்:-

ஒடருக்கோ	(எ)டுத்தனியன்?
----------	----------------

ஸ்ரீ:-

நோநோநோ	ஓடரில்ல
எல்லாமே	வீட்டிலதான்

செல்:-

மாப்பிளையும்	சமையலில
எக்ஸ்பேட்டாம்	எண்டவதான்

ஸ்ரீ:-

இண்டைக்கு	சாப்பிட்டுப்
பாக்கத்தான்	போறீர்நீர்
ருசியெண்டா	சொல்லேலா
தொங்கல்தான்	பொய்யில்ல
கைப்பிடிக்கப்	போறவனும்
கட்டாயம்	முற்பிறப்பில்
கொடுத்துவச்ச	பிறவியப்பா

செல்:-

எட்டட்ட	நானெல்லே
அவசரமா	முடிச்சிட்டன்
என்ர அவர்	சமையலில

சரியான	ஷோர்ட்டப்பா
உப்புப்புளி	காரமெல்லாம்
ஒவரெண்டா	படு ஓவர்
அது பேசி	வேலையில்ல

ஸ்ரீ:-

குக்கறிக்கும்	தையலுக்கும்
குஞ்சுத்தம்பி	மாஸ்டரிட்ட
கொண்டேநீர்	சேத்து வீடும்
கறண்டியான	ஆளப்பா

செல்:-

கோண்டிச்சுக்	கொண்டங்க
காறொண்டு	வருகுதப்பா

ஸ்ரீ:-

அவையள் தான்	அவையள்தான்
இஞ்சேரும்	உம்மைத்தான்
ஆக்களவை	வந்தாச்சு
ஆலத்தித்	தட்டத்தை
எடுத்தாரும்	எடுத்தாரும்.

(உமா சந்திரனும் கௌரி சங்கரும் ஆலாத்தி எடுக்க
பரமேஸ்வரியும் கமலாம்பிகையும் உள் நுழைதல்)

ஸ்ரீ:-

வாருங்கோ	வாருங்கோ
சொன்னபடி	ரைமுக்கு
சரியாக	வாறியள்

பர:-

பாருங்கோ	ஸ்ரீப்ரியா
பங்ஷுவலுக்	கெப்பவுமே
பரமேசு	வரியெண்டு
பேரெனக்கு	தெரியாதே?
பேந்தென்ன	பாக்கிறியள்
சின்னால	ஆரையிப்ப?
ஒகோகோ	அவயளயே?
அவவுக்கு	மீற்றிங்காம்
'பொம்பிள்ள	இலவுக்கு
மாப்பிளைய	பிடிச்சதெண்டா
தங்களுக்கும்	சரிதானாம்
தாய்சொல்லிப்	போட்டாப்பா
பிறகென்ன	பாக்கிறியள்
மாப்பிளையக்	கூப்பிடுங்கோ.

ஸ்ரீ:-

என்னப்பா	மினக்கேடு?
கெதிப்பண்ணி	பத்மாவ
கூட்டியண்டு	வாருங்கோ

(பத்மராசவை பட்டுவேட்டியில் உமா, கௌரி இருபுறமும் பிடித்து அழைத்து வரப் பத்மராசா எல்லோரையும் விழுந்து வணங்குதல்)

பர:-

தம்பிகொஞ்சம்	வெக்கறையோ
தலை நிரி	மாட்டேராம்?

ஸ்ரீ:-

வெளியுலகம்	பாராமல்
திரியாமல்	கொள்ளாமல்
வீட்டுக்க	யேவளந்த
பெடிதானே	தெரியாதே..

பர:-

அதுதானே	தேவையிப்ப
அப்பசரி	அடுத்தென்ன?
என்னகமல்	மாப்பிளைய
கண்ணால	விழுங்கிறியே
பிடிச்சிருக்கோ	முடிச்சிடவோ?

கம:-

நான்கொஞ்சம்	தனியாக
இவரோட	பேசோணும்

ஸ்ரீ:-

அதுக்கென்ன	பேசுங்கோ
நல்லாகப்	பேசுங்கோ

பர:-

எடதம்பி	பத்மராஸு
ஏன்வெக்கம்	சாச்சாச்சா
போய்க்கதையும்	போய்க்கதையும்
உம்மையொண்டும்	அவளிப்ப
விழுங்கிரப்	போறேல்ல

கம:-

ஓய் மிஸ்டர்	உமக்கென்னை
பிடிச்சிருக்கே	சொல்லுமன்மான்

வெக்கத்தப் பாருங்களன்
 ஸீஷயமுள்ள ஆள்தான் நீர்
 சமையலோட தையல் எல்லாம்
 வடிவாகத் தெரியுமாக்கும்
 (உணவுத் தட்டத்தை உமா நீட்டியபடி)

உமா:-

சமையலில ஆள் எக்ஸ்பேட்
 சாப்பிட்டுப் பாருங்களன்
 (கமலா சாப்பிட்டுப் பார்த்து)
 நீர் தானே செய்ததிது
 நல்லாகத் தானிருக்கு
 படிக்கேக்க கொள்ளேக்க
 பக்கத்து வீட்டில நீர்
 ஆரேனும் பெட்டயளக்
 காதலிச்சுக் கீதலிச்சு
 எனிப்ப கண்ணீரை?
 நான்சும்மா தான்கேட்டன்
 இல்லையெண்டா சரிதானே..

பர:-

என்னம்மா நீ அவரை
 இப்பிடியா வெருட்டிறது
 ஆகிலும்தான் வாயுனக்கு
 பாவமது அப்பாவி
 வாய்பேசா ஒருசாதி
 அதுதம்சி அப்பிடித்தான்
 அழவேணாம் நீரிப்ப..

கம:-

அதுஇருக்க புரோக்கரம்மா
 எனக்கு ஒரு சந்தேகம்

பர:-

அநியாயம் சொல்லாமல்
 என்னெண்டு கேள்கேதியா

கம:-

ஒரு சொல்லும் பறையாமல்
 ஊமாண்டி போலிருக்கேர்
 ஒரு வேளை இவருக்கு?

பர:-

வாய் ஊமை எண்டுறியோ
 தம்பியிப்ப உடனடியா
 தட்டாமல் தடுக்காமல்
 ஒரு பாட்டை எடுத்துலிடும்
 கேக்கட்டும் எல்லாரும்
 பிறகுகதை சொல்லட்டும்
 காட்டுமிப்ப கலறையும் நீர்

பத:-

(செருமி)ம்... ன்...கு ம்...ங்...ங்...கு
 என்னபாட்டு நான் பாட
 எப்படித்தான் நான் பாட
 எல்லோரு மே பாக்க
 என் நாவு மே குழற
 வெக்கத்த வீட்டிங்கு

பக்கப்பாட் டில்லாம
என்னபாட்டு நான்பாட
(தாளத்துடன் கமலாவுட்பட எல்லோரும் கைதட்ட)

கம:-

ஆகாகா ஆகாகா
என்னகூரல் என்னகூரல்
என்னபாட்டு என்னபாட்டு

பர:-

பாட்டால பொம்பிளைய
பிடிச்சிட்டீர் பிறகென்ன
(பத்மராசா வெட்கப்பட்டு எழுந்து உள்ளே ஓடுதல்)

காசு நகை நட் டெண்டு
பேசியத தாருங்கோ
காணி உறுதி வீடுவளவு
பிசுகொண்டும் இல்லையெல்லோ
பின்னால இன்னொண்டு

செல்:-

அது என்ன புதுக்குண்டு?

பர:-

ஓஃபீசுக் கெண்டு இவ
போகவரத் தெரியாதே
இசுக்கூட்டர் ஒண்டிருந்தா
உதவுமெண்டு எண்ணுகினம்
படத்துக்கு பீச்சுக்கு

பின்னால அவரோறி
போய்வரவும் சுகம்தானே

ஸ்ரீ:-

அதுக்கென்ன கனசெலவே

பர:-

அது ஓக்கே என்டாச்சு
அத்தோட இன்னொண்டு

செல்:-

அறுக்காமல் இழுக்காமல்
அடுத்ததையும் சொல்லுங்கோ

பர:-

இவவோட அப்பாக்கு
BP யும் நீரிழிவும்

செல்:-

டொக்டரிட்ட காட்டினதோ?

பர:-

காட்டாமல் இருப்பினமே
அவருக்கும் உதவிக்கு
ஆனொண்டு தேவையினி
பக்குவமாப் பாத்தாத்தான்
அவருக்குச் சுகம்வருமாம்
ஆனதால மாமனார
பாக்க இவர் வரவேணும்
அதுக்கென்ன சொல்லுறியள்?

உமா:-

அவருக்கு வேலைசெய்ய
எந்தம்பி தான் ஆளோ
அவ மனிசி ஏன்பின்ன
அவவுக்கு ஏலாதோ...

ஸ்ரீ:-

என்னப்பா நீரொண்டு
ஊருலகில் இல்லாத
நூதனமும் ஆனகதை
பேசிறியள் பைத்தியமே
உண்ணாண உமக்கிப்ப
மறை கழுண்டு போச்சுதப்பா

உமா:-

ஒண்டுயில்ல நான்கும்மா
கதைக்காக தான்கேட்டன்

ஸ்ரீ:-

கதைக்கிறது என்னெண்டு
தெரியாமல் என்ன கதை
புரிசனுக்கு பெண்சாதி
பணிவிடையள் செய்யிறதோ
பூலோகத் தில் இதுவும்
எப்பேனும் சரிப்படுமோ?

பர:-

இனி என்ன பொம்பிளைக்கு
சமமாக உரிமையளும்
வேணுமெண்டு கேப்பியளோ?
தெரியேல்ல எல்லாமே
கலி காலம் ஆப்போச்சு
எண்டாலும் முத்த முந்தி
பரியாரி யப்பாத்து
பரிகாரம் செய்யுங்கோ
இனி என்ன எல்லாமே
ஓம்தானே நாம்வாறம்
என்னகமல் வெளிக்கிடுமன்

(பரமேஸ்வரி கமலா செல்லல்)

உமா:-

சம்பந்தம் சரிவந்தால்
நானூறு தேங்காயள்
நானுடைப்பன் கட்டாயம்
பிள்ளையார் அப்பனே
பெரியமனைசு பண்ணப்பா

ஸ்ரீ:-

நானூறு தேங்காயோ
நாசமாப் போச்சிப்ப

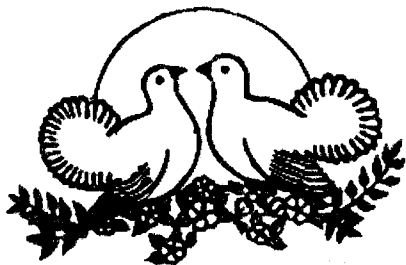
நானென்ன	பணங்காச்சி
மாமெண்டு	நினைச்சீரே
ஊதாரித்	தனத்துக்கும்
ஒரு அளவு	வேண்டாமே

உமா:-

சொறியப்பா	நான் மடையன்
வாய்தவரிச்	சொல்லீற்றன்
நானூறு	இல்லையப்பா
நாலைஞ்சு	காணுந்தான்

ஸ்ரீ:-

கதைகாணும்   நிப்பாட்டும்..
(திரை)

(தொலைக் காட்சி நாடகம்)

மாத்திரங்கள் :

டாக்டர்

ஸ்ரீ - கணவன்

மதி - மனைவி

அற்றென்டன்

(Doctor பரபரப்புடன் அங்குமிங்கும் நடக்கிறார் கதவ தட்டப்படுகிறது.)

டாக்: Yes... Come in...

(ஸ்ரீ பெரிய சாராயப் போத்தலுடன், மதியின் தொடரப் பயந்து பயந்து பதுங்கியபடி நுழைதல்)

டாக்: ஆ... வாங்க வாங்க... உக்காருங்க... Please Take your Seat...

(ஸ்ரீ இருப்பதற்கு இருக்கையில்லாததால் அங்குமிங்கும் பார்த்துவிட்டு மேசைக்குக் கீழும் பார்த்தல்)

டாக்: என்ன? என்ன தேடுகிறீங்க?

ஸ்ரீ: இல்ல Seat காணல்ல... அதுதான்...

டாக்: யாரும் சீர் கெடைக்காத எம்பிமார் எடுத்திட்டு போயிருப்பாங்க. Dont Worry... Attendent... ரெண்டு சீர்.

அற: (உள்ளிருந்து குரல் மட்டும்) சாதாவா இல்லை ஸ்பெஷலா?

டாக்: ஆக்களைப் பார்த்தா தெரியல்லியா... ஸ்பெஷலா ரெண்டு...

ஸ்ரீ: (மனைவியிடம்) இவரப் பார்த்தா டாக்டர் மாதிரி தெரியல்லியே... சிறியாணி வேறாட்டல் முதலாளி போல இருக்கிறாரு... எனக்குப் பயமா இருக்குடி... வா வேற எங்கயாச்சும் போவம்...

டாக்: என்ன மிஸ்டர் அவங்க காதைக் கடிக்கிறீங்க? What's the matter.

ஸ்ரீ: Matter... மைனர் மற்றர்...

டாக்: என்ன மைனர் பொண்ணைக் கட்டிட்டு வந்திட்டிங்களா...

மதி: அதுதொண்ணுமில்ல டாக்டர்... உங்களைப் பார்த்தா புதுமுகமா இருக்கின்றது இவர் சொல்றார்.

டாக்: புதுமுகம் தான்... இண்ணைக்கு அறிமுகம் ஆகிக்குவமே... தேன் கலந்த Tonic குடிச்ச குடிச்சாப்போல உங்க குரல் ரொம்ப Sweetரா இருக்கு.

மதி: Thank you Doctor.. (Attendent கதிரை கொண்டுவருதல்)

டாக்: உங்கருங்க... Oh ...how Nice. உங்க கண்ணு ரொம்ப Attractiveவா ரொம்ப clearரா. 'கண்ணுக்குள்ளே உன்னைப் பாரு அது காவியம் ஆயிரம் கூறும்'ன்னு பாடறாப்பல...

ஸ்ரீ: வந்து டாக்டர்....

டாக்: ஸ் Don't Disturb me...ஆமா உங்க பேரென்ன சொன்னீங்க...

மதி: பேரா... நானா?

டாக்: என்னங்க என்னைப்பார்த்தா உங்க பேரனைப் போலவும் நானாவப் போலவுமா தெரியுது...பேரா நானா... அப்படி இழுக்கிறீங்க...

மதி: என் பேரு மதி டாக்டர்...

டாக்: மதி... ஓ... முழு மதி... வானில் தவழ்ந்து வரும் மதி... உங்கபேரும் Face உம் ஒண்ணுக்கொண்ணு ரொம்பப் பொருத்தமா... என்னது வான்கோழி சுத்துறதெப்போல ஏதோ சுத்தம் வந்திச்சே...

மதி: இவர்தான் டாக்டர்... அடிக்கடி இப்படி பல்லை கடிச்சுகிறாரு..

டாக்: வயித்தில பூச்சி இருக்குப் போல... Dont Worry.. அதுக்கெல்லாம் மருந்திருக்கு... அதை அப்புறம் பார்த்துக்கலாம்... இப்ப உங்களை செக்கப் பண்ணுவமா...?

மதி: செக்கப்பா...என்னையா?

டாக்: Why...Why...Dont be afraid... Dont be excited... நானிருக்கேன் எல்லாத்துக்கும்... Be calm...Be calm...

ஸ்ரீ: அவ B.Com இல்ல Doctor... B.A..

டாக்: I see... Glad to meet you...

மதி: நாம சந்திக்க ரொம்ப நேரமாச்ச டாக்டர்...

டாக்: ஆமா ஆமா... இப்பொழுது நேரம் சரியாக 7 மணி 7 நிமிடம்... எப்படி? சரியா சொல்லிட்டேனா....

ஸ்ரீ: டாக்டர் ஒரு சின்ன Doubt...

டாக்: Doubt...about what... come out man...

ஸ்ரீ: நீங்க உண்மையிலயே டாக்டர் தானா இல்ல...

டாக்: Damn it... நான் தான் டாக்டர்... பாத்தா தெரியல்லியா... இதென்னஇது?

ஸ்ரீ: ஸ்டெதஸ்கோப்...

டாக்: There you are... Spanner வச்சிருந்தா அவன் யாரு? மெக்கானிக்... கத்திவச்சிருந்தா புச்சர்... கேன வச்சிருந்தா டீச்சர்... நான் என்ன வச்சிருக்கேன்...

மதி: நான் சொல்றேன் டாக்டர்...

டாக்: சொல்லுங்க... உங்க குயில்போல குரலால கொல்லுங்க... சாரி கொல்லுங்க...

மதி: ஸ்டெதஸ்கோப்...

டாக்: There you are... அதால நான்தான் Doctor... you are my patient... with patience... கொல்லுங்க என்ன problem.

மதி: Problem என்னன்னா... கொஞ்சநாளா... மயக்கம் தலைச் சுத்து...

டாக்: Good.... Good... வாந்தியும் வந்ததா?

மதி: வாந்தியா... அது யாரு?

டாக்: வாந்தி... வாந்தி... Vomiting...

மதி: அதில்ல டாக்டர்...

டாக்: இல்லியா... வரணுமே... It's OK...anyhow..most probably you are pregnant...

ஸ்ரீ: Pregnantரா doctor (வயிற்றைத் தடவ்வது close upஇல்)

டாக்: ஏன் கத்துறிங்க... Pregnantன்னா புரியாதா... கர்ப்பம்... கர்ப்பமா இருக்கீங்கண்ணு சொன்னேன்.

ஸ்ரீ: என்ன டொக்டர் சொல்றீங்க?

டாக்: கையக் கொண்டாங்க...

(இருவரும் கையை நீட்ட... ஸ்ரீயின் கையில் நாடித்துடிப்பைப் பார்த்தபடி)

டாக்: Yes of course...I am right... நீங்க கர்ப்பம்தான்...

ஸ்ரீ: நல்லா பாத்து சொல்லுங்க டொக்டர்...

டாக்: டாக்டர் எனக்குத் தெரியாதா... தலைச்சுத்திருக்கு... மயக்கமிருக்கு... வாந்திதான் இல்லை... அதுவும் வந்திடும்...

மதி: அதெல்லாம் எனக்கில்ல டாக்டர் இவருக்குத்தான்...

டாக்: இவருக்கா... ஆமா... இப்ப யாரு Patient...

மதி: இவர்தான் டாக்டர்...

டாக்: You Damn it... அதை ஏன் முன்னாடியே சொல்லித் தொலைக்கல்ல...

(Stethoscopes காதில் கொழுவாமல் பரிசோதித்து)

டாக்: Heart Beatsஸே கேக்குதில்லியே... very poor very poor...

புரீ: எப்படி டாக்டர் கேக்கும்...

டாக்: ஏன்?

புரீ: என் இதயம் என்கிட்ட இருந்தா தானே கேக்கறதுக்கு...

மதி: சும்மா சும்மா உலம்பாதீங்க... இப்படித்தான் டாக்டர் இவர் கன்னா பின்னானனு ஏதேதோ எல்லாம் உளர்றாரு...

டாக்: உளர்றாரா... I see ஆமா... நீங்க ரெண்டு பேரும் Husband and wife... I mean கணவன் மனைவியா...

(இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து வீட்டு ஆமெனத் தலையாட்டுதல்)

டாக்: கல்யாணம் ஆயிடிச்சா....

மதி: கல்யாணமாகி 8 மாதமாச்ச டாக்டர்...

டாக்: Love marriageஜா

புரீ: அப்படித்தான் நெனைக்கிறேன்...

மதி: 8 வரிசமா Love பண்ணினோம் டாக்டர்...

டாக்: அதுதான் அப்படி உளறிகிட்டிருக்காரு... Dont Worry... அது போகப்போக பழகிடும்...

மதி: இப்ப கொஞ்ச காலமா மறதி ரொம்ப ரொம்பக் கூடிகிட்டே வருது டொக்டர்...

டாக்: மறதியா... அப்படின்னா... ஆ... மறதி... ஆ... சொல்லுங்க... ஏன் வாங்கினை கடனை எல்லாம் மறந்திருறாரா?

புரீ: மம்மி சொல்றது கரெக்ட்...

டாக்: மம்மியா... அவங்களும் வந்திருக்காங்களா? (தேடுகிறார்)

புரீ: No...No... மம்மியில்ல டாக்டர் மனைவி... இவதான் என் ஒரே மனைவி...பேரு...(மதியிடம்) ஆமா உன் பேரென்ன?

மதி: பாதீங்களா டாக்டர் என் பேரையே மறந்திட்டாரு...

டாக்: கல்யாணமானா அப்படித்தான் மத்தப் பொண்ணுங்க பேரெல்லாம் ஞாபகத்தில இருக்கும்... சொந்தப் பொண்டாட்டி பேரு மறந்து போயிடும்...

மதி: உங்களுக்கும் அப்படித்தானா டாக்டர்?

டாக்: இல்லை... இல்லை... எனக்கு கல்யாணம் ஆச்சுதாங்கறதே மறந்து போயிடும் - உங்களைப் போல அழகான அம்சமான பொண்ணுங்களைப் பாத்ரா...

புரீ: (தும்முதல்) டாக்டர் எனக்கு டைமாவது...என்னை டக்கினு ரிலீஸ் பண்ணுங்களேன்...

டாக்: ரிலீஸ் பண்ணுதுக்கு நீங்க என்ன ஜெயில் பேர்டா இல்லப் படப் பொட்டிக்க கூருண்டுக்கிட்டிருக்கற Film rollலா...

புரீ: எனக்கு ரொம்ப அவசரம் டாக்டர்...

டாக்: அவசரம்னா பின்னாடி தான் Toilet இருக்கு போய்ட்டே வந்திடுங்க...

புரீ: இண்ணைக்கு 'சகலகலா வல்லவன்' Theatreல ரிலீசாவது... First day first show பாக்கல்லன்னா எனக்குத் தலையே வெடிச்சிடும்.

டாக்: 'சகலகலா வல்லவன்' தான் 10 வரிசத்துக்கு முன்னடியே ரிஸாயிடிச்சே....

ஸ்ரீ: நெஜமாவா டாக்டர் எனக்கு ஞாபகமே இல்லியே...

டாக்: அதில Act பண்ணின அம்பிகா கலியாணமும் முடிச்ச கொழுந்தையும் பெத்திட்டாங்களே...

ஸ்ரீ: அம்பிகா மறி பண்ணிட்டாங்களா... ஐயையோ எனக்குத் தெரியாமப் போச்சே...

டாக்: பதறாதீங்க... பதறாதீங்க... தெரிஞ்சு என்ன பண்ணப் போறீங்க... கொஞ்சம் நாக்க நீட்டுங்க பாப்போம்... நாக்க நீட்ட சொன்னா பர்ஸ நீட்டுறீங்க...

ஸ்ரீ: டாக்டர்மாரு பர்ஸ பார்த்து தான் நேய அளப்பாங்களாத்து யாரோ சொன்னாங்க...

டாக்: அது ஞாபகமிருக்கா.... குட்... குட்... எங்க ஆவெண்ணுங்க ஐயையோ...

மதி: என்னடாக்டர்?

டாக்: பல்பெல்லாம் ரொம்பப் பெரிசு பெரிசு இருக்கு...

மதி: கொஞ்ச நாளா எலும்பெல்லாம் கடிச்ச கடிச்ச சாப்பிடுறாரு...

டாக்: 'ராசாலின் மனசிலே' வந்த அப்புறமா...

மதி: ஆமா டாக்டர்...

டாக்: அது ராஜ்கிரண்... ::போரியா (Fobia)... பயப்பட ஒண்ணுயில்ல... உங்களுக்குப்ப என்ன வயசு? 30 இருக்குமா?

ஸ்ரீ: கரெக்டா சொல்லிட்டாங்களே எப்படி டாக்டர்?

டாக்: பல்லப் பாத் தேன்... வயசு தெரியுது...

ஸ்ரீ: மாட்டுக்குத் தான் வயசு பல்லி பார்ப்பாங்க...

டாக்: மாட்டுக்கும் மனுஷனுக்கும் ரொம்ப வித்தியாசமில்ல மாடு புல்ல திங்குது...

ஸ்ரீ: மனுஷன் கல்ல திங்கிறான் சோறோட...

டாக்: மாடு முட்டப்பாக்குது...

ஸ்ரீ: மனுஷன் குட்டப்பாக்குறான் மத்தவங்கள...

டாக்: குட்... நீங்க நல்ல ஒரு கவிஞனா வரக்கூடிய சிம்ட்ம்ஸ்... அறிகுறி தெரியுது...

ஸ்ரீ: பல்லிலையா?

டாக்: சொல்லி ஐசே.

மதி: ரொம்பவும் தான் அலட்ராடு இல்லியா டொக்டர்

டாக்: ஆமா... இவர் பக்கத்தில இருக்கப்போயி உங்கள நான் மறந்திட்டேன் (Thermometerஐ ஸ்ரீயின் வாயில் வைத்துவிட்டு) இவருக்கு Treatment கொடுக்கமுன்னாடி உங்க கேஸ் History கொஞ்சம் தெரியுமாம்.

மதி: History ன்னாலே எனக்கு அவர்ஜி டொக்டர்.

டாக்: நானும் லீக் தான்... பரவாயில்ல சொல்லுங்க... உங்க காதல் எங்க ஆரம்பிச்சிது... எப்படி டெவலப் ஆச்சிண்ணு சொல்லுங்க...

மதி: எங்க காதல் ரொம்ப வித்தியாசமானது டொக்டர். ஏன் குரலை அவர் கேட்டார். அவர் எழுத்த நான் பேப்பர்ல பார்த்தேன். அவர்

என் குரலைத் திட்டி எழுதினாரு. நான் அவரு எழுத்த தாக்கி எழுதினேன். அந்த மோதல்ல பிறந்தது தான் எங்க காதல்...

டாக்: Interesting.... அப்பறம்....

மதி: நோயும் மருந்தும் போல வாயும் வயிறும் போல அது நாளுக்கு நாள் வளர்த்திச்சி. எங்க காதலுக்கு ரெண்டு பக்கமும் எதிர்ப்பு...

டாக்: இருந்திச்சா?

மதி: இருக்கும்னுதான் நினைச்சோம். But யாரும் அத கண்டுக்கல்ல... கல்யாணத்த கட்டிட்டோம்...

ஸ்ரீ: ரொம்ப நல்லா இருக்கு டொக்டர் ரொம்ப ரொம்ப நல்லா இருக்கு...

டாக்: (திரும்பிப் பார்க்க) தர்மாவீற்றரை எங்க காணோம்... என்ன மிஸ்டர் எங்க தர்மா வீற்றர்?

ஸ்ரீ: தர்மா வீற்றரா? எங்க குச்சி மாதிரி இருக்குமே... அதுவா?

டாக்: ஆமா!

ஸ்ரீ: ஏதோ குச்சி மருந்தா இருக்குமுன்னு நானும் முழுங்கிட்டேன்...

டாக்: மு... மு... முழுங்கிட்டீங்களா... கொஞ்சம் வாய தொறக்கறிங்களா (பூதக்கண்ணாடியால் வாயுள் பார்க்கிறார்) காலைல... முணு போண்டா... ரெண்டு வடை சாப்பிட்டீங்களா?

ஸ்ரீ: ஆறு இட்லியும் சாப்பிட்டேன் டாக்டர்...

டாக்: என்னத்தோட சாப்பிட்டீங்க? சட்னியோடவா இல்ல சாம்பாறோடவா...

ஸ்ரீ: அது..மறந்து போயிடிச்சு டாக்டர்...

டாக்: (துக்கத்துடன்) ரொம்ப costlyயான Therometer... கொஞ்சம் இருமுங்க பாப்பம்... (இரும) இன்னும் பலமா... (மதியிடம்) அடிக்கடி இருமுவாரில்ல...

மதி: ஆமா டாக்டர்...

டாக்: (கையில் சிகரெட் பாக்கெட்டை எடுத்த படி) smoke பண்ணுவிங்களா?

ஸ்ரீ: ஹி.....ஹி...எப்பவாச்சும்....

டாக்: (சிகரெட்டை பற்றியபடி) No...No....Its bad. 'Smoking is injurious to health'ன்னு போட்டிருக்கில்ல...(புகைத்தபடி) படிக்கிறேல்லையா....

ஸ்ரீ: படிக்கிறதெல்லாம் மறந்து போச்சு டாக்டர்...

மதி: இதுக்கிப்போ என்ன டாக்டர் செய்யலாம்?

டாக்: ஒரு சின்ன operation செஞ்சா எல்லாம் சுரியாயிடும்...

ஸ்ரீ: operation ஆ எங்க எங்க operation...

டாக்: (தனது மார்பைத் தொட்டுக்காட்டி) இங்க தான்... இங்க தான்... Minor Operation தான்... என்ன செய்யிறது... Smokingத விட முடியல்ல... செய்ய வேண்டியிருக்கு...

மதி: இவரு அவ்வளவா smoke பண்ணதில்ல டாக்டர்...

டாக்: அவர் பண்ணதில்ல நான் பண்ணனே...

ஸ்ரீ: அதால...

டாக்: Operation பண்ண வேண்டிருக்கு... பயம் ஒண்ணுமில்ல... எனக்கு பயமில்ல...

ஸ்ரீ: எனக்கு பயமா இருக்கு டாக்டர்...

டாக்: நான் Operation பண்ணுதுக்கு நீங்க ஏன் பயப்படுறீங்க...
(மார்பைப் காட்டி) இதில தான் ஒப்பறேஷன்...

ஸ்ரீ: ஐயையோ... டாக்டர் நான் உண்மைய சொல்லிடுறேன்...

டாக்: உண்மை... what உண்மை....

ஸ்ரீ: எனக்கு எந்த வியாதியும் இல்ல... மறதி கிறதின்னு சொன்னதெல்லாம் சும்மா டீப்பு....

டாக்: (சிரிக்கிறார்) ஹ....ஹ....ஹ....ஹ....ஹா...

ஸ்ரீ: நீங்க நம்பத்தான் மாட்டங்க டாக்டர் ....நெஜமா எனக்கு மறதியே இல்ல... நம்ம நாடு சுதந்திரம் பெற்றது 1948 பிப்ரவரி 4 இல. MGR பொறந்தது 1917 ஜனவரி 17 இல. சகலகலாவல்லவன் ரிஸ்சானது 1980 ஜனவரி 10 இல. எனக்கு ஒரு அம்மா ஒரு பெண்சாதி - எங்கம்மா பேரு மங்கம்மா - என்னைப் பேரு மதி... எப்படி என் ஞாபக சக்தி.....

டாக்: Fantastic அப்புறம் ஏன் இப்படி மறதின்னு சொல்லி...

ஸ்ரீ: அது வந்து டாக்டர்... ஆள் தெரியாம ஒரு பயகிட்ட கொஞ்சம் கடன் வாங்கித் தொலைச்சிட்டேன்...

டாக்: தொலைச்சிட்டங்களா...

ஸ்ரீ: அவன் பாவி கண்ட இடத்தில கண்ணாபின்னான்னு நாக்குல நாமபில்லாம பேசி கழுத்தறுக்கிறான்...

மதி: நாம வீதில வந்துகிட்டிருந்தப்போ அவன் முன்னாடி வந்து கிட்டிருந்தானா....

ஸ்ரீ: நாம இதுக்குள்ள நொளைஞ்சிட்டோம்...

கம்ப: (வந்து) ஒபறேஷனுக்கு ஒக்கம ரெடி சேர்...

டாக்: Good... Operation எனக்குத்தான்.... பயந்து கிட்டிருந்தேன்... நல்ல வேளை நீங்க வந்தீங்க... Thank you for your company வர்றேன்... பொழைச்சவந்தா சந்திப்போம் cherio...

ஸ்ரீ: என்ன இந்தாளு... ஒலம்பிகிட்டு போறாரு... ஏம்பா டாக்டருக்கே Operation ஆ...

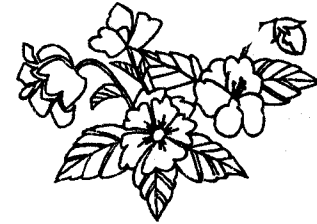
உதவியாள்: டாக்டரா... (சிரித்து) அவரு டாக்டர் இல்லே... டாக்டருக்கு கூட்டாளி...இப்போ பேஷண்ட்... டாக்டரின்னு உங்களிட்ட டீப் விட்டிருக்காரு...நீங்க நம்பினது... (சிரித்தல்) வேறா...வேறா....வேறா....

ஸ்ரீ: என்ன உலகமடா... எல்லாமே ஏமாத்துகாறங்களாயிருக்கு...

மதி: எனக்குத் தலைய சுத்துதுங்க....

ஸ்ரீ: எனக்கு ஒலகமே சுத்துதுடி...

(திரை)

மா தூ டீ டிம்

பாத்திரங்கள் : -

**கந்தசாமி
நல்லம்மா
தம்பிராஜா**

நல்: (கவலையாக) டொக்டர் என்னடா தம்பி சொல்றேர்...

தம்பி: தங்களால முடிஞ்சதெல்லாம் செய்தாச்சாம் இனிச்செய்ய ஒண்டுமில்லையாம். இனிக் கடவுள் விட்ட வழிதானாம்.

நல்: என்னடா தம்பி இப்பிடிச் சொல்றாய்?

தம்பி: பயப்பிடுறதுக்கு ஒண்டுமில்லையக்கா...வீழ்ந்த நேரம் தலையில அடிபட்டதில் அத்தாருக்குக் கொஞ்சம் மூளைல தாக்கிப்போட்டுது...அதால அவரின்ர நினைவுச்சங்கிலி கொஞ்சத் தூரத்துக்கு அறுபட்டுப் போச்சுதாம்.

நல்: என்னடா சங்கிலி அறுந்து போச்சுது காப்புக் கழண்டு போச்சதெண்டு கொண்டு நிண்டு விசராடுறாய் விளக்கமாகச் சொல்லன்றா...

தம்பி: அத்தாருக்கு வந்திருக்கிற வருத்தத்த அம்னீஷியா எண்டு சொல்லுவினாமக்கா...

நல்: மக்னீஷியாவோ... வயித்தக் கலக்குதடா எனக்கு கேக்க...

தம்பி: வயித்தக் கலக்கினா குடிக்கிறதற்குப் பேர்தான் மக்னீஷியா அக்கா இது அம்னீஷியா...

நல்: என்ன கோதாரியோ? உத மாத்த மருந்தொண்டும் இல்லையாமடா...

தம்பி: மருந்தால மாத்திற வருத்தமில்லையக்கா இது..தானாத்தான் காலப்போக்கில மாறவேணுமாம்... கனெக்ஷன் விட்டுப்போனால் சில நேரங்களில கரண்ட் கட்டாகி லைட் எரியாமல் போறதெல்லே, அது மாதிரித்தானாம்.

நல்: எடேய் எங்கிட இக்னேசியருக்கு எலெக்ட்ரிக் வேலை எல்லாம் நல்லாத் தெரியுமெல்லேடா.

தம்பி: அதுக்காக அவரைக் கூட்டியந்து காட்டப்போறியே? உனக்குச் சங்கதி விளங்குதில்லையக்கா மூளைக்கென்ன வயர் கனெக்ஷனே குடுக்க முடியும்? நான் ஒரு உதாரணத்துக்குச் சொன்னே நீ அதைப் பிடிச்சுக்கொண்டு...

நல்: அப்ப கொத்தார் இனி இப்பிடிக் கட்டிலோடயேதான் கிடக்க வேணுமேடா...

தம்பி: சா..... சா.... அப்பிட்யெல்லாயில்லை... அடிபட்ட காயம் ஆறுறதுக்காக குடுத்த மருந்து இப்ப ஆளை மயக்கிப் போட்டிருக்கு கொஞ்ச நேரத்தில எழும்பீருவேர். பிறகு சாதாரணமா நடமாடித் திரியலாம்.

நல்: அப்ப இப்ப அவருக்கு என்ன பிரச்சினை எண்டுறாய்?

தம்பி: வேறொண்டுமில்லையக்கா. பத்துப் பதினைஞ்சு வயசுக்குப் பிறகு நடந்ததெல்லாம் அவருக்கு இனி மறந்து போயிருமாம்.

அதுகளைக் கொஞ்சம் ஞாபகப்படுத்தி அவரைப் பழைய நிலைமைக்குக் கொண்டு வாரது உன்ர திறமேலதானக்கா இருக்கு.

நல்: ஏதோ தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையோட போன தெண்டமாதிரி இந்தளவோட எண்டாலும் ஆள் தப்பிப் பிழைச்சது அந்தக் கடவுளிட புண்ணியத்தாலதான்.

தம்பி: தலைப்பாகையோட போனது திருப்பிக் கொண்டாறதிலதான் இனி உன்ர கெட்டித்தனமிருக்கு.

கந்: (தூரத்தில் முனகுதல்) ம்...ம்... அம்மா... அம்மா... ஐயோ... நோகுது...

தம்பி: அத்தார் மயக்கம் தெளிஞ்சு எழுப்புறேர் போல கிடக்ககா...

நல்: இஞ்சாருங்கோ.....

கந்: ம்..... ம்... அம்மா... அம்மா.... எங்க? நான்... நான் எங்க யிருக்கிறன்?

தம்பி: ஹொஸ்பிற்றல்ல தான் இருக்கிறியள்... பயப்பிட ஒண்டுமில்லை நல்ல வேளை இந்தளவோட தப்பிற்றியள்.

கந்: டொக்டர் எனக்கு என்ன நடந்தது?

நல்: (ரகசியமாக) என்னடா உன்னைப் பாத்து டொக்டர் எண்டுறேர்... இஞ்சாருங்கோ உங்களுக்கு என்ன செய்யுது?

கந்: தலை சரியா நோகுது... ஆர் நீங்கள்?

நல்: என்னப்பா எ... என்... என்னைத் தெரியேல்லையே உங்களுக்கு...

கந்: இல்லை அனீ... ..

நல்: அனீரியோ... என்னடா இது? என்னைப்பாத்து அனீர் எண்டுறேர்.

தம்பி: அதுதானக்கா சொன்னே 15 வயது 15 வயது... (ரகசியமாக)

கந்: எனக்கிப்ப பதினைஞ்சில்ல 12தான்... டொக்டர்...

தம்பி: அக்கா மணிக்கூடு பண்ணிரண்டில போய் நிண்டிட்டுதக்கா...

கந்: என்ற என்ற அம்மா எங்க... அம்மா எங்க... அப்பா... எங்க...? ம்...

நல்: அம்மாவும் அப்பாவுமோ, அவையள்தான் எப்பவோ போய்ச் சேர்ந்திட்டினமே?

கந்: எங்க யாழ்ப்பாணமே... என்னை இஞ்ச விட்டிட்டு அவையள் போய்ற்றினமே... நானும் போகப் போறன்...

நல்: போகலாம்... போகலாம்... அழாதீங்கோ.

கந்: எ...எனக்குத் தலேல என்ன நடந்தது? ஏன்...ஏன் கட்டுப் போட்டிருக்கு.

நல்: அதண்டைக்கு ஒரு அக்சிடெண்டில உங்களுக்கு தலேல அடிபட்டிட்டுது.

கந்: ஸ்கூலுக்குப் போற வழிலயே?

தம்பி: ஒமோம் ஸ்கூலுக்குப் போகேக்கதான்.

நல்: (ரகசியமாக) நீ என்னடா சொல்றாய்... உவர் குடிச்சிட்டு பாரால வரேக்க எல்லே நடந்தது.

தம்பி: (ரகசியமாக) நீ ஒண்டக்கா, அத்தாருக்கு இப்பத்தே நினைவே இல்லை, அவர் நைனீன் பிப்ரி எயிட்டல் போய் நிக்கிறேர். அதால

நாங்களும் அதுக்கேற்றமாதிரித்தான் கதைக்கப்பேச வேணுமக்கா இல்லையெண்டால் ஷொக்கில மூண்டு வயசில போய் நிண்டு கொண்டு அத்தார் தலழுத் துவங்கினாலும் துவங்கிருவேர்.

கந்: எனக்கிங்க இருக்கப் பயமா இருக்கு டொக்டர். நான் வீட்டை போகப் போறன்.

தம்பி: கொஞ்சம் பொறுங்கோ, அத்தார் வீட்டை போகலாம்.

கந்: அத்தார் வீட்டையோ எந்த அத்தார் டொக்டர்? மணியத்தார் வீட்டையோ?

நல்: மணியத்தார் எங்க இருக்கிறேர்? அவர்தான் போய்ச் சேந்திட்டேரே?

கந்: எங்க வெளிநாட்டுக்கா? எனக்குச் சொல்லாமல் போய்ட்டார். அவரோட நான் கோவம்...போனில கதைச்சாலும் கதைக்கமாட்டன்.

நல்: பிள்ளையிலலாத வீட்டில கிழவன் துள்ளி விளையாடினானாம் எண்டமாதிரி எல்லே இருக்குது கதை.

தம்பி: நீ கொஞ்சம் பொறுமையா இரு அக்கா இப்போதைக்கு அவற்ற போக்கிலயே போய்த்தான் இதைச் சரிப்படுத்த வேணும் நாங்கள்.

கந்: டொக்டர்... எனக்கிப்ப சுகம்தானே? நான் வீட்டை போகலாம்தானே?

தம்பி: ஓமோம் போகலாம் போகலாம். (தனக்குள்) எங்க போனாலும் இனி 12 தானே...

கந்: அன்ரி, நீங்களே என்னை இங்க கொண்டந்து சேத்தனியள்.

நல்: (பெருமூச்சுடன்) ஓ... நான்தான் கொண்டந்து சேத்தனான்.

கந்: கவலைப்படாதீங்கோ அன்ரி ஏன் அழுகிறியள்... எனக் கொண்டுமில்லை... நீங்கள் நல்ல அன்ரி... டொக்டர் அங்கினும் நல்ல அங்கிள்.

நல்: அங்கினோ? மச்சாணைப்போய் மாமா எண்டு கொண்டு இது நல்ல கூத்துத்தான் (முணுமுணுப்பு)

கந்: அப்பா வந்ததும் நான் அவரிட்டச்சொல்லி உங்களுக்கு நிறைய சொக்லேட் ஐஸ்கிரீம் எல்லாம் வாங்கித்தாறன். என்ன உங்களுக்கு ஐஸ்கிரீம் பிடிக்குமா அங்கிள்?

தம்பி: ஓ... பிடிக்கும் நல்லாப் பிடிக்கும் (தனக்குள்) குடிச்சா தடிமனும் பிடிக்கும்.

நல்: (தனக்குள்) எனக்குப் பைத்தியம்தான் பிடிக்கும் போலகிடக்கு.

கந்: ஏன் அப்பா இன்னும் வரேல்லை... என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போக?

தம்பி: அப்பா வரமாட்டேர் அத்தார்... சீ இல்லை தம்பி... கொஞ்ச நாளைக்கு இந்த அன்ரிட வீட்டிலதான் நீங்கள்... நீர் நிக்க வேணும் (சமாளிப்புச் சிரிப்பு)

கந்: ஓ அப்பா சொன்னவர் கொழும்பு ஸ்கூல்ல படிக்கிறதெண்டால் ஒரு புது அன்ரின்ர வீட்டிலதான் என்னை நிப்பாட்டுறதெண்டு... நீங்கள் தான் அந்த புது அன்ரியே...

தம்பி: ஓமோம் இவதான் அந்தப் புது அன்ரி...

கந்: வைறயா எனக்குங்கள நல்லாப் புடிச்சிருக்கன்ரி. யூ ஆர் சோ கலிட்... நீங்கள் நல்ல வடிவன்ரி... சின்னன்ன இன்னும் வடிவா இருந்திருப்பியள் என்ன அன்ரி...

நல்: ம்... பழசெல்லாததையும் கிளர்நேர்...

(நினைவு மீட்டலிசை)

கந்: (பழைய குரலில்) நல்லம்மா உண்மையாச்சொல்றன் யூ ஆர் சோ கலீட்...நீர் நல்லவடிவு சீனிமுட்டாஸ் மாதிரி உம்மிட கண்ணும் பப்பாப் பழத்தை வெட்டி வைச்ச மாதிரி உம்மிட சொண்டும் அல்லாததுண்டு மாதிரியிருக்கிற உம்மிட மூக்கும் ஓ கடிச்சத் தின்னலாம் போல இருக்கு.

நல்: அப்ப கடிச்சத் தின்னுங்கோவன்.

கந்: நானிப்பிடிச் சின்னப்புள்ள மாதிரி உம்மிட மடல படுத்துக் கிடக்கிறதப் பாத்தால் ஆரும் என்ன சொல்லுவினம்.

நல்: நல்லம்மாட கிழட்டு மகன் எண்டுவினம்.

இருவ: (இருவரும் சிரித்தல்)

நல்: (நல்லம்மா அழுதல்)

தம்பி: என்னக்கா இருவது இருவத்தஞ்சு வருசத்துக்கு முன்னால நீ போய் நிண்டிட்டாய் போல கிடக்கு பிளாஷ் பேக்கில.

நல்: இவருக்கு நிண்டது தான் நிண்டது இருவத்தஞ்சோட நிண்டிருக்கக் கூடாதே..(பெருமூச்சு) ம்.....

(இடைபிசை)

கந்: அன்ரி... அன்ரி இஞ்ச ஓடியாங்கோ... அன்ரி கெதியா ஓடியாங்கோ...

நல்: என்ன என்னப்பா ஏன் கூப்பிட்டனியள்?

கந்: என்ன அன்ரி நீங்கள் நான் சின்னப் பொடியன்தானே? என்னை ஏன் நீங்கள், நீங்கள் வாங்கள் எண்டெல்லாம் சொல்றியள் எனக்கு

வெக்கமாகிட்டுக்கு... என்னை நீங்கள் நீ, வா போ எண்டு சொல்லுங்கோவன்.

நல்: உங்களை நான் எப்பிடி...

கந்: பாத்தியளே திரும்பவும் உங்களை எண்டுறியள்?

நல்: அது பழகிப் போச்சுதப்பா... சரி இனி நான் உங்களை இல்லை உம்மை நீர் எண்டுறன். சரி இப்ப ஏன் கூப்பிட்டனர்?

கந்: ஐஸ்கிரீம் வண்டி போகுதனர்.

நல்: அதுக்கென்ன?

கந்: ஆசையாக்கிடக்கணர்...

நல்: சாராயம் குடிக்க ஆசை வரேல்லையே?

கந்: சிக்...சாராயம் குடிச்சால் குடல் வெந்துபோம்... ம்... புளத்த நாத்தம்...

நல்: ம்.... அந்த வயசில உந்த அறிவு இருந்திருக்கு.

நல்: ஐஸ்கிரீம் வண்டி போகப்போகுதனர் கெதியாக் காசைத் தாங்கோ.

நல்: ம்..... இந்தா புடியும்....

(இசை)

கந்: எனக்குத் தனியாப் படுக்க சரியான பயம் அன்ரி... நான் உங்களுக்குப் பக்கத்திலயே படுத்திருக்கிறன் என்ன அன்ரி நீங்கள் என்னை வீட்டிட்டுப் போகமாட்டியள்தானே?

நல்: ம்... உம்மை வீட்டுட்டுப் போக ஏலாததாலதானே கிடந்து இந்தப் பாடு படுறன், நான்.

கந்: ஏன் அன்றி அழுகிறியள்... அங்கிளை நினைச்சிட்டியளே?

அங்கிள் வெளிநாட்டிலதானே அன்றி இருக்கிறேர்...

நல்: ம்....எங்க இருந்தால் என்ன? இந்த உலகத்தில தான் அவர் இல்லையே?

கந்: செத்துப்போனேரே?

நல்: சும்மா பேசாமல் கிடவுங்கோ... எனக்கு நித்திரை வருகுது.

கந்: ம்... கதை ஒண்டு சொல்லுங்கோ அன்றி கதை கேட்டால்தான் எனக்கு நித்திரை வரும். அம்மா நல்ல நல்ல கதையெல்லாம் சொல்லுவா...

நல்: எந்தக் கதைய நான் சொல்லுவன்... நடந்த கதையச் சொல்லவா இல்ல விழுந்த கதையச் சொல்லவா?

கந்: பழம் விழுந்த கதைதானே அன்றி... அதெனக்குத் தெரியும் ஒளவைக்கிழவி நாவல் மரத்துக்குக் கீழ் நிக்க முருகன் மரத்தில இருந்தவராம். அப்ப சுட்டபழம் வேணுமா சுடாத பழம் வேணுமா எண்டு முருகன் கேக்க பாட்டி சொன்னாவாம் சுட்ட பழம் வேணுமெண்டு... பிறகு விழுந்த பழத்தை உப் உப் எண்டு ஊதிச்சாப்பிட முருகன் கேட்டேராம் என்ன பாட்டி பழம் சுடுகுதோ எண்டு... ஹி..... ஹி... நல்ல கதை என்ன?

நல்: நான் சுட்டபழம் கேக்க கடவுள் சுடாத பிஞ்சுக்காய எனக்குத் தூக்கித் தந்திருக்கிறேர் இது எப்ப பழக்க போகுதோ?

(இசை)

தம்பி: என்னக்கா ஏதேனும் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் இருக்குதோ?

நல்: வேதாளம் முருங்க மரத்தில ஏறின கதையாத்தான் இன்னும் இருக்குது. பள்ளிக்கூடம் லீவு விட்டதால் ஒரு ஆறுதல். குஞ்சனும்

ஊருக்குப் போய்ற்றான் இல்லையெண்டால் இவர் அவனோடதான் ஒடிப்பிடிச்ச விளையாடுவேர் போல கிடக்கு.

தம்பி: பிந்தின ஞாபகம் கொஞ்சம் கூட வருகுதில்லையாமே...

நல்: எங்க வருகுது... பேப்பரில 'நாடோடி மன்னன்' தியேட்டரில ஓடுதாம் எண்டு வாசிச்சுடப்போட்டு எம்சீயார் நடிச்ச நாடோடி மன்னன் படக்கதைய ஒருவரி வீடாமல் சொல்றேர். அது சரக்குமார் நடிச்ச படமெண்டு சொன்னால் எனக்கொண்டும் தெரியாதாம் எண்டு சண்டைக்கு வாரேர்.

தம்பி: இப்ப அத்தார் எங்கயக்கா?

நல்: பட்டம் வீடப் போயிருக்கிறேர் பிட்டனிக்கு.

தம்பி: பட்டம் வீடவோ?

நல்ல: பட்டம் மட்டுமே... பம்பரம் விளையாடுறதும் சின்னப் பெடியளோட போய் மாயிள் விளையாடி தோத்துப்போய் சண்டை பிடிச்சுக் கொண்டு வாரதும் எல்லாமே சிரிப்பாக்கிடக்குது. ஊரே என்னைப் பாத்து சிரிப்பாய்ச் சிரிக்குது.

தம்பி: வீட்டுக்குள்ள வச்சிருக்காமல் ஏனக்கா அத்தாரை வெளில விடுறனியன்?

நல்: வீட்டுக்குள்ளயே இருந்து விளையாடுங்கோ எண்டால் கேக்கிறேரே. நான் என்ன பொம்பிளைப் பிள்ளையோ எண்டுறேர். போதாக்குறைக்கு அழுது அடம்பிடிச்ச ரெண்டு ஷோட்ஸ் வேற தைப்பிச்சப் போட்டேர்.

தம்பி: எட... அப்ப நான் வாரவழில நாலைஞ்சு பெடியளோட ஷோட்சோட நிண்டது அவர்தானே... நான் ஆரோ முனிசிப்பல்கார ஆளாக்குமெண்டல்லே நினைச்சனான்.

நல்: பள்ளிக்கூடம் துவங்கினால் மொட்டையர் அடிப்பேராம் எண்டு சொல்லி பக்கத்து வீட்டுப் பொடியனிட்ட ஆறாம் வகுப்பு கணக்குப் புத்தகம் வாங்கியந்து கணக்குமெல்லே செய்யிறேர்.

தம்பி: அப்ப லீவு முடிஞ்சு பள்ளிக்கூடம் துவங்கிச்செண்டால் பாக்கையும் கொழலிக் கொண்டு ஸ்கூலுக்கு வெளிக்கிட்டாலும் வெளிக்கிடுவேர் போலக்கிடக்கு.

நல்: உதுக்கெப்பதான் முடிவு வரப்போகுதோ எனக்கெண்டால் தெரியுதில்ல.

(சிறுவார்களின் இரைச்சல்)

தம்பி: என்னக்கா வெளில ஏதோ சத்தமாக் கிடக்கு பொறு, நான் போய் பாத்திட்டு வாறன்.

நல்: (பரபரப்பாக) என்ன தம்பி உதென்ன தலேல ரத்தம் என்ன நடந்தது...

தம்பி : கிரிக்கட் விளையாடி ஏதோ கலாதிப்பட்டு ஆரோ அத்தாற்ற மண்டையில அடிச்சுப் போட்டாங்களாம்.

நல்: பனையால விழுந்தவன மாடேறி மிதிச்சமாதிரி இதென்ன சோதியையப்பா...

தம்பி: ரெத்தம் வழிய வழிய வாசல்ல கொண்டந்து போட்டிட்டு ஓடிப்போய்ற்றாங்கள் பெடியள்... பீடியக்கா உள்ளை வளத்துவம்.

(இசை)

கந்: நல்லம்மா, என்னப்பா கோப்பி போடேல்லையே விடிய விடிய இன்னும் நித்திரை கொள்ளுநீர் எழும்புமப்பா....

நல்ல: இஞ்சாருங்கோ, என்னை... என்னை... உங்களுக்குத் தெரியுதே?

கந்: உம்மைத் தெரியாமல் போறதுக்கு நீர் என்ன ஆவியே? போய்க் கோப்பியப் போட்டாரும்ப்பா.

நல்லி: அப்பாடா இப்பதான் எனக்கு வயிறு குளிர்ந்தது.

கந்: எனக்கு வயிறு காந்துதப்பா...கோப்பியக் கொண்டாரும்..

நல்: இதென்ன சொல்லுங்கோ பாப்பம்...

கந்: ம்... குஞ்சன்ர காச்சட்டை இதையேனிப்ப எனக்குத்தூக்கிக் காட்டுநீர்?

நல்: இல்லையப்பா இது உங்கிட காச்சட்டைதான்.

கந்: உமக்கென்னப்பா நடந்தது? விடிய விடிய அலம்பிக் கொண்டிருக்கிறீர் கனவு கினைவேதும் கண்டனீரே?

நல்: அப்பாடா இப்பதான் நீங்கள் பழையமாதிரி மாறியிருக்கிறியள்.

கந்: ஏன் நேற்றுப் புதிய மாதிரி இருந்தனானோ? ஆர் பாக்கியராசா போல இருந்தனானோ அல்லது பிரபு தேவா மாதிரி இருந்தனானோ?

நல்: பாக்கிராசா பிரபுதேவா எல்லாரையும் உங்களுக்குத் தெரியுதென்ன?

கந்: ஓமப்பா அவங்கள் எல்லாரையும் எனக்குத் தெரியும் அவங்களுக்குத்தான் என்னைத் தெரியாது. அதுக்கென்ன இப்ப?

நல்: இந்தப் படத்தில இருக்கிறது ஆரெண்டு சொல்லுங்கோ பாப்பம்.

கந்: ஒரு நாள் படுத்தெழும்பினாப்போல எனக்கென்ன கண் குறுடாப்போச்செண்டு நினைக்கிறீரே, அரைச்சாமத்தில எழுப்பிக் கேட்டாலும் இந்த ஆட்டு முழியப் பாத்தோடன இந்த வெங்கிளாத்தி உமக்குப் பின்னால பிறந்த பரதேசி தம்பிராசெண்டு அடிச்சுச் சொல்லுவானே ஆரும்.

நல்: நல்லவேளை டொக்டரங்கிள் எண்டு சொல்லிப் போடுவியளோ எண்டு நினைச்சன்.

கந்: டொக்டரங்கிள்ளெண்டோ உவனையோ? உமக்கென்னப்பா நடந்தது? வீடிய வீடிய புசத்திக் கொண்டு நிக்கிரிர்.

நல்: எனக்கொண்டுமில்ல உங்களுக்குத்தான் மக்னீஷியா வந்து....

கந்: மக்னீஷியா வந்ததோ, நல்லம்மா நேற்று நல்லாத்தானே இருந்தீர்?

நல்ல: கிரிக்கட் விளையாடி நீங்கள் அடிபட்டோடன கவலைப் பட்டன்தான். ஆனால் அதுவும் நல்லதுக்குத்தான் நடந்திருக்கு.

கந்: கிரிக்கட்டோ விளையாடினனோ? நானோ, கடவுளே இதென்ன விளையாட்டப்பா நல்லம்மா நீர் கோப்பி போட வேணாம், படுத்திரும் நான் டொக்டருக்கு போன் பண்ணிப் போட்டு வாரன்.

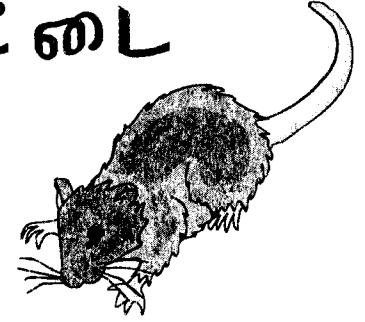
நல்: (சிரித்தல்)

கந்: சிரிக்கிறா, வருத்தம் கடுமைதான் போலக்கிடக்கு.

(திரை)

எலிவேட்டை

பாத்திரங்கள் :

கந்தசாமி

நல்லம்மா

தொகுப்பாளர்:

வேட்டைக்குப் போய் உங்கள் ஆருக்கும் அனுபவம் இருக்கோ தெரியேல்ல. காட்டுக்குள்ளே போய்த்தான் வேட்டை ஆட வேணுமெண்டில்லை. விரும்பினால் வீட்டுக்கையும் வேட்டை நடத்தலாம். கேட்டுப் பாருங்கோவன் மறைமுதல்வனின் எலிவேட்டையை.

நல்: இஞ்சாருங்கோ...(ரகசியமாக)

கந்: என்னப்பா...

நல்: கறாமுறா எண்டு ஏதோ சத்தம் கேக்குதெல்லே...

கந்: சத்தமோ... எங்க...?

நல்: வடிவாக் காதைக் குடுத்துக் கேளுங்கோப்பா....

கந்: காதைக் குடுத்திட்டு எப்பிடியப்பா கேக்கிறது...?

நல்ல: பெரிய பகிடிதான்... எனக்குத் திக்குத் திக்கெண்டு கொண்டிருக்குது...

கந்: பூச்சிக் குணமாக்கும்...

நல்: ஆருக்கு?

கந்: அவன் குஞ்சனுக்குத்தான். நித்திரயில பல்லை நறும்பிறானாக்கும்.

நல்: அவன் ஒண்டும் நறும்பேல்லை...

கந்: அப்ப... ஆ... ராத்திரி நீர் நண்டுக்கறி சாப்பிட்டனிரெல்லே அதுதான் வயித்துக்க போய்...

நல்: சத்தம் போடுதெண்டுறியளே...

கந்: இல்லையப்பா. அது வாய்வக் கிளப்பி விட்டிட்டுதாக்கும்.

நல்: அந்தா திரும்பவும் கேக்குது. வடிவாக் கவனியுங்கோ...

கந்: ஒம்பா... இளையராசாடபாட்டில இடேக்குள்ள வாற மியுசிக் மாதிரி கிறுக்கு கிறுக்கு கிறுக்குகெண்டு ஏதோ கேக்குதென்ன.

நல்: பெரிய ரசிகன்தான். அலுமாரிக்குள்ள இருந்துதானப்பா வருகுது.

கந்: நசுக்கிடாமல் அடுத்த வீட்டை போய் பொலிசுக்கு டெலிபோன் பண்ணிப்போட்டு வரட்டே...

நல்: ஏனப்பா பொலிசுக்கு...

கந்: அலுமாரிக்க இருக்கிற கள்ளனைப் புடிக்கத்தான்.

நல்ல: அலுமாரிக்க எப்படியப்பா கள்ளன் பூருவான்..

கந்: ஓ... கள்ளனாயிராது. ஆரும் குள்ளனாத்தானிருக்கும் என்ன...

நல்: கள்ளனுமில்லை குள்ளனுமில்லை எலிப்பிள்ளையப்பா...

கந்: வேலுப்பிள்ளையோ... அவரேன் அதுக்குள்ள போனவர்...

நல்: காதில பஞ்சடைஞ்சுகொண்டு சொல்றதும் விளங்காமல்...

கந்: நுளம்புச் சனியன்கள் சத்தம் போடுறது காணாதெண்டு காதுக்குள்ளயுமெல்லே விசிறிறடிக்கப் பாக்குதுகள். அதுதானப்பா பஞ்சால கேற்ற அடைச்சனான். ஆ இப்ப சொல்லும். எந்தப் பிள்ளையப்பா...

நல்: எலிப்பிள்ளையப்பா...

கந்: எட எலியே...

நல்: என்ன ஆரோ ரெத்த உரித்தான சொந்தக்காரரைப்பற்றிக் கேக்குமாப்போல எலியே எண்டுறியள்.

கந்: இண்டைக்கு எலிப்பிள்ளைக்கொரு விளையாட்டுக் காட்டத் தான் வேணும்.

நல்: அதுக்கெனப்பா சண்டிக்கட்டைக் கட்டுறியள். ஆரோடையோ சண்டைக்குப் போகுமாப்போல.

கந்: நீர் போய் கொட்டனை எடுத்துக்கொண்டு வாரும்...

நல்: புட்டுத்தள்ளிற கொட்டனோ... அதைத்தான் உவன் அண்டைக்கு கிட்டிப்புள் விளையாடுறன் எண்டு சொல்லி...

கந்: தட்டி முறிச்சுப்போட்டானோ... பின்னத் தும்புத்தடிய எடுத்தாரும். யன்னல் கதவுகளை எல்லாம் இறுக்கிச் சாத்தும்....ம்...

நல்: இந்தாருங்கோ தும்புத்தடி... நீங்கள் எடுக்கிற எடுப்புகளைப் பாக்க நீங்கள் எலி அடிக்கப் போறியளோ அல்லது வேட்டைக்கு வெளிக்கிடுறியளோ எண்டுதான் எனக்கு ஐமிச்சமாய்க் கிடக்கு.

கந்: அந்தக் காலத்தில எங்கிட் கொப்பற்ற கொப்பர் பெரிய வேட்டை ஆடினவர் தெரியுமே....

நல்: எண்டுதான் நீங்களும் நெடுகச் சொல்லுறியள். ஆனால் அவர் தொண்டேல புளியங்கொட்டை பொறுத்துச் செத்ததை புலி

அடிச்சுச் செத்தாராமெண்டு பிறகு வந்தவை கதைய மாத்நீற்றான மாமெண்டும் சொல்லிறவை.

கந்: கானும் கதை. தள்ளி நில்லும். எலியாரே எலியாரே வாருயிப்ப வெளியாவே....

நல்: எண்ணப்பா சின்னப் பிள்ளை பாட்டுப் படிக்கிறியள். சில ஆக்கள் பாட்டுப் படிச்சால் ஏதோ ஒரு மிறுகம் வாரதாம் எண்டுதான் சொல்லிறவை. ஆனால் எலி வருமெண்டு நான் கேள்விப் பட்டதில்லை.

கந்: உம்மிடை சத்தத்தைக் கேட்டால் வார மிறுகமும் திரும்பி ஓடிப்போயிடும் தள்ளி நில்லுமப்பா.

நல்: கவனமப்பா... பாத்து அடியுங்கோ...

கந்: கண்ணை முடிக்கொண்டு அடிக்க இதென்ன பாணை உடைக்கிற விளையாட்டே பாத்துத்தானப்பா அடிக்கிறன்... ஆ... அந்தா நிக்கிறேர் ஆள்... (அடிக்கும்ஒலி) என்ன ஆள் உசும்பக் காணன்.

நல்: ஐயோ அது என்ற முடியிரப்பா... அதைப்போட்டேன் அடிக்கிறியள்.

கந்: முடியிரோ... அதையேன் அலுமாரிக்க கொண்டாந்து ஓட்டி வச்சிருக்கிறீர்.

நல்: இதுக்குத்தானப்பா சொன்னன் வடிவாப் பாத்தடியுங்கோ எண்டு...

கந்: பின்னக் கண்ணாடியப் போய் எடுத்தாரும் பாத்தடிப்பம்... அந்தா அந்தா... எலி ஓடுதப்பா... உம்மிட கொம்மாவைப்போல நல்லாகக் கொழுத்துப்போன தாட்டாணாத்தானிருக்கு எலி..

நல்: இப்ப ஏன் அவ்வ இழுக்கிறியள்.

கந்: அவ இஞ்ச இருந்த காலத்தில உந்த எலி இஞ்ச இருக்கேல்லை. ரெண்டு பேருக்கும் ஏதும் ஒப்பந்தமிருந்திருக்குமோ...

நல்: பங்க எலி அந்தச் சுவரால ஏறிக் குசினீக்க பாஞ்சு விழுந்திட்டுதப்பா...

கந்: பின்ன நானும் சுவரால ஏறிப் பாஞ்சு விழுறதே...

நல்: எலிதான் அங்கால போயிற்றுதே. பிறகேனப்பா கதவை முடி வச்சிருப்பான்.

கந்: அதுதானே... நான் நசுக்கிடாமல் குசினீக்க போறன் (சென்றபடி) நீர் இஞ்ச நிண்டு கொள்ளும் என்ன...

நல்: எண்ணப்பா எலி நிக்ருதே...

கந்: ம... ஓமோம். வால் தெரியுது... பாணைக்குப் பின்னாலை பதுங்கியிருக்கிறேர் ஆள்... இப்ப பாறும் வேலையை.

(பாணை உடையும் ஒலி)

நல்: எண்ணப்பா அடிச்சிட்டியளே...

கந்: ஆளும் வலுத்த எம்டனாத்தான் இருக்குது . உம்மிட கொப்பரைப்போல்...

நல்: தேவையில்லாமல் அவரை ஏனிப்ப இழுக்கிறியள்...

கந்: இல்லை வேலை வேண்டித்தானான்... வீடுகட்டித்தானான் எண்டு அவர் அந்தக் காலத்தில என்னை இழுத்தடிச்ச மாதிரித்தான் உதுவமென்னை... பொறு பொறு போடுறன் மண்டையில...

நல்ல: (அழுதது) அந்தாள் பாவம் இண்டைக்கோ நாளைக்கோ எண்டு இழுத்துக்கொண்டு கிடக்குது... நீங்கள் பழகுகளை ஞாபகம் வச்சுக்கொண்டு இப்பவும் என்ற அப்பரை (அழுதல்) மண்டேல போறடுமெண்டு...

கந்: அப்பற்ற மண்டேல ஆரப்பா போடுறதெண்டது...நான் எலிப்பிள்ளையைப் பற்றிச் சொல்ல நீரொண்டு... ம்... எட்டிப்பாத்து நையம் காட்டுறோ - விளங்கேல் என்னைப்பற்றி...

நல்: நானெங்கயப்பா எட்டிப்பாத்து நையம் காட்டினான்.

கந்: உம்மையில்லையப்பா. எலிப்பிள்ளையைச் சொல்றன்... ம்...இனித் தப்பமாட்டீர். (அடிக்குமொலி)

நல்: அடிச்சுப் போட்டியளே...

கந்: ம்..(களைப்புடன்) களைச்சுப் போனாப்பா...

நல்: நானும் உள்ளை வரட்டே...

கந்: ஓ... வந்தொரு கோப்பி போட்டுத் தாரும்... குடிச்சுப் போட்டடிப்பம்...

நல்: (வந்தபடி) வெக்கயிலையே உங்களுக்கு...

கந்: கோப்பி குடிக்கிறதுக்கு என்னப்பா வெக்கம்..

நல்: ஒரு ஆம்பிளை எண்டிருந்து கொண்டு, எலி அடிக்கத் தெரியாமல்... வீடுங்கோ இஞ்சால, நான் அடிக்கிறன். (அதிர்ந்து) ஹா... என் கடவுளே. இதென்னப்பா இதெல்லாம்... பாணை, சட்டி புதுசா வாங்கின பீங்கான் கோப்பை... எல்லாம் சரி... எல்லாம் சரி...

கந்: கிளாசிலையும் பீங்கானிலையும் ரெண்டு ரெண்டு மிச்ச மிடுக்கப்பா... வடிவாப் பாரும்...

நல்: கண்ணாடியையும் போட்டுக்கொண்டு இதுதானே நீங்கள் அடிச்ச முறிச்ச லெட்சணம்.

கந்: அதாலதான் ரெண்டு ரெண்டாவது தப்பியிருக்குதப்பா...

நல்: இப்ப எலி எங்கயப்பா... காணேல்லை...

கந்: நீரும் இஞ்சால வர அது பெட்ருமுக்க பூந்திட்டுதாக்கும்-பெண்டாட்டியயும் கூட்டியண்டு. கொழும்பு வீடுகளில இருக்கிறவையின்ர செற்றப் அதுக்கு வடிவா விளங்கியிருக்கு பாத்தீரே.

நல்: இங்க பாருங்கோப்பா... எவ்வளவு பெரிய பொந்தெண்டு... றாக்கைக்குப் பின்னால...

கந்: ஓம்பா... எங்கிட வீட்டுக்குள்ளயே அண்டர்கிறவுண்டில இடம் எடுத்து வாடகையுமில்லாமல் குடியிருந்திருக்கு. கெட்டிக்கார எலிதான்...

நல்: சேட்டிப்பிக்கற் குடுக்கிறியளே கள்ள எலிப்பிள்ளைக்கு...

கந்: அடிதான் குடுக்கேலேல்லை... சேட்டிபிக்கற்றயாவது குடுப்பமே...

நல்: சரிசரி... நடுச்சாமத்தில எழும்பியிருந்து கூத்தடிச்சது காணும்... கதவைப் பூட்டிப்போட்டு வாங்கோ படுப்பம்...(வந்தபடி) இவன் குஞ்சனைப் பாத்தியளே... உந்தக் கூத்துக்குள்ளயம் உசம்பாமல் கிடக்கிறானே.

கந்: அவன் பொம்பரடி ஷெல்லடி நடக்கேக்கை பங்கருக்குள்ள பிறந்த பிறவியெல்லே. சரிசரி அலுமாரிய என் ஆவெண்டு திறந்து வீட்டிருக்கிறீர் - உம்மிட கொம்மாட வாயப்போல...

நல்: பழையபடி துவங்கிற்றியளே... இஞ்ச பாருங்கோப்பா என்ற அருமந்த பிளவுஸ்... இதில ஓட்டை போட்டு வச்சக் கிடக்கே அறுந்த எலி...

கந்: எங்க பாப்பம்...(சிரித்து) உமக்கு டெயிலர் காசு மிச்சம்பா...

நல்: என்னப்பா அலம்பிறியள்...

கந்: இதுதானப்பா இப்பத்தே பஷன் (Fashion)... முதுகுப்பக்கம் யன்னல் வைச்சுத் தைக்கச் சொல்லித்தானே டெயிலர் வீட்டுக்கு முன்னால கியூவில நிக்குதுகள் இந்தக் காலத்துப் பெட்டையள்...

நல்: உதுகளெண்டால் நீங்கள் நல்ல வடிவாப் பாத்து வைப்பியள்... இஞ்ச பாருங்கோ இந்த ரவிக் கேன்ர கையத் திண்டு வச்சிருக்கு சனியன்.

கந்: பின்ன அதிணிமேல் ரவிக் கையிலையப்பா... ரவிக் - ஏனெண்டால் அதுக்கிப்ப கையிலையெல்லே ஹி...ஹி...

நல்: எங்கயோ பழைய பகிய தேடிப்புடிச்சிட்டியள். சரிசரி பேசாமல் படுங்கோ. இஞ்சாருங்கோ...

கந்: என்னப்பா...

நல்: திரும்பவும் கறக்குறக்கெண்டு... சத்தம் கேக்குது...

கந்: அது எலியில்லை... அடுத்த வீட்டு முருகேசு மாமா முறுக்குச் சாப்பிடுறேர்... பகல்ல சாப்பிட்டால் ஆரும் பங்கு கேப்பினமோ எண்டிட்டு அந்தாள் இரவிலதான் சாப்பிடுறது. எனக்குயிப்ப சாடையாப் பசிக்குமாப்போல கிடக்கு...

நல்: நீங்களொரு பெருச்சாளி... பேசாமல் படுங்கோ பாப்பம்.

கந்: ம்... எலியாகவாவது பிறந்து துலைச்சிருக்கலாம். மனிசனாப் பிறந்தால் பெண்டாட்டென்ட் பேமிஷன் இல்லாமல் மூண்டாம் சாமத்தில முறுக்கும் கிடையாது...

(இசை)

இந்நூலாசிரியரைப் பற்றி...

இந்நூலாசிரியர்

G.P.வேதநாயகம்

சிறுகதை, கவிதை, திறனாய்வு, நாடகம் என நவீன தமிழிலக்கியத் துறைசார்ந்த சகல துறைகளிலும் கால் பதித்துப் பல பரிசுகளைச் சுவீகரித்துக் கொண்டவர்.

பத்திரிகை, மேடை, வானொலி, தொலைக்காட்சி என சகல ஊடகங்களிலும் இவரது நாடகங்கள் நடைபயின்றுள்ளன.

வானொலி நாடகங்களில் சிறுவர் நாடகங்கள், சமூக யதார்த்த நாடகங்கள், நகைச்சுவை நாடகங்கள், துப்பறியும் நாடகங்கள், மர்ம நாடகங்கள், புராண, வரலாற்று நாடகங்கள் என அதன் பல்வேறு பரிமாணங்களிலும் புகுந்து புறப்பட்டு, பல்வேறு பிரதேச மொழிவழக்குகளையும் வாலாயப்படுத்தி வெற்றிகண்டவர். இவரது ஆக்கத்தில் உருவான நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்கள் அதற்குச் சான்றாக இலங்குகின்றன.

1969இல் இலங்கை வானொலியால் நடாத்தப்பட்ட முதலாவது நாடகப் போட்டியில் இவரது 'நீதியின் நிழலில்' எனும் துப்பறியும் நாடகம் முதற் பரிசீட்டியது.

2001இல் அமுது சஞ்சிகையால் நடாத்தப்பட்ட படைப்பாற்றல் போட்டியிலும் 'இது ஒரு வழிப்பாதை' எனும் இவரது சமகால நாடகத்துக்கு முதற்பரிசு கிடைத்தது.

ஓர் எழுத்தாளனாக, நடிகனாக, வானொலி அறிவிப்பாளனாகப் பல்வேறு முகங்களைக் கொண்ட ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியரான இவர் அறுபதைத் தொட்டு மணிவிழாக் காணும் இக்காலக்கட்டத்தில் இவரது நகைச்சுவை நாடகங்களின் முதலாவது தொகுப்பாக இந்நூல் வெளியாகின்றது. இவரது 'நாளைய நாயகன்' எனும் சிறுவர்க்கான நாடகங்களின் தொகுப்பு நூல் ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன் 2000 இல் வெளியானது.